

Бахтоварьаршоев А.ИІІ.
بخت آورشاہ یف علی گوہر شاہ حیدرویچ

پروفون سوکپن

پروفن سوگېن

Кийев
Шахсэ ибтикорот
2017

کیف
شخصے ابتكارات
۲۰۱۷

علامات اختصاری: م- مترجم

ББК 84(5Тад-6Гор)

УДК 811-81'272-81'354=221.32
Б 30

ЕРҮН СҮГЕН

Бахтоваршоев А.Ш.
Оздатыр гардъенчин ас руусэ зив тар
хутынүнэ зив.
Кийев, Шахсэ ибтикорот, 2017. – 84 с.

Қиссаҳои Субхӣ,
Бахтоваршоев А.Ш.
Хикоят ба забони шуғонӣ аз забони русӣ.
Киев, Ибтикороти шахсӣ, 2017. – 84 с.

Персидские сказки,
Госиздательство художественной
литературы, М.: 1956.
Пересказ на шугнанский язык
Бахтоваршоева А.Ш.
Киев, Частная инициатива, 2017. – 84 с.
Ерӯн сӯген.
Бахтоваршоев Алигавъар Шоайдарович
Қиссаҳои Субхӣ.
Бахтоваршоев Алигавҳар Шоҳайдарович
©Бахтоваршоев А.Ш., 2017

پروفون سوگین

بخت آورشاه یف علی گوهر شاه حیدرویج
آزادث گرذیچن از روسی زق تر خبرنونے زق.
کیف، شخصے ابتکارات، ۲۰۱۷۔ ۸۴ صفحہ

داستانهای ایرانی
بخت آورشاه یف علی گوهر شاه حیدرویج
حکایت به زبان شغنانی از زبان روسی
کیف، ابتکارات شخصی، ۲۰۱۷۔ ۸۴ صفحہ

بخت آورشاه یف ع. ش. ، ۲۰۱۷

گرذینیج اس سریلیک تر خبرنونے: سرورشاه ارکان

اداره نشرات سیمای شغنان

کلگری- کانادا، اگست ۲۰۱۸

فَزْتُ ارْهِي فِرَاد

فڈج نه ڈچ یے چارک ڈچ۔ الاهف-رد یو ڈچ معلوم هر رہنگ پیر، ایلاہف-رد هر رہنگ خلیفہ، ات ایلاہف-رد هر رہنگ ملا۔ وے ند فٹھ یے فڑ ات یے چند مَر۔ یو یے ڈو سال تے اس وَم خو ڈز اخْمَنَد چورج بنیادو، هر وختے چمکین وَم چم تیر څه ربوبرج، ات دوس پوس ګھپ ڏند، هر وخت ټپگه څه سُدْج. ات یے مېث، بهار دوره، اس وے سحرؤنے، بارونے دخند، یو غل تر خو چیدهچ بنهر مایین ډه تیزد، اس کوه تیر وابست صاف ڙِرنې چرخه. پد چرخه څوند چیدپن (چدبِن^۴) ات باغبن تر تیر زبینت، څوند چهخت چے خهمب گچه یپن ڦه نیوجیست خو فریپت خو تر دے بنهر مایین خو ڈید وے ترپاڻ. یو بیچاره خو سپارت ات یون وے فڑ ات وے مال قتیر صغیره رسپن. بعدے وے کارنگے یه چاست، وَم ند بن رپڈج یے فڑ ات ڈو-ارهی مَر، لوقد خُرد، پد فڑ لپ ترود-ترم زبینت، ُوز ته دَم چیبنتاو نه فهرشیم، مگم دَم شیچ پرڈهم، مو-رد پن دهڈ مربن بھس. بعد پرڈید وَم خو یے خیاط همسایه-ارد.

پ خیاط تر و م فر خوش سُت، یعنی شیچ تَش هر مِبْث ثوَخ-أُم دم ات بنوقد ته مو ند سُود. بعد ته کِنُم اس وندے پهی، گرَذَه ته مِس پیَخ-أُم، اته قوتَه لایمُت ته مو رَد ات مو ار هی پَخْبَن-ارد هر مِبْث ته پِيدا سُود.

آہ ڦزک، سبر-ت سَت-آ؟

بنا کھنڈ پہ جواب ڈاد:

وُز-أم دِس سِير-ادے، هر مو قِیچ یَس پھرک-ارد جای نه ڦریئر!

یو صاف حیرون سُت، خرہنگ ڦر گھپ ٿید، اته، بعد وے بیاڏ ڏادے، یه پرا خلیفه- یند ڦد، ات دے جهت دوس تر خو ڀاڻ خو لوقڻ:

دیس څه ټید، لپ بشهدن، تاپد-أم تر خو چید!

یو یے وم ڦر ڦهنجنک-اند انجوڙد خو ڦودے وم تر ٻئڻد خو پے سِتٽک-اندے وم ڦیست. بعد ڏبد تر چید. وے تھئے اس وے پیښٿ:

آه تھت، یہ ڈر سپر سَت۔ آ؟

جوابہ ڈاد:

ون، (یه^۲) دس سپر سَت-ادے، هر وم قیچ یې پهرک-ارد مِس جای نه رید.

وے تهت اس چید نښتoid خو روون سُت تر بئڈ، وے خو پُخ گھپ سنج ڏئداو. پوند-اند یو تر بئڈ قریب سُت ات ځرڊت ته گھپ ڏید:

- شیج مے بیز-بیز-اند څرهنگ فهم ام، کو ېد مو ڦز سپر-آنی؟

ات ومند فقط ېد سر آخرؤن گھپ یت تر و م غور، گمونے چود پیښن ٿه و م: - آه ڦز، سپر-ات-آ- نی؟

بعد یو نو ترم فریپت ات یه یے لود:

- آرا څرهنگ-اُم ُوز ډهڙڻخ سپر سِتتاو؟ تو پُخے مو یاد خو بسای-اندے مو ڏاڏ مئخ. ُوز زین-اُم ترود، زین-اُم ترم، ات بسای-ارد چیز ڦرئداو بافت؟ یه ڦهښک دراز ڦد، ار وئـڈ-اُم خو ڦریپت خو دوسـک-اُم بـشـخـ دـلـنـدـ ٻـرابـنـجـ. اـگـهـ نـیـ، صـافـاـُمـ سـُرـغـ ڏـئـختـ!

وے تهتے دے بـنـدـ خـوـ وـےـ قـهـرـ سـفـیدـ. بـعـدـ سـوـتـهـ زـابـتـ خـوـ خـدـیرـ پـُخـ تـےـ. ٻـراـ وـےـ چـےـ ڏـئـدـ ڏـدـ خـوـ، دـوـسـےـ الـاحـولـ چـودـ خـوـ لـوـدـ وـےـ رـدـ:

- تو چیزجهت موـردـ ډـروـغـ لـوـقـ؟ـ خـئـرـ ُـزـاـُـمـ توـ رـمـاـدـ بـشـهـنـدـثـ ڦـزـ پـئـداـوـ، اـتـ توـتـ نـهـ فـهـمـ ٽـرـبـدـ چـیرـ چـوـبـرـجـ. ڦـوـبـرـجـ وـمـ مـبـرـحـونـجـ-اـبـ.

وے پُخے خواين چود لوقـدـ، ېـدـ کـارـ دـسـگـهـ نـیـتـ، اـتـهـ چـوبـنـتـےـ وـےـ تـهـتـ قـهـرـ لـپـ سـفـیـڻـجـ، بـعـدـ یـےـ چـیـزـ-اـبـ نـهـ لـوـدـ. وـےـ تـهـتـ گـمـونـ چـودـ، ېـدـ یـےـ چـیـزـ-اـبـ اـهـتـراـزـ نـهـ ڪـبـنـتـ، پـسـ موـ گـھـپـ رـاستـ، بـعـدـ لـوـقـجـ:

- سـأـوـ، هـرـ جـاـ شـیـجـ خـهـ سـأـوـ.ـ خـذـایـ-اـرـدـ مـسـ مـعـلـمـ، توـتـ ُـلـهـ، سـهـ شـیـجـ ُـبـیـثـ ُـرـدـ خـرـجـ ڦـرـےـ!

وے پُخـ چـاستـ، هـلاـجـ نـیـتـ، خـوـ ڦـوـچـ پـیـنـیـزـدـ خـوـ بـنـهـبـ-آـبـنـهـبـ تـیـزـدـ.

وے یـےـ گـهـ مـئـبـ ڪـرـیـاـ ڦـرـیـپـتـ تـرـ مـابـینـےـ پـُخـ.

- آـهـ تـهـتـ، - لـوـدـ وـےـ رـدـ یـوـ خـیـاطـ.ـ توـ خـوـ خـدـیرـ ڦـرـاـدـ دـسـتـورـ خـطاـ کـارـ مـهـکـ.ـ دـمـ ڦـزـ تـرـ دـسـ جـایـ پـئـداـوـ یـاسـ اـدـ، بـیـندـ وـابـنـ فـنـهـ ڦـدـ، لـهـکـ ېـدـ خـوـ سـپـرـ ڪـبـنـتـ.

يوـيـ يـادـ وـمـ تـرـ دـهـبـنـتـکـ.ـ تـاـ بـنـلوـمـبـخـےـ وـمـ پـئـیدـ.ـ خـیرـنـیـسـتـ-اـرـدـ وـمـ پـیـشـخـتـ:

- ڦـزـکـ، سـپـرـ-اـتـ-سـتـ-آـنـیـ؟ـ اـگـهـ سـپـرـ-اـتـ څـهـ سـخـ، روـونـ سـأـوـامـ، تـیـ اـُـمـ تـرـ چـیدـ.

یـهـ یـےـ لـوـدـ:

- ُـونـ، دـسـ سـپـرـ اـُـمـ سـخـ اـدـ، تـرـ وـابـنـ اـچـگـهـ چـیـشـتـاـوـ موـرـدـ نـهـ فـارـتـ!

يوـيـ وـمـ ڦـزـ ڦـوـدـ خـوـ پـےـ سـتـنـکـ اـنـدـ وـمـ بـئـڈـ وـمـ ڦـیـسـتـ.

- آـهـ تـهـتـ، یـهـ ڦـزـ سـپـرـ سـتـ-آـ؟ـ

وے پُختے جواب ڈاد:

- لون آه تھت، یہ دس سپر سَت-اَدے، تر وابن اچگه وم-ارد چینتاوے نه فارت!

وے تھت لود:

- کو سام، حُبِّت اس و م ڦُز پیښخ اُم، سپر یہ یا نئی؟

پِ خیاط یت تر بند خو اس و م ڦُزے پیشخت:

- آه ڦُک، توٽ سپر-آ- نئی؟

یہ ڦُزے جواب ڈاد:

- اگه تو گُمون څه کنے، باغ دپوال تے مس وابن رُوی ڏپد، پس ُز-اُم مس سپر. خُر یویے مو ڦُج اس باغ دپوال خیز-اند ڏاد مئخ، ُز وے دپوال بیبر-اند وابن بِنکر نیست، پے دپوال زبن نیست، ډرختپن خهپنچک پن-پن ٻِلند، ار باغ ڦهپنچک مو نه لهکبنت، ُز چیر-اُم؟ مِرخونج-اَث-ے ڦُزپ مو تر چید.

وے تھتے دے بند خو ڦاگه وے قهر سِفید. بعدے سوته زابست خو فریپت دے خو ماپینے پُختے. پرا وے چے ڏند ڏُد خو، ڦاگه یے دوس الاحول چود خو لودے ورد:

- تو چیز-ارد مورد دروغ لوقے؟ نه لود-اُم نه تو-رد: "دم ڦُز تر دس جای پئیداو یاس ادی، یمند وابن فنه ڦبد، لهک ڀِد خو سپر کبنت!" چیز جهت تو مو گھپ نه نیروغے؟ ڇدوم سبب تے ڀِد ڦُز ئخرهچ؟ بعد فهند گه مس ڏھڈے! ڀِد تو کار هر رهنگ زھنم ارد نمک څه پِرپنبن!

وے پُخت چوبنت، وے تھت قهر لپ سیقِچ، یے چیز-اَث-ے زهره نه چود لوقداو، ات وے تھتے ڦا گُمون چود، ادے نا حق ات دے جهت قرار. بعدے لود:

- ساؤ، هر جا څه ساؤے، تو پناه بر مولا! ساؤ، تو دے خود ریو لشک ڦیئے، توٽ مس رخصت!

ٻِ شیوئُم پُخت مس مجبور سُت، اس چید تیزد.

دے یے گه مېٿ نوبت یت تر دے ڦشتیر. وے دادے روبرا وے چود:

- آه تھت، تو ڊېخ خو ڦرادھر پُوند مه زئز! ڏو مېٿ اند ڦُز خو سپر چیداو نه ڦھر ڏپد. تر دس جای وم یاس، لهک یه هم سپر خو کبنت، هم خو ٿُنسه گے ڦریورد.

یویے یوڊ:

- آه تھت، بشهند.

بعدے یاد و م خهیک خیز، ارم هم وابن لپے زار ڦد ات، هم ڦریبیث بنَخ. یه ڦُر تا بنلومبچ چررا چود، بعدے بنَخ گه مس ٻرابنت خو پوره یې قلنے سَت.

یویے و م پینخت:

- ۶۷ -

لؤد مے:

- دس سپر-اُم، خو کھل خهم ڈئاؤ نه ڦهر ڏئيم، مگم تر چيدهج خه ساوأم، فُک وخت ٺُسک پے آسمون ڪُم
- دس خه ڦِيد، وڙفخهم تر چيدين، - لودے یو ڻِدھه.

پیتپن، و م فزرے تر بنڈا پاد، خبٹ دید تر چپد. وے تھئے پیپنخت:

- آه تھت، یہ ڦز سبرست-آ؟

جواب ڈاد:

- آتھت ات چیز، یہ دس سیر سَت ادے، خو ٹُسکے دگه ار زِمہذ خمبینتاو نه ڦهر ڏاد.

وے تھے لود:

- خبیں کار! اته کو ساًم، خُبٹ دے چسُم۔

بعد سُتْ خو پِپنځتَه وَم:

فُزك، سبرت-آ؟

آهرا خهیک تیر وابن څه یېچت، وز-أم سېرڅخت. ډټو پُخے مو پچوند خیز-اند پے یې بنر څیست خو وز-أم به غیر اس څست جهر ات خهیک ېړے چیز ګه نه وینت. پښترام مس نیست، بنر ات شوڈ خهم.

دے چارک قهر ڦاگه سُفید خو، خو ڦشتير پُخے مِس اس چپد(چپد-اند) حی چود.

پ خیاط خالے دم فر قتے رپ. بعد وے یے گه مپٹے و مرد لود:

- پده، نر ته ۋۇز خېت تو ياس-أم پىئداو، تو-ت تا شېچخ ھەر رەنگ روزە يىند ڏد، اته اس نر اند ڏد تو ناوخت
رمضۇن تىار ات، تو-ند ابىيۇم! تو تە نر اكمىدېت صاف سېر سأوے!

یویے یاد و م تر دھبنت، هر جای بشہند وابن وینت ات، یمندے و م پئید۔ تر ٹگھے یردے و م-رد سوال ڈاڈ:

- آسٹریا -

لُوْدِي:

- ۶- ُر-أُم دس سبر ادے، يے هفتہ ته بنا مو-رد یے چیز-اٹ خیداو نه فارت!

پِد خیاط خوش سُت خو ڦوڊے و م تر بنئڈ. پرا اس تر چید تیداو خو عادت قتیر و م پئنڌخت:
- فڙک، سپرت-ست-آ؟

اته فاق ڏارگ ته خهم ٿئ نه بافت، دے جھت یه ڦز نه ڦهر ڏاد خو پِراڪے فل(فعل^۲) پوند انجیقداو. و م خاطره سستے زار ڦد(ف.أ.د^۳)، عقل ات فراتین مس و م قتے دوند بشند بلد نه ڦد(ف.أ.د^۴)، ات و م بیاڻ
نه رپد، پِرايے(پِراڪے^۵) یه چیز لوقچ. بعدے دروغ لوقداو سر چود:

- ڇه رهنگ ُر-ز سبر ڦیم؟ تر شوره زارپن مو یاد، ات ترم وابن نیست! ُر-ز ترم بیئر خهم-آه؟

پِد خیاط حیرون سُت. وے بیاڻ ڏاد، آرا پِد ڦر خلیفه تربیت-اند ڦخ، اته ڦیگه چې دم دروغ لوقد دهرڙ دم
انجیق. واویلا! ڇه رهنگے یو رنوبنت، ادے-” با ماھ شینی، ماھ شوی، با دیگ شینی، سیاھ شوی! ” وے
پَخپن ٻن راست گھپ ڏاڻج، ات یو یے بی درک-اٹ اس چید(چید-اند^۶) وېف حی چوچ.

- آهه، ڦر ڦچ کے، نو-ر-أُم فهمت، توٽ ڇه رهنگ هج ڦخ! لوقچے و م-رد. - ُر-ت-ه-ش(ته- ڦچ^۷) تو
جزا ڏهم! اس دستے تو-ي-أُم خو پَخپن سرگرڻون چود، نه فهمم، و هڏبن ڦچ که-دند. دس جزا ته تو ڏهم،
لهک پِد ڦکب-ارد معلوم سُد، لهک تو دس رسوا ساؤ ادے، دگه یبن-ارد سُو پِد سبھق ات سلوگ-اند مس پِد
نِشچک ات لوقچک سُد!

وے یے مېث گه یو خیاط یت تر بنئڈ. وے جه ڦد صھبون ات ڏاڳھنک اند بنئخ ات بون تئنیچک تئغ. بعدے
وم کھل-ارد چود دوسک بنئخ، دوسے یم-ارد مالت صھبون خو بعدے تئغ زابنت خو ڏادے و م کھل ڏاڳھن
ڦک(ڦکب^۸) تئغ. یه ست گل. بعدے ڦمچے زابنت خو ڏو-ارهی ڦمچے یے و م نو ڏاد ات، یه یے و م
سِنک اس ٻن چود خو رخاست. یه ڦھین اس سِنک ڄدا ست ات، یه ڦز ٿیماو گھبنت. اس و م دے بنئڈ پوند
تیر ڳبار دوند رپد.

” پِد، خو پَخپن اُم اس خو نافھمے ہیے چود، دم ڦز-ارد- اُم مس و م بھین یے لهٽ دھک چود خو پِد
رخاست، اته ُر-أُم ڦبٽ تاقهٽ رپد ”. چُرتے ڏاد پِد خیاط. - ” ڦچ چير-أُم؟ مو کارخانه خالے، یے چھے
نیست، نه فهم-أُم، تر ڇدوم طرف حرکت-أُم، نه فهم-أُم، ڇه رهنگ حال مو-ندا! ”

دے خیاط کارنگے دسگه سُت. ات دے پَخپن کاربن ته ڦچ ڀمه فهم-أُم، تر که-بن فریپت.

پِد دے خدیر پُخ سُت تر یے گه بنھر. بعد سُت بنلگردد مس گر-ارد. یو مس گرے چوښت، وے ٺڻه کھل به
زپب کار ڪبنت، بعدے هر چیز ڦبٽ ڇه فهمت، وے یے اخمهند چود، تا اک وے جائ ٻڌے وے ڦو،
لهک یو وستاد-اندیر اس وے پرا ٿبد.

یے مېث یو یت تر خو وستاد خیز خو لودے:

- آه وستاد، اجازت ڏھڻ، خو خایین تو-رد لوم!

- گهپ ڏه- یو وستادے لود.

- مو-رد اجازت ڏهڏ، تو ڏستے به کُنم خو وڙفح اُم تر خو بنهر. سام، خو تهت ات خو ڦرادهर احوال فهم-اُم، وهدڻن کو چه رهنگ.

یو وستادے لود:

- بشنهن، تو پناه بر مولا! هر جایت روؤان ٿه، ساو.

- ُوز-اُم اس تو راضى، دے جهت تو-رد یے کاچار سوغات دهک-اُم. ٻمه، زئز مم دېک ات ڪڳير، مهڏ-بن تو(تو-رد^۲). اما تو تهم دېٺ قدر فهم.

لودے: - دېٺ-اند چيز سير-ات- سودا، لهک دڏ دېٺ قدر آدم فهمت؟

یو وستاد جواب ڏاد:

- آه-را دهڻن عجایب کارچار (کاچاربن^۳). دم ڪڳير واسته یېت پے دم دېک غورک بير-اند ٿه جُڪے خو ٿه لوڻے: " خرج پيڻا ساو!" - وتنئ دم دېک درون پلاو پيڻا سُد هر رقم هج پيوهند قتير. تو ته خاييس ڪنے پيوهند پے وَم يا پهئي ات سهڻخ پياز ات لونگ، يا بادرينگ، يا سى، يا یئر چيزگه، وے ته مس واسطه یېت لوڻے، اته اس دېک ته يو خُبٽ نِرجيسٽ تر لُگن بن! وهڏ لُگن بن ته خُبٽ رو هزبن خو برجاي ته سپن دستارخون تير. يو خهريجے دے لود: - "دېک، ڦاگه!"، ڦد لُگن ته خُبٽ ڦا روازد تر دېک خيز، خو پُر ته سود خو ڦا ته يادد تر دستارخون تر خو جاي. ٽونديخ (ٽونديخ^۴) ات نه لوڻج: - " ڦللغ، گير ساو!"، دم کار اڪ-اد.

پِ ڻدھ یے وَم دېک ڪڳير قتے زابنت، خو وستاد ڏستے یے چود به خو ڦللغے وے-رد لود خو ٿر پوند ڇاد. پوند ته تيزد ات ُخُر-اَب ته چُرت ڦيد: " آدمين زور ڏن، لهک کو یے جاندی دوسِك گرڏه كهند خو-رد ڦريبن خو ار خو دور پٽنئون. شُگر مولاي-رد، ماش اُم دس کاچار ڦروود، ادے هم ماش-ارد ات هم ماش وو-ڦد پُسٽ-ارد خرج ته پيڻا ڪينت! دے کار-اند حققونے دس گه دوْم ٿه ڦد، ُز ته تر خو تهت خيز وڙفح اُم. ممکن مو داد قهر شِج ٻمه پئخت، ات يو مو تے مو دستور درگيل سُڻج."

پِ ڻدھ واسته-واسته ڻد-ار هى مېٿ تويid ات، یَت یے جاندир، يمند کاروون سrai. چاست، يمتے يبن نِشچ- " مِمُون حلال" ، بشنهن دے چاست، حقوقنے پراكے يمتے نِشچبن ڦڻج " مِمُون ملال" ، اته يه " م" حرف ڇڊوم سبب قتے وئنج خو بِڻج. يو دوس(دوسب^۵) دے کار قتے حيرون سُت، اما بشنهن دے چُرت نه ڇاد خو دېد ٿر دم کاروون سrai. چوبنتے ترم غول. یے طرفے وے سrai اند ڪخارکبن قطارنئڻجبن، وېٺ تير دېک ٻن، اته هر تهم خو-رد اوقات (خراك^۶) پئختاو-اند. يو اس یے گه طرف دکونکے نوست خو انبلونك، ارم ٻن وے دېک ات ڪڳيرک ٿه ڦد، ربوه دے خو پهله-يند خو وېٺ ته تماشا ڪينت. دهڏ یے لهف ٻن(بن^۷) خو پُخت-و-پَز تيار چود، ناستبن بالبنبن تے دم دکونک تير، دستارخون ٻن وېڏد، اوقات ٻن ڦود. دهڏ آدمين، وے-رد-بن قريب دے ناشچبن (نيشچبن^۸) ٿه ڦد، چوبنتبن وے ٻر-اندے یے چيز-اَب نست. بعدبن مَرهٽ وے چود: - ڦراد يه، تر ماش همراه ساو!

اته یو یے لود، قُلْغَع، تَر مو نزدیک دے سپت، پلو هر چیز قتیرتمه-رد خه فارت، فھرڈے یېت مو خېز-اند خیداو، بعدے خو دېکک ات کفگیرک اس خو انبلونک-اند زواست.

و هڏین حیرون-حیرون ٿر وے چوبنت خو لودپن:

- ٿرا، پِد تو دېک هم ڪِلک ات هم خالے، دے خرج ته اس که ڦھرے؟

لودے:

- غم مه کېت، دستارخون ڦراخ دے یېت پت، بَرَوات-اَبَث بَثَپت، ات ُوزَتَه-ش(ُوزَتَه-شِج) تمه سپر-أُمَا! و هڏین ناست ات، یوبے و م خو دېکک ربود دستارخون پهله-اند، کفگیر قتیرے و م غورک بیر-اند ڏاد، بعدے لود:

- خرج، پېڻا ساؤ!

وے دم تے یېپن پېڻا سَت لگنِن، هر يك اس وېڻ و م دېکک پهله ڦه نَرجِهد ات پُر سَت ات، ات ُخْبَثَي دستارخان تے بر جای خو چود. پِد غِدَه یے لود: "قُلْغَع، گِير ساؤ!"، ات دېکک کارنگَي گِير سَت. ڦُكْبَن خو سپر چود. هر يك اس وېڻ خو دِل-انديري ڦو: "قبات اس کار! پِد خَبَن زور غِدَه! ناگَن برکت ڦربَد! پِد خَبَن عجائب! خو خَبَن قتى يوم دس گه کار خه نه وينچت، لوڻچت-أُم بغېر- پِد سِرف ڊروغ!"

پِد کار زَف تر زَف ڏاد خو وے کاروون سرای صایب ڀُش فریپت. یو یے وے تئَث خو-رد لود." دم دېکک ات کفگیرک-ارد بغیر از مو بیدے صایب گه باید مه ڦېد!"

یو یے خو یے خدمت گار ڦيوٽ تر خو خيز، رمادے وے فهمتاو، ڦلونے جوون-اند وے ٻينونه یبن خه رهنگ، وے دېک ات کفگیر چِلُوم ساخت، وے بشنقداو جای که-ندن. یو سَت، نا معلوم-اَبَث دے فهمت خو پت، خو صایب-اردے دے پُرره یېٽ لود. بشهب سَت ات، پِد مردم تر خوُثم ڏاد. پِد سرای صایب سَت حتیاط قتیر تر وے غَدَه کهل، وے دېک ات کفگیرے اس انبلون-اند واسته پِکْت زواست، ڏادے وېڻ تعیینَت ڪَلَه، بعد سَت تر خو زدون، وېڻ دستور دېک ات کفگیرے ڦود، خو چودے وے-ند قتیر ڦدهل خو ربودے دېڻ ار وے انبلونک. یو غِدَه اس ماتَرَ خَبَن خوُثم-ند ڦد، اس دے کار خبر نه سَت. ات پِد چارکے ڀاد دېڻ وے دېک ات کفگير تر خو زدون.

صاف سحرِپن دهڙ انديوٽ، خو انبلون ات خو خلطه یبن پِن ڏاد تر دهم، پِد إِلَاهَ، وېڻ-اند ڦارچ ات مرکب خه ڦُد، چودپن خو خسخار وېڻ تيرتے ويز خو هر تهم-پن خو پُونپن تے روون سَت. ات ڦِگَه-ي-ارد پِد غِدَه تر خو بسهر فریپت. یت تر خو چيد، دروازه تے یېٽ-ٽق ڏاد خو دېد.

وے تهئے وے وينت خو اس خوشَن نه فهمت، چير ڪښت، ات وے یوبنکن-پن ار وے دومهن ربنت.

بعدے لود:

آه تهٽ تو یتناو مبارڪ ڦېد! شُکر مولاي-ارد! آه تهٽ، مو دعوا تو قتیر خُرد خطا کار ڦُچ، دِي أُم ُوز زبا فهمت!

بعدے سوال ڏاد:

آه تھت، کو لووف، تا اک سچیخ ات کہ۔ درد ڈد؟ چدوم سو گات قتیر ات یئچ؟

وے پُخ نقل وے-رد چود:

پیده تھتک، تر فلون بنهر-أم ڦڻد، یے مسگر-ارد-أم بناگرد سُت، یو یے مو کار اخمند چود، سُت-أم وے خیز-اند دس وستاذ-ادے، یو یے لود، اس مو یت مس نبرجید! فهمت-أم، وخت یت تر خو چید وژیقداو-ارد.
ات تو-رد-أم ٿوڈ سوغات یے ٻپک ات یے کفگیرک!

لپ بشہند! مسگرے هنر- پد هر یکند نست! زور و ستاد-ات سُدج- اس دے بیدے کار گه چیز؟ خو قیچ ته سپرچیداو ڦھرڈیئ. انه نخا بغیر اس دېک ات کفگیرم یئے چیز گه بیدے کاجار نه ڦڈ؟

تهتک، دم دېک ات کفگیر-اند ئۆرخ نىست! هر وخت خيداو تو-رد چە فارت، رېبى تە دم دستارخون پەلە-ندە، بعد تە دم کفگىرك قتىر واسنە يېڭى دم دېي پە دم غۇرك بىر، لۇقى-تە—" خەرچ پىئىدا ساۋ!"، وە يېڭى تە اوقات (خراڭ) لىگىنن تىر پىئىدا سود. بىسومنى قومىيات تر مۇمارزابىت قىيو، اتە دم دېک خاصىيت تە تو-رد ھى-يىت-تى سود.

دے یے گه مبئے پد خیاط فُک خو قومیات تر مِمونے قیود. لودے وېچ-ارد، مو خدیر پُچ یېچ، دوسک تشکیلے (خُذایے^۲). تر مڈار-ارد-پن دے قومیات جمع سَت. ڈست بَسْخ-پن ۋۇد لېمالپن قتیر، ڈستپن-پن فرئُود، بعد-پن دستارخون بېت چود خو ناستپن. پد دے پُچے و م دېكك كفگىر قىئے اس انبون-اند زواست، چوبىنتے يه دوسک دِگە سِخ، زارڈ-ارد گەھبىت، يم بنا اكه نىست، وە پىچ دوس روشت سُت، اته خُردبى لۇد، مُمكىن بىد مورىد نِمايد. ربودے و م دستارخون پەھلے-اندىر، كفگىرك قتيرە واسته پىكىش پە و م-ند ڈاد، چودے دعا خو لودے: - "خرچ، پىئدا ساۋ!"

ات یے چیز-اٹ کار نہ سُت۔ "آہ-را ڈ چیز گھپ؟ چیز خطا سُت؟ یا اس وم یے گه طرف مگم دیم(دی-أم، دیم(؟)" فایرے دے کار یے تاف گه چود، فایرے ہلندے لود۔" خرچ، پیدا سلو!"۔ یے چیز-اٹ پیدا نہ سُت۔ یو هم عرهق چود، ہم بنرمندہ سُت۔ وے تھت-اند وے چرت وبرون سُت، قومیات-پن الھف شینت خو وے تھت-پن تر بشہند حال ٹوڈ، وے ر-دین لود، آہ-را سوڈ گه و خت خطا، گھب نست!

وے پُختے صاف تعین و م دېک ات کفگیر چوبنت، فهمتے، هر تھم خه یے وېق بِدھل چورج. اما شِج از چے انجهھئے؟ دزد بیو، (ات^۲) گمۇن اس ناو-ذیث! بعدے دوسىك گە چُرت ڈاد، وے بیاڻ ڈاد، ادے و م کاروون سرای حقوقنے نوم "مېمۇن ملال" ڦُد، اته يو یې دے کار تا آخر بخ چُرت نه ڈاد. باید اپنیار (هوپنیار^۳) خو انجوچ، ممکن تر و م کاروون سرای صایب غور مس وے دېک گھېپ فریپت. ات فونت یو خه قىد، وے رد إکه سر در کار كاچار!

دے خدیر یخ کار بیدبیخ فریست۔ ات نرجیس ام تر دے دیووم یخ، وے کار څه رهنگ سُت.

یو دپرچخ توید، بعد یت تر یے بنهر. الھے وے بنھرچرخ ڈاد، یود-ات۔ یمے چوبنت، مے یت-وے یے پیئسخت، بعدے یہ کارہ یہ بنھر-اند سوڈ ځدارج صاپب بنائگرد. یو ځدارج صاپب چوبنت، یو کار-اند

سعی کیت، بشہند تربیت چورچن، دزدے نہ کیت، حرمت فهمت. بعدے فنه کارپن مس وے اُخمند چود.
یے مبئے پد خیاط پُخ خو وستاد-ارد لود:

- کو اجازت ڈبت، سام تر خوبنهر، خو تھت-اُم بِدھ خوند سال نه وینج.
- بشہند!- راضے سُت یو خدارج صایب.- ُز-اُم اس تو یے چیز-ابھ خطا کار نه وینت، تو-ت مورد
حققونے خدمت چود، دے جھت ُز ته تو-رد دھک-اُم سو غات به زیب مرگب. اته تو باید بنُج وے (وَمْ)
مه ڈھ، اته لپ ویز مس و م مھک. بشہند چوشچ وَم-رد ڈھ، تازہ وَم نگھ کے.

پد غِذہ یے سوال ڈاد:

- دس نازیون مرگب مو-رد چدوم کار-ارد درکار سود؟
- بی غمٹ زے وَم خو-رد. وَم-ند دس خاصیت - یہ فہرڈید ہر مبٹ تو-رد کمے کم یے طلایے سکھ دھک
چیداو.

- اک-اد کار ڈھ رہنگ سود؟
- یے چادر ته زمہڈ تے وپڈے، مابین-اند ته برجای دم خو مرگب، و م خیز(راست)^۲ پاڈ ته دوسٹ اس زمہڈ
سبنے خو دعا ته کنے، بعد ته لوڑے: "آچھے، مچھے، پچھے". پد مرگے دے اعغد، اس و م غئف-اند ته
سکھ وابنت.

- آہ-را مرگب قیچ سکھ کارخانہ نیت، پد تنگہ اس کہ-دند پیدا سود؟
- تو گھپ حق، اما مو گھپ مس حق. اک دم مرگب-اند دم خاصیت اک دس، خوند تاٹ-اُم ڈھب دے آزمود
چود.

- پد غِذہ خوش سود، خو لُق پھر (لُق-لپھر)^۳ کیت جمع، دوسک ٹبھے مس زئزد، ڈید ار خلطہ یک، پتتئود
و م مرگب تے خو ڈپڈ تر پوند. اس قضا، یو مس یاڈد اک تر و م "میمون حلال" کاروون سرای، یہ حققونے
"میمون ملال" ڈھ ڈد.

یو دپڈ ترم، اس ڈھار طرف بن ترم محلہ بن، ات مابین اند مبدونک. خو مرگب یمند ڈید مئخ، بعد وپٹ
خو نو همسایہ بین قتیر چق-چق درو سُت. پیدند فپگہ سود ات خیر نیت. پد جوونے ڈپ خو نو بلڈن-ارد
لود:

- ہر چیز تمہ-رد ڈھ فارت، رمے بیت، لهک مم سرای صایب تمہرد قیرت، ٹر بنہب-یت مو میمون!
وہڈبن غل نه ڈون لوچج ات نه نئی، اته یو یے و م سرای صایب قیود، خو لودے وے-رد:

- ڈراد، رمے، فھرپن مأش-رد چپن کباب، خاگنہ، گرڈہ، سقّھ، گرڈہ یت گلچہ، تریز ات خربُز، بعد چائی
ات مبوہ، عسل حلوا قتیر، اته ہر چیز گھ شیرینے تو-ند ڈھ یست.

پد صایبے رِماد، فک-پن ڈپ-ارد دے خرج ٹود. ڈراد بعد عجایب سُت، پد چھے ات، چیز-ارد دے کار
حاتم طایی دستور.

پرا اس بنئڏداو ٻڌ صایب ڀت، دے گڏهـيـاـرـدـلـودـ، خـوـ حـاسـبـ بـرـاـبـرـ كـبـتـ. جـوـابـ ڏـادـ، اـدـ دـوـسـكـ اـڪـيـوـنـدـ نـيـثـ اـتـ ُـزـ تـهـ شـ (ُـزـ تـهـ ِـشـچـ) توـرـدـ توـ خـرـجـ پـولـ ڦـهـمـ. وـمـ خـوـ مـرـگـبـ ڀـادـ ٿـيـنـدـ، وـمـ پـرـانـديـسـ رـبـودـ لـيمـالـ، وـمـ خـيـزـ پـاـذـ دـوـسـكـ سـيـنـتـ، بـعـدـ چـوـدـ دـعاـ، لـودـ: "اـچـهـ، مـچـهـ، پـچـهـ"، اـتـ يـهـ يـيـ دـوـسـتـ اـعـدـ خـوـ ُـنـقـ چـوـدـ يـيـ سـكـهـ. يـوـ يـيـ وـمـ سـكـهـ وـيـ تـئـيـثـ اـرـ بـنـخـ فـرـئـوـ خـوـ ڏـادـ اـرـخـ جـيـكـ، لـيمـالـ چـوـدـ تـاـ خـوـ ڏـادـ ٿـيـتـ. بـعـدـ وـڙـيـقـدـ ٿـرـ خـوـ أـجـرـهـ (حـجـرـ). گـمـونـ چـوـدـ اـسـ وـيـ کـارـ يـيـ چـهـ خـبـرـ نـهـ سـتـ. اـتـهـ ٻـڌـ صـايـبـ وـيـ سـنـرتـ، خـوـ وـيـ کـارـ ُـكـ فـهـمـ خـوـ ڀـتـ، خـوـ جـايـ تـيـ نـوـسـتـ.

ٻـڌـ دـبـدـ، دـمـ سـكـهـ يـيـ دـهـ چـوـدـ دـيـ صـايـبـ-اـرـدـ، يـوـ يـيـ نـيـمـ وـمـ بـهاـ وـيـ-رـدـ وـڙـيـپـتـ خـوـ اـسـ وـيـ خـيـزـ-اـنـدـ اـنـدوـيدـ خـوـ تـويـدـ.

ٻـڌـ بـنهـبـ اـزـ نـيـمـ مـسـ ُـرـجـهـ دـاـتـ، ٻـڌـ کـارـوـونـ سـرـايـ صـايـبـ سـوـدـ وـاسـتـهـ ڀـثـ وـيـ مـانـنـ مـرـگـبـ قـتـيرـ ٻـدهـلـ كـبـتـ. ٻـڌـ گـڏـهـ صـافـ سـحـرـكـبـ اـنـديـزـدـ، وـمـ مـرـگـبـ تـيرـ سـفـيـنـتـ خـوـ ٿـرـ خـوـ بـنـهـ طـرفـ روـونـ سـوـدـ. اـتـ ڦـيـگـهـ رـهـ ٿـرـ خـوـ چـيـدـ فـرـاـپـتـ. وـيـ تـهـتـ اـتـ وـيـ ڦـارـدـپـنـ وـيـنـتـ وـيـ خـوـ خـوشـبـنـ سـتـ. بـعـدـ اـسـ دـيـدارـ، وـيـ تـهـتـ وـيـ-رـدـ سـوالـ ڏـادـ:

- ٻـڌـ چـيـكـ، کـوـ نـقـلـ کـرـ، کـهـ-دـرـدـ اـتـ ڦـادـ اـتـ چـيـزـاتـ وـيـنـتـ اـتـ، چـيـزـ اـتـ أـخـمـهـنـدـ سـتـ. توـ کـارـ اـگـهـ بـشـهـنـدـ تـيـارـ خـهـ سـُـڈـجـ، موـ گـمـونـ، يـيـ چـيـزـ اـتـ مـسـ خـوـ قـتـيرـ مـاـشـ-اـرـدـ سـوـغـاتـ مـمـكـنـ ڦـوـبـرـجـ.
- آـهـ رـاـ ُـزـ-أـمـ ٿـرـ فـلـوـنـ بـنـهـرـ ڦـادـ. سـتـ-أـمـ خـدـارـجـ صـايـبـ-اـرـدـ بـنـاـگـرـدـ. موـ کـارـ بـشـهـنـدـ تـيـارـ سـتـ اـتـ سـوـغـاتـيـ-أـمـ مـسـ توـرـدـ ڦـوـدـ. توـ سـوـغـاتـ ٻـڌـ ٿـرـ بـنـيـثـ ڦـيـسـچـنـ.
- گـمـونـ-أـمـ، توـتـ يـاـ ڦـارـجـ، يـاـ مـرـگـبـ ڦـوـرـجـ. ڦـارـجـ-اـتـ خـهـ ڦـارـجـ بـشـهـنـدـ، اـتـ مـرـگـبـ يـوـ-دـرـ مـسـ فـهـ.
- آـهـ تـهـتـ، ڏـسـگـهـ مـرـگـبـ مـمـ دـنـيـاـ تـيرـ لـپـ کـهـمـ، - جـوـابـ ڏـادـ وـيـ پـُـخـ، - وـمـ نـدـ مـخـصـوـصـ صـيـفـتـ. آـهـ رـاـ ُـزـ تـمـهـ رـدـ چـيـزـ لـومـ، بـنـمـنـيـ تـهـ ُـخـبـ خـوـ ُـخـيـمـ قـتـيـ وـيـنـبـتـ!

دـےـ يـيـ مـبـثـ گـهـ ڦـاـ ٻـڌـ قـومـيـاتـ سـتـ جـعـمـ. ٻـڌـ گـڏـهـ يـيـ خـوـ حـوـيـلـ مـاـبـيـنـ-اـنـدـ وـپـڏـ چـادرـ، وـمـ مـرـگـبـ ڦـوـدـ، يـمـتـيـ يـيـ وـرـبـمتـ، وـمـ خـيـزـ پـاـذـ دـوـسـكـ سـيـنـتـ، بـنـيـدـ دـعاـ، لـودـ: "اـچـهـ، مـچـهـ، پـچـهـ". اـتـ يـهـ مـرـگـبـ قـرارـ، يـيـ چـيـزـ-اـبـ تـعـيـرـاتـ وـمـ نـدـ نـهـ سـتـ. بـعـدـ خـوـ زـهـرـهـ ڏـادـ باـڻـ خـوـ كـهـلـ خـهـ ڏـادـ خـوـ جـايـ تـيـ نـوـسـتـ. وـيـ تـهـتـ دـوـسـتـ خـفـهـ سـتـ، مـيـمـونـيـنـ-پـنـ وـيـ شـيـنـتـ، بـعـدـنـ تـايـدـ. ٻـڌـ گـڏـهـ يـيـ فـهـمـتـ، وـيـ مـرـگـبـ هـرـ تـهـمـ خـهـ ٻـدهـلـ چـوـدـ. بـعـدـ خـوـ خـدـيـرـ ڦـارـ-اـرـدـ لـودـ: - ُـزـ گـمـونـ-أـمـ، اـكـمـ مـرـگـبـ اـكـهـ موـ مـرـگـبـ نـيـستـ.

وـيـ خـدـيـرـ ڦـارـ دـيـ پـئـنـيـختـ:

- چـيـزـ جـهـتـ؟
- وـمـ مـرـگـبـ-اـنـدـ ٿـلـوـ وـمـ اـرـهـيـ نـهـلـيـنـ-پـنـ اـسـ بـيـرـ بـنـيـنـ ڦـادـ اـتـ، يـوـ خـيـزـ پـراـ نـعـلـ زـيـرـدـ. اـتـ مـمـ-نـدـ هـرـخـثارـ نـعـلـ اـزـ بـيـرـ بـنـيـنـ.

وـيـ خـدـيـرـ ڦـارـ لـوـڦـدـ:

- ون، مات تو کار (مو-ات-تو کار^۲) یکرنگ دفست. وُز گمۇن-اُم، مأش ۋېرېت پد کاروون سرای صایب خېنىڭ عېرت ڈاد.

شىج يىد-اُم تىرى دے فاشتير کار. بعد اس وەئىدىءى، اس چىدند، اس وەئى، وەئى تهت حى چود، يو سۇت تىرى يە بنھەر، ترمسە زابىت خورىد بناگىرد يە سېپن تېبىيج. ات سېپن تېبىتاو نازُك ات قىن کار. يو څقار سال تىر وەئى خېز رېد. يە مېتىخو پېش بە نا كەفند وەئى بنھەر-اند وينت، يو بېئى وەئى تهت ات وەئى ۋەئى خەنچىچىچ، دە نقل وەئى-رد بعد بعد در بارە وېق گمۇن، پد "مېمۇن حلال" صايىھەن وېق-تىر نرخ بد خەنچىچ، دە بېئى مس خو پېش-ارد لۇد.

ات پد غەدە کار بشەند أخەمند سۇت دە څقار سال-اند. يەت يە مئىت تىر خو وستاڭ خېز خو لۇد:

- آه وستاڭ، پدە تو-ت مو کار أخەمند چود. اجازت ڈەذ، سام تىر خو چيد، خو تهت وينتاو. زمۇنە إك-دەس، يە مېت چىسى آدم يىست، يە مېت ات چوبىنت، يو نىست.
- آهرا ساز، گەھېت نىست! - راضى سۇت يو سېپن تېبىيج، - تو-ت بشەند بناگىرد مو-ند ڈە. دە جەت، لهك خاطرە اس مو تو-جە ۋېد، وُز تو-رە يە کاچار دەك-اُم. يە، زەم بوجىنىك، ات ار مم درون يە سوتە.
- ات سوتە مو-رە چىز درکار؟ - حىرۇن سۇت يو غەدە.

خىڭىز جۇن، ئۇك دىنيا تو-ند ۋېد ات، دىسگە سوتە تو-ند خە نە ۋېد، تو کار بى درك. إك دە سوتە يىند دىس صاخىت. اگە تو خايىش كەن، خو کاچار وژپىتاو، وەئى چەلۈم شىق فەند ات فنۇن قىتى خو-ند خە چود، يە دىگە دە بوجىنىك قىتىر تىر وەئى خېز، بعد تە خو ڈەست رېيى دەتە، لوقى "سوتە، ئىنىتى اس بوجىن!" پد تە فاربىست اس بوجىن-اند نېتىزىد خو دىس تە وەئى ازۇد-ازم ڈىد، ادە يو تە وەئى تېت اس خو کار بىمۇن سۇد. دە لۇدت: "سوتە، بەس"، پد تە وېرگەت ار خو جائى.

پد غەدە خوش سۇت، خو وستاڭ-اردە فلۇغ باد چود خو تىر پۇند ڈاد. يو مس فېرپىت تىر دەم" مېمۇن حلال" کاروون سرای. بشەندىئى چوبىت، يە پراكىي "مېمۇن ملاڭ" قىخ. دە سرای نومىز الھە چۈرت ڈاد، دە معنى چىز. لۇدە خورىد، يۇندىن ملالى جاي ڦىچ-ات، وُز باید ألبىيار (ھوبىيار^۳) قىيم(قىيەت-اُم). خە بىنچىچ-اُم، مم صايىب بىنا كىتە شىق.

بعد وەئى (صايىب م) سرای-اند الھە مېمۇنپىن ات الھە خەنچىگارپىن قىتىر بلد سۇت، وەئى خوجىئى مس وينت، چاست- وەئى قالب-اند معلوم، لېپ عىيار.

تىر ۋېگەرە، دىستارخۇن تىر پد مردم دە نوست، يو يە چوبىت، پد سرای صايىب يە كنج-اند نوسىچ ات، خېچ اب تە گەھېپ نغۇرەد. پد خىاطا پۇچ بعد لۇد:

اھرا دىس-اُم بىنۇ، يە ماش ملک-اند مس فەھە عجايب کاچار يىست. مثال، لۇدىن هر چىد خە يىست دېكىك ات كەنگىرك. اما وەھىن دېق فۇك دېك ات كەنگىرك، دۇندىن جەت تو خايىش تە تو-رە اوقات دەكىپن. هر خۇند خە خەرە، خەر! يَا بىنۇ-اُم، هر جاندە خە يىست دىس مەركىب، ۋەردىپ هر مېت يە طلا سىكە ئۇف چىداو. راست خە لوم، وُز-اُم دېق ساختى کاچارپىن نە وينچ، اتە لېپ مردم دىسگە لۇقا! ات إك-و کاچار يو شىچ مو جە خە، اس دېق ۋەردىپ عجايبات خۇند-ها بىدە.

پد سرای خوجینے دے گھپ بند خو فکریے چود: "دې ڏو کاچار-ام مأش خوند چود، ات دے ارهیم ته
مس یے رقم تے تر چهنگ وېڈ-ام!"

يو تانيمے بنهب ٻڌي صبر چود، فکين ڏاد تر خوڻم. یت قرار ڪٿ تر دے ڻدھه کهل، چوبنتے یو تر خوڻم
ات پد بوجين وے کهل بير-اند. ڀد صايب خوش سُت خو واسته ڀث خو ڏست اٿئرت تر وم بوجين خيز،
لهڪ اس وے کهل بير-اند وم تازد.

اته پد ڻدھه یے اس قهستک اٿ تر خوڻمک تے خو وٻڌج. دے صايب ڏست تا فِریپت تر بوجين ات، پد ڻدھه
بے ڏاد وتنٿي وے ڏست-اند خبئٽ ڦهپ خو لُودے: "سوته، نښتے اس بوجين!"

پد چارِڪ دِس لڄ سُت، فریب ڦپد خو نوم رنئست.

بنخبن، ُز-ام خطا چود، مو-رد یے چيز-اٿ درکار نست! مو ڏست تاريڪے ندے اس خو ترم تر تو
بوجين ڏاد!

- ون، خطا یت چود، ڊپك ات ڪفگير ات ٿه ڄفت! ات مرڪب ات مس ٻدهل ٿه چود! دهڙ کارپن-پن اس خو
ترم ڦڏا؟

- ڇڊوم ڊپك؟ ڇڊوم مرڪب؟

- اته، تو گويا نه فهمي. مو ڦرادهر کاچارپن. بغپر رنو بنجت؟! ڀمه، شِج ته تو بياڻ وېڈ-ام! سوته، نښتے اس
بوجين!

بعد ڦو-ار هى سوته وے تے انگخت.

يو یے چوبنت سوته یئد رحم نست، ڦهر ڦپد معیوب وے چيداو.

بعد لُود:

بهس! بهس! توبه-ام چود. توبه، ڦکب ته شِج وڙٻب-ام!

تبز-دے! اڳه نئي، ڦا ته دوسگه مس تو ادب ڏپن!

يو چارِڪ دے ٿر پرا ڏاد ات، پد ڻدھه خو بوجينے زابنت خو روون سُت وے دهم تے. سَتپن ٿر وے
زدلون، وم ڊپك ات ڪفگير ڪے اس وے زابنت، تعين وم چوبنت، وينتے، یمتے ڦلکيک اٿ"م"-ات "ر"
ڦشچن، یعنے مسگر نښونه یست، بعد سَتپن ٿر طوليه (تبيله)، مرڪب مس وڙپت. پد ڻدھه یے فانوس
زابنت، چوبنتے وم مرڪب-اند وم پرا خپز پاڻ نعل اس بير زير در هنگ. بعد بنبابا نښت سُت وم مرڪب تير
سوار، بوجين ات انبلونکه ربيود خوزباندے خو اس دم سرای نښتoid.

وے یے گه مېٺ خير ٻل قتے فِرپت تر خو چيد.

وے تهت ات وے ڦرادهرپن وينت وے خو خوش ات زارپن سَت. ڪنارپن انجوڙد ات، ڪله یے دست ات
احوال پرسى بن چود، ات وے تهتے اس وے پېښخت:

- که-دند-ات ڦُد؟ چير ات چود؟ ات سو غات ات مس ٿورجا؟
- ُز-أُم تر فلوئے بنهٽ ڦُد، سُت-أُم بنایگرد سپن تئنیج-ارد، اته تو-رد-أُم بشنهندے زار کاچار ڦُود،- جوابے
- ڏاد وے پُخ.

- ڇلوم قیمت کاچار ات ڦُود مو-رد؟
- سوتھ!

- آه تهٽ، ممکن توٽ گھون چود مو-ند تئھر ات اره نیست، ات ُخُبٽ خو-رد یے خنچک مس بِنچبنتاو نه
- ڦھرئیم(نه ڦھرڈی-أُم)، ات اس وے ندیر ڪلتک چیداو اس مو ڏست بغیر نه یادد؟
- تھیک، ٻِد اس وېٽ ساڻه سوتھ بین ادے توٽ څه وینچ، نیست ، - جوابے ڏاد وے پُخ، - ٻِد یسگه سوتھ
- ٻِدے دے قتی-أُم خو ڦرا دھر ڏپک ات کفگیر ات مرگب-أُم پرجوڏ.

بعدے دے واقعه، ٻِد تر " میمون ملال" څه ڦُد، لودے ڏېٺ-ارد.

خَبَن قابل ات بَنْتَوِيد، آه تهٽ،- لودے وے-رد ٻِد خیاط، - ات ٽِچ ڏېٺ خو قومیات مگم ڦا یے تاف گه
جئت-أُم، لهک یَدِین تر تشکیلے یت (خُذایه)^۲، فهمبن، تمیت ڊروغ گوی نیست!

وے یے گه مبٹ بِن دھڻ قومیات قبود. سر ٻِرا یے ٻِد خدیر ڦرا دشند خرچ ڏاد خو ڏپک قتیر. ٿر
خیرنیست ارد یے گنجے حولیے ندے پھم بِن چود چادرک، ٻِد یے گه پُخ و م خو مرگب ڦُود، چودے دعا،
واسته بیشے لود- "اچھه، مچھه، پچھه" ، اته یه مرگبے ڏو-ارھی سِکه و م چادر تے پٽئو. ٻِد ڦشتیر پُخے
خو انبورک زابنت، چودے یے دمند وېٽ(سِکه بِن)^۳ یے چند کھند خو هر یکے خو میمونین اردے دھک
چود. وھڏین خوش سَت. بعد ٻِد بزم ات- جزم تانیمے بنهٽچ دوْفم چود، دھف ات ربابین- بِن زابنت خو
ساز لوقد ات رقص(رقاصے)^۴ سر سُت. اس نیمے شهب ترم دی ات ڦُکب بِن سپر ات خوش ات راضے
اس میمونے بین ٿر خو چَدِین تاید.

دم یے گه ڦِگه، ٻِد خیاط خو پَخْبَن قتیر نوسِچن ڦُود ات، ٻِد خدیرے پِپِنْخَت:

- آه تهٽ، ماش چید-اند ڦُکب پراکے دستور، اته ٿر بَنْتَد و م ماش ڦُز نه وین-أُم. یه کو کھد-ارد ڦبد؟

وے تھئے فهمت، مگم خو خطا کار-ارد اقرار سود، دوند جهت، یے طرفے فقط نُغْبَت خو عملے چود،
بعدے لود:

- آه تهٽ، و م ڦُز-اند خو-رد ڦِگه جِچ ڊروغ لوقد و م دھرڻ ڏُدچ. ُز-أُم و م جزا ڏاد. و م کھل-أُم ڏاد تئغ، بعد-
أُم دوست قمچے لچ مس و م چود. یه اس بنای رخاست. دس-أُم بُند ادے، اس خو گلے یه یے ڏِگرگه نه
ڦھرڙاد مال قتیر ٿر پاچ سِتناو، سَت ٿر هر ڇِدوم څه دره، اته یے روپیچک غار-اندے چود خو جائی. روپیچ
بیچ ٿر خو رئُخ، نو ترم ڦپڈجت وینچے، ٿر تارکے ڏو خیم ٿر وے ڏھوپن. بعد ٻِد روپیچ سهم-اند خو
رخیثت. پُوند-اند پے وے ندے (وم-ندے)^۵ ڏاڻج خرس.

- آه شیخ- روپیچ، ٿر که-بیت دس بی سمر روون؟ - پِپِنْخَچے اس وے (وم یو)^۶ خرس.

یو(یه)^۷ گیر سُدج خو لوقچے وے-رد:

مو تے-بن ڏو سهم اجپن ڄمپن ٿئُخ خپرہ! دس گمون مو-ند، ترم ممکن چدوم ٿپو ٿلو دېچ!
آهرا آئی! ڏپو-ات جن ٿئ رئح چپر ڪبنت؟ يه ڦربت ٿئي وڙفخ-أم، - مصلحتي ڏاد خرس، - بعد حى وے
ازم-اند ڪن-أم.

دھڈپن وڙيقد، يٽ-بن تا وم(وے^۲) غاربخ. پد خرسے تا ڏاد ترم کلله، اس بناج مے(م^۳) روپچک ٿر تير زُبُد خو رخوست. ات پد روپچ پس وے پېث. الھف جای ٻن رخاست ات پے وېف-اند عسل ڄڻينخ ڏاد.

پیشخوان

ای شیخ-رؤیخ، ای ریس-خرس! تر که میبیت دس ژئینت-اژئینت روون؟ و هدین سَت گیر خو، خو کارنگے
بین و م-رد نقل چود.

تیبیت، ساؤپت مو قتر! - لودے وېچ-ارد څوینځ، - مو-ته هر ساخته "ڈیو-ات چن" بناج چید نه ډهر ڦېڈ!

خرس ات روپیخ پن و م-ارد باور نه چود. ات پد روپیخکے لود:

- آه را مأش-أم فربث اس تو ڳلهيٽ، هم مأش قوت اس تو زيات، اته دے حال قتے اس وے نا معلوم حيوان-أم بناج ڀٽ (ڏويد^۲).

نه ڦهرا-آم ڏادے خو غئف پیت-آم! ات تو چيز چپداو ڦهڙيئي؟

ئر روشت مورچ ھلے مه چس، ئر وے خینے چس!- جوابے ڈاد وېف-ارد چقینخ.
پد خرس ات روپیخ بن بناج پے بناج ئر وے (وم^۲) روپیخ رئخ طرف ۋارۇن سەت ات، پد چقینخ دېف
ھمراھ اس تىر، هوا قە. خرس ات روپیخك بن اس بناج وے رئخ پرا-بىند كىر سەت، اته پد چقینخ فز-قىزتە
روېنىت خو دېد ترم. يە يىت صاف پرا ئر و م قىر خېز خو ناست و م شىلک كھەل تىر. بعده دے ڈاد وم نېش،
وم چىمېن بن تارك سەت. يە يىئە ۋارھى چىرخ خو گرگۈنىشە ڈاد خو اس دم بىن-اند زىد. اس سەھم
چىرخخك گەبىت خو رخاست تر دەبىت، خو اس وے وخت-اند تاڭرىپە يىچە و م نە وينج. يە
چىر دېچ معلوم نىست، تر كە يە بىد!

وے یخبن-بن دے بندُ خو خوش بن سَت خو الْهَقْ بن شِينَت.

- پڏه، لودے ٻڌيٽ، - وُز-أم خو چاق عمرے وينت. اته تمه تهم دے خو سوٽه خاصيت اڄ وخت مه رنښبت!

.... بعدے زابنت خو همراه تیلفون خو مو-ردے قیود پیښختے: - آه-ڈه، فُک ات دم سوگ نیشت-آ؟ جواب-
اُم ڈاد: - ون! لودے: پس تو-رد خیر ات برکت، سلامت ڦر!

وے گوبنہ یک ریڈاؤ علومت ٹکمہ پکر ڙقت ات اک-ايند یم سوگ مس تیار ست.

فُلّغ اس تمه بنیادو ات الہف گه ته مس انشالله جھلڈت تمرد باز-اُم۔ وُر کوبنبن کنم، صدا مس دپ قتی گد-اُم؛ هم بشہندث نغوریت ات هم بشہندث خُرُونے تے بنایت. مو خایین اس تمه اک-اڈے میٹ سلوگ بن خو اولادمرد نفل کِن-بیت. لھک ماش زف درازب رست ات، دایم دم تے گھپ ڈھڈ-اُم۔ سرورشاہ ارکان

19-02-2017

۲۰۱۸ جولائی ۲۲

نپک بخت ات بد بخت

فڈ پدھ نه فڈ، معلوم نیست، اتھ لودین، ادے یے بنہر-اند زندگے یے چود یے چارک۔ وے نوم فڈج" نبک بخت"۔

انه یے مبئے وے-رد فارت تر یے چدوم ڈر جای سیل سِتتاو.
بعدے یو خو سفر-ارد ٹُبھے یت ضلولے خس-خار چود تیاره چرتے ڈاد-زمونه سیلے اس زمونه سازے بیدے. بشہند وارجے مس خرید (خریت^۲) چود، خو ٹُبھے یت خو ضلولے کارچارپئے ربود ار انبونکین خو پنٹنؤدے ڦارج تے خو دعا یے چود خو اس بنھر دروازه ټبتتويد.

یے دھم ڈند مسافت غل نہ تو یدجت، پے وے-ندے ڈبد یے گه سوارہ۔ نپک بخت قریب سود تر وے خبز،
سلام کینت خو وے احوال پینخت۔

یم چارک خو زارذ-اند لود: بشهند، همراهیم (همراه-ای-ام^۳)
دفپست ات چق-چق فقیر ته تر هر جا خه فارت، فرهپ-ام".

پڈ مسافرے وے سو

فِرَادُ، نُو

بد بخت!

آهرا پد عجایب نوم! دوند ساز کاپن نه چورچ، بیدے نوم بن تورد خه نه ڦرورچ!

انه ور سچ چیر-ام: یسنه نوم پں مو-ردد دادچ مو داد ات نهیں، اک-دے نوم یہی نبک بخت حیرون سُت، اته یے چیز گه بے نه لود. ات پد چارکے سوال ڈاد:

پدھ، مو نوم-ات فھت، ات نوم چیز؟

نپک بخت!

آلەف چق-چق بىن چود ات، تىرى يې چىنمە خىزىپن فېرېپت. چوبىت بىن، درخت بىن، چىنمە خىزى-اند ۋە ۋە، سر گۇت سايىھ يېن پېتتىوچ. فەمت بىن، مۇڭار سۇت. نېك بخت لۇد:

کت سایه یپن پتئوچ. فهمت ین، مدار سُت. نِپ بخت لود:

خیں بشهند جائی۔ یہ، اس ڈارج بن تے خھفخ-ام خو دوس خو سپر-ام۔

لپ ساز! راضی سُت بد بخت. بعدے لود:

تو-ند خهر-ام. ات هر وخت تو خرج نيار ست، نبرجيس-ام تر مو-ند.

بِتَهْنَدْ، دِسْكَهْ پِيَنْتَهَادْ يِسْتْ- پِسْ دِسْكَهْ تَهْ كِنْ-أَمْ!

بعد اس فارج تے زبدار زمہد، وے یے لہک چود چرا کیشت، دستارخونکے وپذد، اس خو انبوں-اندے
خرج زواست، ربوڈے یمتے۔

اُک ایزے نہ ترانے نہ ترانے کرنے کا نہ سمجھ سکتا۔

اک-اپنے بد بخت اند دے نوبت فریپت. نپک بخترے ھمون چود، پد دے مس خو بیسہ روئندہ خو وے فے
تھے همراہ خیرت. اته یکم مبیث اٹ پد بد بخت اس ارج تے خھقد، خو پیخے اس وے گرڈپت خو خرچے
خود ات مے نپک بخترے مرحت نه چود. نپک بخترے اره مبیث صبر چود، بعدے چوبنت، لپ مَرْحُونج ات
لُبْنَنِه سُدْج، یَتْ قَرِيبَ دَيْ تَرْ بَدْ بَخْتَ خَبْزَ خَوْ لَوْدَيْ وَلَرْ-رَدْ:

بُسْتہ سدج، یہ فریب دھے مُر بُد بُجھ جھر حُو ہو دھے وے-رہ:

- آه-را لهک مو مو چُرت تے! جوابے ڈاد بد بخت، - ڈد تو گُمُون بی درک ڦد! مو-ند مو کھل کار ڪینت،
- ای الیو، ماس مصلحت یسنه ته قو. و
- اُز-اُم فهمت، اگه تو قتے خو ٿبنه تقسیم ٿه ڪن-اُم، مو-ند ته مس یو تیار سود خو ُز ته مس مَرْخُونج-اُب

پیک بختے دے سُند خو خفه سُت، فهمتے پد خه رهنگن آدم، بعدے لود:-
دِس خه ڦېد، وُز سام خو پوند تے، تو ساؤ خوند تے.

يو یے اس دے پوند چھپ چود خو ٽر جید ٿر یے گه. تويد-تويد ات، بنوم ارد ٿر یے ځدارج خېز
فریپت سُت، خو ڦارجے اس وے زبا، اس پوند ڈر دے یاد خو پے یے ڇلک ډرخت اندے وے ڦیست، ات
وے ڦہبندکے چرا چیداو جهت درازدے یث لهک چود. ڪُبَث یَت ڊپد ٿر دے ځدارج، لهک ٻنهب تربد
بنفخت. چوبنسته ٿرم یے گنج اند ڻلهه ڙير، يو سُت اس و م زبا خو، خو انبونکے چود خورد تکيه خو
بنناڊ.

بنهبه اس نیم ٽر جید ات، يو هر چدوم صدائپدا قتے اگه سُت. يو یے دوسِک خو کهل سپنت اس و م ڙير زبا
خو چوبنسته: ٿر ځدارجن شپر ات، پلهنگ ات، وورج ات، روپچک ڊپداو-اند. وے دل اند بناج پیڻا سُت،
ات دوسے الاحولے چود خو بنپ اس و م ڙير زبا.

به ناكهف اندے ڀد شپر لود:

ای انديوالبن، ٿر مو آدم بُوي ياڻدا!

ای-را مو-رد دِس دفپست، ڀد تو فکريسا راست ات، ٿر دِس ڈر جاي ٻنهب چے-ند زهره یست، لهک يو
ياڻدا؟ لودے ڀد پلهنگ.

اته ڀه روپچے لود:

آه-را ٿر ځدارج ته نه آدم نه ياڻدا؟ گُد ات. پُش بلوی ته ٿرم نه ٻنے. ممکن و م هفتہ ترُود یے چھي ڦُنج، ات
تو-ند تو نئخ بلوی بشهند حس ڪښت، دے جهت يو غلب ٿر تو ياڻدا!
بعدے دووم ڏادا:- هر چے-ند فراست ٿه ڦېد، يو ته بناجے ڄن جاي پن اند ٻنهب آيا نیشت. ماڻ چيز خو
زارڏ غلچ انجهف-أم، بيدے ڦېت خو چق-چق ڪن-أم.

ڀد وورجے مس یے - ڏيوں گهپ پتئوڊ:

آه-را ڀد روپچ،...آه-را ڀد،...آه-را،...حق!

شپرے الھف چُرت ڏاد خو لودے:

پس دِس خه ڦېد، ڦېت در باره-ے یے چدوم سر ات. سودا نقل ڪن-أم. آه پلهنگ، تو ٿيچ سر کے!

ڀد پلهنگے لود:

پم، مے ځدارج وٺوم اند ڦو پورگ ٻن چورج خورد رئخ. اس وے سحرؤني و هذ اس خورئخ اند
طِلائيه تنگه یبن پتئوين ار ځدارج پايگه، وٻقُتير بازى ٻن خو خير درو ٽسبتيد دے سُت، ڦا سيفن ٻن وٻق
پے خورئخ.

پلهنگے خو گهپ تيار چود ات وورجے سر چود. لودے:

مے ولايت حاكم رزين اس عقل بي گونه سيخ ات غل یے چھي و م څُب چيد نه ڦهرڻبد. ڦون،...نه ڦهرڻبد.
حاكمه ٻلون چورج، ادے هر تهم و م څُب څه ڪښت، نيمے ولايت ته سڀارت وے-رد، اته خور زين ته
ڪښت وے-رد نکاچ. ات- چيز،...نکاچ. خوند طبیب یت، اته یے چھي-ے څُب چيد و م نه ڦهرڻاد. ڦون،...نه
ڦهرڻاد. یے چھي اث و م دارے نه ڦربد. ات- چيز،...نه ڦربد!

ڀد شپرے سوال ڏاد:

اته و م دارے چيز؟

وورج لوقڊ:

ڀده نیم فرسخ (فرسنگ^۲) ازو-دند ٿر خير نیست طرف یے چوپون زندگے ڪښت. ڦون،...زنڌنگے ڪښت.
وے-ند یے عيار گُد. ات- چيز،...عيار گُد. يو گُد وے چوپون ارد خوشے زار. ڦون،...خوشے زار. اته
وے گُد معغز دم حاكم رزين دوا. ات- چيز،...دوا!

ڀد وورجے خو گهپ تيار چود ات، ڀد روپچے سر چود:

دهڙ تمه خبربن-بن عجایب. اته مو خبر اس دېچ عجایب دے.

بعدے تر وے وورج عیارونه کلله ڈاد خو لودے:

- ات-چیز، عجایبے!... یے فرسخ اس مم خدارج خبز ار نیمه روز طرف څه ټیئے، ونے ته یے کینه نجیبیخن قله. وېف رېنچن دبوال بن بین ارد، ار ٹکاف، گور زدون پن. ار وېف بیر زدون پن درون یست ووقد پات بناه یې ځُم بن، ات وہڈن طلاقے پُر. دشے جای ات دے ڦود خو نیمسے مو قهد داڭگه ات دے چینت، تو ته وم بیر زدون پوند ټریے خو وے طلا یند ته وے صایب ساوے.
الهف ګه بین دهڈ چق چود خو بعدے ٿو سعت ٻن ټبنتايد از بد-اند خو تایدپن.

پنپک بختے دوسگه صبر چود، بعدے واسته یېث تر وے خدارج پایگه چونت، چیز گھپ تھش (گھپ ته شیچ^۲) سلود. وینتے، وہڈ پورگن-بن وېف تنگه بین پتتوود ار پایگه، سِتن ډه بین خهقد ار تکاف وېف قتیربن بازے درو سَت. یو یے وے خدارج دبوال څیپت، اس یے جای اند، یمند وے ګل ماله وئنسچن څه ڦد، یے بُوكے چئد قتیر چینت خو زو استے. بعدے وم قتے احل چود وېف پورگن تیر. وم بُوكے وېڈ وېف تے، یه انگخت وے یے پورگ تے، بعدپن اس بناج وہڈ ټرڅاست. پن ټبنتوید اس دم ژیر زبا، یت، وېف سکه بینے جمع چود خو پتتوودے ار خو انبون. بعد ټبنتوید، خو څارج تے سوار سُت خو تر خير نیست طرف وے چوپون بِنکیداو.

یو یے چوپون کپیه یک ټرڈ ات فهمتے، یو وورجے راست لوچ. حقونے یېث چوپونے وینت، مال وے-ند فنه ڦد، ات وے مال تیر یے ڪڈ مس پیره. پنک بخت یت تر وے چوپو^۳ خبز. سلومے چود، بئشے طلهپت، یو یے وے تئب یے یے گزه یک. اند بنسوقد ات گرڈه یے وے-رد زو است. دوسکے وے قتے گھپ ڈاد ات، بعدے تر وے گڈ چوشت خو لودے:
آه خال، مے خو گڈ مو-رد نه پرڈھلی-آ؟ (نه پرڈھلے-یا؟^۴)
لودے:

ئی، نه ڦهرڈی-أُم دے پرڈنداو پن بشند پیره، ات مے مال پئیداو-ارد مس مو-رد یاردم ڪبنت.
وُز تو-رد ارهی طلایے سکه دهک-أُم، پی اره بنیج بی، ات تو دے مو-رد دهک.

یو یے طلا گھپ بند خو ملایم دے سُت. بعدے لود:
بشند! اته څوند ڦهرڈیے حقونے یېث دهک چیداو?
ات تو خایین څوند؟

مو-ند مو خایین پینچ سکه!

پنک بخت راضی سُت، دهکے چود دے-رد پینچ طلایے تنگه خو وے گڈ ټهښک انديے ټهپ ڈاد، بسهر پوندے اس دے چوپون پېښخت خو تر وے طرف روون سُت.

تر بسهر دروازه ټریپت، چونتے پن بشند مردم ټکب څيئن. لپ دے مردم خفه ډېپست. یيو اردے سوال ڈاد:
آه-را یک مردم یو-ند چیز جهت خفه؟
لودے:

پم څوند وخت اند مأش ولايت حاکم رزین سبُک سیخ، ات یے چھی وم څب چید نه ڦهرڈب. حاکمے فرمون ڏاڻج، ادے بزم ات سور ات شب نشینے یے چھی په نږحمت. دے جهت مردم ڦک خفه.

ات چیز جهت تر وم خبز طبیب نه ڦن، لهک څب وم ڪبنت?
تو فهم چاز ګډه ډیفسے یت، اما یے گھپ تو-رد معلوم غل نیست.
چډوم ګھپ؟

اک-و ګھپ ادے، شیچ مأش بشند اند یے طبیب مس نرپڈج (نه رپڈج، نرپڈج^۵).
چیز جهت نرپڈج؟ ڦک بن بغیر رخاست?

ئی، هر یک طبیب پن ڦود، اته یو یے وَم-رد دوانه ټرود ات، حاکم فرمون قتے بین ار ددره وے پتتوود.
څښ کار! دس څه ڦبد ُر ز ته شیچ خو چُرت ساز چیداو ڦهرڈیم (ڦهرڈی-أُم/ ڦهرڈیم^۶، حاکم قصر پوند مو-رد ډېپس، ُر ز ته وم وے رزین ارد دوا ټریم (ټری-أُم/ ټریم^۷)!

- دس مو-رد نماید،- لودے پنک بخت هم صحبت،- تو خاییں کنے تو داد ات نهن ارد گنده واقعه مودخایے (مویدخایے ؟) کن بن.
- آهرا مو-ند زهره یست، تو بناج مه ڈئر! تو کار آسوںک اب پوند مو-رد لوفداو! اَم- تَرَمْ ُز فَهْمُم (فهم اُم/فهم ؟)، چیر چیداو!
- پد چارکے نپک بخت ارد حاکم قصر پوند دفینت. یو بیت تر وے قصر خو وے پیره یردے لود: ساؤ، خو سردار ارد لو، یے طبیب یتچت (یتچ ات ؟) تو قتیر وے-ند گھپ.
- پد پیره وتنبئے خو ریس، فرراش باشے یے قیود. پد فرراش باشے یاڈ، یم وے-رد لوفقد، ُز اُم طبیب چہرثیم حاکم رزین خُب چیداو. پد وے یئست تر حاکم خبز.
- دھبین یت، پد نپک بخت چود سلوم خو کھلے وے-رد ڈاد خم. پد حاکم وعلپک لود خو بعدے خو گھپ دوؤم ڈاد:
- اگه تو مو رزین خُب چیداو چہرڈے یے، وم ته تو-رد نکاح یم (نکاح-ی-اَم ؟) خو نیمے مو ولايت مس تو-ند، اگه نه چہرڈاد، اس زنده رپداو تو-ند امپذٹ مه فبڈ!
- ای شاهے زمون، ُز-اَم راضی! لودے پنک بخت.
- بعد یو سُت، یے کنیز قنیر وم وے رزین چینتناو. چوشتے وم، سُت، طلبے چود امموم تیارہ یبن. قیودے یے قصاب، وے یے رماد، یو یے وے گڈ گنست خو وے معفزے زابنت خو ڦودے مے نپک بخت ارد. یو یے وے معفزالھف بنوقد قتے اللش چود خو سُت تر وم غَصَّ مطه، بعدے وے وم ته یَرَد مالت. الھفے وے مالت ات یه دوس تر خو یت، بعدے خو ڄیم پن بیت چود، وے یے وینت خو لودے:
- وَى، مو در بسته! یم بی گونه گنڈه یو-ند چیر کنست؟
- وم کنیزے وم-رد لود، ادے پد طبیب ات، پس تو بیت پلایست. یه آرُوم سَت، بعدے یے سَعَتے پد کنیز یادے وم تر امموم، ازمے وم ڦود دوس بیدے حالت قتے. ارهی-څفار مېٹے دے کار چود ات، یه صاف تر خو یت، اته واسته-واسته تر دے یاش (چون ؟) طبیب چینتناو. یو وم-ارد مېٹ تر مېٹ خیردے سُت.
- ات پنک بخت سُت تر دے حاکم خبز، بعدے وے-رد لود:
- ای شاهے زمون، پدہ، تو رزین تر خو یت ات، بعد اس ڈو-ارهی مېٹ ته صاف خُب سود. شِچ ڪریا تر تو، خو وعده مگم اجرا کنے!
- پد حاکم ات وے قومیاب بن خوش سَت. بعد سور ارد تیارے یبن سر چود. ووقد مېٹ پن بنھر ڈاد آرای ات- تارا، گلبن بن گچه یبن اند نئڈد، فانوسبن پن اوپھون چود، بزم ات سور ات بنھب نیستاوبن ساز ات رقص قتے اجازت ڈاد، ات مردم حال بشہند سُت. دے ووقدُم ڦېگه پد حاکم چود سور خو رزینے ڈاد دے نپک بخت ارد. لودے ناگ ته عمر خوشے تیر نرجیست ات تر پیرے فرھیت. بعد نیمے ولايت گه مس دے-رد سپارت.
- اس سور یے ڈو مېٹ نرجید ات، پنک بخت سُت خو نوکرین (نُکرین ؟) قتے ڦچ اس بنھر، بعد پنکیرت وم ڦله خو ڦرپد وم. رمادے، الھف بن یم-رد وحد ات تازه یبن چود. چوشتے، وم ڦله بُللاډ پیڈا سُت، ات ٿکاف زدون پن ڊفے یبن جای مس معلوم. یو یے فانوس زابنت، چوشتے ٿر وې ڈو زدون، وھبین اس پهلي څه ڦد، ٿر وې یے چیزاب نه دفیست. دې ٿر وے مایینے، وینتے ٿرم ووقد ځم. فهمتے، وم روپچک گھپ بنا راست. یت، یے ځم درونے دوسک وشت، چوشتے، یو حققونے یې پُر اس طلا. اک- اند وے-رد معلوم سُت، ادے یه روپچک حق ڦخ.
- پنک بخت از پد-اند نستوید خو، فهمتے دم ڦله بُللاډ غل خبن، فرمونے ڈاد میزداو یمتے بپو-داجے قصر. یي دند پن وے-رد خبر فریپت، ادے حاکم اس وے نئڈج خو معاون.
- الھف مئٹ نرجید ات، یو سُت څغار-پینځ نوکر قتیر یو. چاست، یے سوار ڈاد پے وے-ندے یو یے صاف تعین وے چوبنست،- یو وے پراکے همراه،- بد بخت.

پدے وے قیود تر خو چېز. یو نزدیک سُت، اس قریب اندر دے وینت، فهمتے، پدے پراکے همراہ نېک بخت. ېد بد بختے چوبنت، وے ند یے گه صاف بشنندے ڦارج، وے ڦارج لجوم ات ٻڌند گلبرے طلايے سيم قتے، نو څلات (چپن^۲) وے پے تنه، نوکرپن پن مس وے خدمت اند، اس دسگه کارنگے حironون سُت. بعدے لود:

ای انديوال، مبارڪ تو-رد ڦڊ! اته ھر هنگ ات (ھر هنگ ات^۳) تر دس مرتبه فريپت؟ ېد نېک بختے رماد وے خو برابر تيداو خو پون-اندر ڦک خو قصه و پ-رد لود. وے ند دوسِك ڦبڊ، اس ڦيتے وے زارڏ بنچافت.

يو یئے دے-رد سهم بر سهم خير ات برکت لود خو ڦارجے ڏاد ڦمچے خو تر وے ڇدارج طرفے وے ډوبنت. گمونے چود، وے ند ته مس وے کار دے نېک بخت دستور سود. ات اک اس وے مېث، نېک بخت تر وے ڇدارج ٿه ڦد، ارهى هفتہ نرجيد. ېد آخرون هفتہ تيار سَت ات، ڏپھ حيوونبن اند ڏپھ جمع سد وخت یٽ ېد بد بختے خو ڦارج اس وے ڇدارج زبا ڦيسٽ، بعد اولے ڦڳه یٽ خو ڏبد ترم خو جاي خو چود وم ڙير زبا یند.

بنهبه نيم سُت ات، دهڻ حيوونبن پن جمع سَت. ڈے دوس ڏپھ سُرت، چوبنتے- شبر ات پلهنگ ات وورج ات روڻڪ پن اراديد. اته ېد شبرے لود:

اه-را تر مو فا آدم بوي ياڻڻ!

ېد وورجے نو لودون، اه-را... ات چيز، ... ڦکب ٻن ڏاد تر شينت، بعدے ېد شبر فرمون ڏاد: ڦبت، لوف ٻٽ، چيز خبر! اه پلهنگ، سر کے!

يه پلهنگ خو نقل سر چود:

اه-را. ڏپھ حکایت ٻن غل لهک ام ات، تر عجایب کارين چس ام. خبريت آ، خه لود ام، پے مم ڇدارج و ڏووم پورگبن رئخ؟ و هڏين دايم آخرے بنهبه اندر خو طلايے تنگه ٻن پتنوو ار پايكه خو ٻپھ ڦتے ڀين بازے چود. انبنيب ام و ٻپھ کلله ڏاد، و ٻپھ ھرت ويرون. هر تهم ٿه ڀئ، بورجے و ٻپھ تے و ٻپھ، وے ڀيو اندر وے پاڻ چورج معيوب، ات و ٻپھ سٽکه ڀين ڦک زابنج خو توبيح. ېد شبرے دے بند خو خفه سُت.

ات ېد وورجے لود:

حقوقنے یٽ هر چيز ٿه عجایب کار سُڻج. ات چيز، ... سُڻج. ڀمه قریب ڏو هفتہ ُز وے چوپون گد نه وئم) نه ون ام^۴). ون، ... نه وئم.

هر تهم ٿه یٽ بنا وے اس وے صايب پرجوڻج خو وے معفرے دوا جهت ياڻج. ات چيز، ... یاڻجے! ېد شبر زيات دے خفه سُت.

اته ېد روپچڪ لود:

تمه گهپ ڦک حق! ُز ام تم-ارد کينه قله سير ات- سودا لود. ڀمه ارهى هفتہ نو نرجيد ات، ڀمند پن قصر ميڙد.

اه اه، هر تهم ٿه بے ماش گهپ نڳيچ. یٽ تر خلاصه ېد شبر، - خئر ُز ام تمرد(تم-ارد^۵) لود، تر مو آدم بوي ياڻد. اته تمپت(تم-ٻٽ^۶) لود ادے ېد مو-رد نمايد. ڀده شچ مس حس ڪئم(کن ام^۷). اه روپچ، کو یئے تاف مے ڇدارج یواد ات یم چس، یئے چھي گه ترورد اس ڏپھ بشنند زات نیست-آ؟

ېد روپچ سَت، فکرے وے ڇدارج نئردد، دے چارکے ڦرود خو ٺو دے دے تر ڏپھ پرا. اه رفيق یون، ڦرود ام دے، ېد چسبت (چس ٻٽ^۸)، ېد چھي! لودے یه روپچ.

ېد بد بختے خو زهره باڻ ڏاد. بعد قرارٻ وروڻد.

شبرے چوبنت تر وے خو پلهنگ اردي لود:

اه پلهنگ، تو ڏپھ شريف زات ڏپھ قالب اند اب بشنند اب فهمئ، لوف، ېد ٿه رهنگ هج آدم؟ لودے:

- په عجایب ارد مخلوق! دے ند دے قالب دوند تر آدم مونند، اته تر دے معنے خه چسے- نه دوند قناعت،
نه همت، نه ناموس، نه ايمون.

روپچکي مس ذو-ارهی حرف تر پلهنگ فکر پڇمت:
آهرا جگهر ات زهره مس دے ند نه ڦڄ!
په شبرے لود:

دِس خه ڦېد، زوئڻېت دے ازُود-اند، کِن بٽ دے تکه-تکه خو پٽئوپت دے کفتربن ات لاشخواربن پرا. بي
جگهربن پن ماش خرج نست. ات ُز ام دم ڄدارج خېز انڊ ڦارج پیڻجای وينت. ممکن يو دے ند ڦد ات،
بعد سڀت، ماش ارد ڦارج انڊ ڦبت.

په پلهنگ ات وورج پن اس دے بد بخت اس دے ڄدارج زواست خو وے شپر امرے یبن اجرا چود.
په سُت بد بخت کار نتيجه. اته نېک بخت تقدير تم-ارد معلوم.
... به نا کهفند إک-إند رال صدا اندويد. خو تلِفون ام زابنت، فهمت ام، هر تهم خه مو-رد قيوود. چوبنت ام-
قيوچ تلِفون رقمبن پن مُعيين نست. و م تکمه پک ام ڙقت، تر مو غور وورج صدا یَت:
په سوگ مس تر آخر فريپت. ون، ...ات چيز،... فريپت!
- بعد وے صدا بپد...

20-02-2017

۲۰۱۸ جولاي ۲۴

ڈچ نه ڈچ، یے بیچارہ ژیز ٹھریج ڈچ. وے ندین ٹھیں ات ڈو پُخ. وے ییو نوم ڈچ سعد، یے گه یند سید.

هر مبٹ پد چارک ڈچ تر دھنست ات، تر جنگھلک ین ات، تر دریاپن. جمعے چورچ فاق خنچ، ات ٹئوداو ارد څوڻم ات ډگر گه سئخ ات سلئخ. بعد اس جمع چید چورچ وېټ وئبک، ڦورچے تر بنھر ات، پڙڏاڻچے. اک دے تے یے خرج خو بُنه یَردا (بُنه-ی-ارد^۱) ڦورچ. ات یے مبٹ به نا کھند وے ین کسل سُود خو اس دنیا تیزد. اس دے کار یے ڈو سال ټرجیست ات، یو ټیرت یے گه ین.

یے تاف یو اس بازار گنج اندر وے یے گه گنج خرج زئبنتاو روون ڈد ات، پوند انڈ ڈاد پے وے ندیر یے گدائے گهر. یو یے چوبت، وے احوال دس گنده ډېپت، ادے یو ٹلو سُرغ چے ڏهد، دے جھت اک وے مبٹ پولے ڦکب دھکچود وے رد. ڦبٹ خالے ڏستپن قتے ۾ ڦفخت تر چید.

وے ینے وینت، یو یے یے چیز اث نه ڦود، بعدے اس وے پیښت:

- تو-ت بغیر ٿر ژیز نه ڦورد؟

- ډ گمون توند اس که دند؟

- خُر ٿر ات مأش ارد خرج نه ڦورچ!

- اهرا ٿر دس کار سُت- لودے وم ارد وم چار، - پے مو-ندے ڈاد یے بیچاره گدا، مو رد اس وے رحم یت خو لود اُم، جهنڌم اند، خو پولپن اُم ڦکب دھکچود وے رد.
- ډ کار توند خر در رپگ ڦد! لودے وے رد وے ین.

تر ڦیگه-ی اردے یه قاق گرڏه کھندي یبن اس تابنچک اندر زواست، ربوڊے وېټ هر ییو، بنڌے وېټ ارد برولت، وھڏبن سَت مِلايم. بعدے چای گه چود، لودے، - مأش اوقات، ډد، ٿر آک-آم.

یے گه مبٹ پد چارک سُت تر دھنست، ات مے تافے ڈو برابر لپدے ژیز جمع چود. وے یے مرڪب تے ویز چود خو روون سُت تر بنھر طرف. ات بنھر پوند دریاپن مایبن ڦه ڦد. یو ډېټ دریاپن ٺه تیزد ات، تر ڦو-ترم تعیین اث چاست، کو باي-ماي یے جای اندر نماید، یا ئی. اس قضا، نیمے پوند انڈ ڦرپد یے باي. ڦرپنست نیمے دے ژیز ربیزد ترم، ات نیم قتے سُود تر بنھر. ډ ژیز جمع گن خوش ڈد، ادے بنُمنی ته یَد اُم، وتنئٹ ته دے ویز اُم خو گبنت ته ڪن اُم.

دی یے گه مبٹ ډ یت تردم باي پس خو ژیز. چوبتے، وے ژیز ڦک ٻڌجت (ٻڌج ات^۲) ځجالک سُدچ، ات تیروے تیرتے یے ځشروی وڌچ نیسخ. خو دل اندر لود: "ای-را، گھپ نیست، ژیز ٻڌج، اته وے امباج مو پَخپن ارد ځشروی وڌچ پیڻا سَت. ربیم (ربی اُم^۳) مم ار زریخ ین قفس، یے وخت ین مأش اندر څه ڦد، ات مو پَخپن مم چسبن ات خوشے ڪنبن".

بعدے انجوڙد وم، ڈادے ار بوجین خو ڦودے وم تر چید.

دے کار ارد یے ڏو مېث نرجید. وے ِون نستیزد سحرث تر خو دھلیئ، چاست، ترم بشنندب رُخ. یه حیرون سُود، پِد رُخے اس که، دونجهت وېٽ دھلیئ اند تاق نه ڦُد. بیدے دیے چوبنت، پِد رُخے اس زریئ پن قفس، ترم شِج ڦد نو وڌچ ٿه ڦُد. یاڻد تر وے قفس خِز، وینت، یه یے ڦورج یے ترُمرخ. ات اس وے نور یاڻد. یه وے زئزد، یو زیرد رهنگ، ار رهنگ طلا. ڦيرت وے تر خو چار خِز، یو لوفد، یم وزِمِن، عجب نِست، اس طِلا يند.

وے یے مېث گه یه ِونک وے سحرث سُود، چاست، یه وٺچے یے گه پس ڦورج. وے مس زئزد خو ڦيرت خو چار ارد.

وم چار لوقه:

- پِد، ٻگرگه ته ڙيز جعم چيد نه سام. اس مَر ترُود هر وخت مو-رد پول درکار خه ڦبد، دم وڌچ اند ته یے ترُمرخ پرڙهم (پرڙه-م)، ڀيد ته مو-رد ارهی څقار مئست خرچ ارد ڦيرات.

ات یے مېث وے رد پول درکار سُود، یو یے ترُمرخ زئزد خو سُود ٿر بازار. ٿر بازار درون یے زرگرے ڦُد، وے نوم شه مون. پِد وے ترُمرخ دے شه مون ارد ڊېٽ، یو وتنئٽ وے ترُمرخ عيار سنچ ڏيد، خو لوفد، آهرا یم طلا، ات پمه مَر تر خ قریب مَر وزن داڻگه سکه. ات مَر وزن پینچ سکه یٽ، تو رد دهک اُم څقار ات نيم.

ڦد چارک راضى سُود. ات خو دل اند صاف خوش ڦُد، ادے دے رهنگ پول ار وے چھق ڏاد.

بعد اس بازار چاريک سکه تے هر چيز وے رد ات وے ِون ات وے پَچن ارد درکار خه ڦُد، خريدي (خربيتے) چود. دے خو خس-خارے پتئو دار خلته بن، چودے وېٽ مرگب تے ويز خو وڙيڻد ٿر چيد.

اے چند (یے چند) مئست نرجيد ات ڦا وے رد پول درکار سُت. یو یے زابنت یے گه ترُمرخ خو ڦا سُت تر شه مون خِز. شه مون حیرون سُت خو اس ويء (وے یے) پينخت:

آه خال، تو ته مېف طلایه ترُمرخ بن اس که فھرے؟

ڦد چارک جوابے ڏاد:

- ڦرادجون، وُز اُم یے باي درون دس وڌچ ڦرود، یه شِج تر مو چيد ات، ڏېٽ ته ڦيرت.

بعد دے رد لُود، یه اس ظاهر خه رهنگ.

"پِد بخت وڌچ، - شه مون فهمت، - دم خاصيت اک-اد، ادے هر تهم ته دم پيٽد خو دم کيل ات مهک گوبنت ته خه خيرت، یو ته سُود پات بناء، ات هر تهم ته دم دل ات جگهر خه خيرت، یو ته هر سحرکے خو تکيه پے بير صد سکه ڦربد. ات ڦد چارک اس خو اباتگے دم خاصيت نه فهمت. دس فعل چيداو درکار، ادے لهک دم اس دے ڏست اند نينغپن اُم".

ڦد شه مون دے ترُمرخ بَي دے رد دھکچود خو، بعد دوس ٿر گھپ دے ڦود، یو ديم سوال ڏاد، دے نوم ات دے چيد جايئے مس به یے بُونه یې اس دے پينخت خو فهمتے. ات ڦد چارک لُود، شِج دوس-پوس خس-خار خو-رد زئز خو بنُمني ته تيزد ٿر خو ڄلکي قشلاق. نه له خوند سال اُم غل تَرم نه ڦوڙ، یے تاق سام، قوميات خبر زئبناو. ڦد شه مون خو زارڈ اند لُود، آهرا اس ڏگه بيدے امکون گه ته نه سُود، ات وُز اک دے وخت اند خو کار بايد ڪُنم (کِن اُم).

پُد چارک یَتْ تَرْ خو چِید، خو خس-خار ات، خو ٹُبْنَه یَتْ سو غات پُنے زابنست، خو ِ رِن اردے لَوْد، ادے اس مائش زریات بن ات اس دم وڈچ تے خو څېم ٿَر پهله مهک، اته وُز ته بعدے یے-ڏو هفتہ اس قشلاق ورُزخَفْخَام. وَے رنر لَوْد-سفرے نِبَك، ات یو انديود خو تويد.

اٹھ شہ موئے دے خو کار جہت بنھر اند تراؤڈ-ترمے فُسک ڈاد، ات یے عیار ات تھیچ ات، بی روی
کمپیرے ڈرود، یہ شیطون ارد میں فہرڈاد سبھق ڈئداو۔ وم ردمے لود:

پدہ، مورد یے رنک خوشے زار، یہ فلونے رن، وم چار مس شج بہ رواج اب اس بنہر انڈ تویج، ات تو دس کار کے، لہک ُز تر وم دیدار خو وېڈاًم. اگهہ دے کار ات چود، ُز ته تو رد ڈیس طلایے سکه دھک ام. خه ر هنگ، ر اضمی، بت-آ؟

لُعْدَةٌ

ات حیز ! گھب اٹ نست!

یہ اک وے مبٹ اب ست ٹر وے ژیز فھریج چید۔ دروازہ تیے تق-تق چودا، وے دن ٹر حویلے نبنتا ید خو ویر (وے پے^۲) بیت چود۔ چوبنتر یہ کمپیر و ریفخ۔ سلومر چود خو سوالر ڈاد:

آہ نهن، جھی تو رد در کار؟

جوابہ ڈاد:

قبول تو رد سام، مے کچہ فہیم (کچہ فہیم) لبِ جہد، بعد اُم دس تینہ پیدا، کوئے چب بنش مو رد فہیم، خو تینگر قرآن (قرآن اُم)۔ آنہن دیڈ، ات شچ ته تو رد بنش فہم، -لودے یہ رنک۔

یہ یے دم کمپیر ڦو، دھلیچ نئخ تیے وم نئڈد، ات ڪبٽ سَت تَر رگلوُف پس بنخ. چینے یندے بنخ ڦو، دھکچودے دم کمپیر ارد. ٻڌ کمپیرے دم بنخ ٻرابنت، لودے ڦلغ، خو بعد ازِ وُد ات - ازم درو پرخپیت (پرخپیت^۲) دم سَت: لودے:

آہ نہن، تو۔ت چر رن؟

آهرا موند مو چار پيڙ ڦيز ڦهر چي.

نه يا؟ په ڏه رهنگ هج کار؟ اک دے خش رویے قتیر، ات دے قد ات بست قتى یت فریچ چدوم ڙيز فھریچ ارد؟! - لودے ڦد کمپیر. - خبن کار! یم دنیا خبن عجایب! خئر تو ت ڇبٹ غل یاش بچه زَن (جوون بچه زَن^۲)، تو پیچ ار رهنگ پُرره مئست، تو تئر پیچک بن تا زلون پُخ، تو صورت اند یے چیز کمبودے نیست، حال قتیر تو چار مس باید یاش ڦبد ات، پول وے ند فنه ڦبد، ات جمعیت اند یو ڦبد اس تیر. اس ماش قدیم او لاد ماش ارد رپڇج یے مثل: نا لایق بن اند بی سبب اث وېچ چب مُدوم پهے اند! ات تو ند شچ تو زندگ اند حاذ خوش (زندگه حارک)، قتیر^۳

زندگے یند چیز خوشے دسگہ چارک قتے؟

اہ نهن، شیج دڏ چیر ام؟ مو تقدیر یدے دسگه ڦا!
تقدیر دسگه، توندپیخ ات (توندپیخ ات^۳) خُب خایین نه چو برج وے بِدھل چیداو! وے ڏم اند ات خَبَن اب دے
انجوڻد خو دے تئیت ات، یو ته وے تئیت تر یے گه طرف گهرڻد!- لودے پِد کمپیر۔ - کو دوس چُرت ڏهد،
دِگه چار تو رد درکار- آئی؟ خایین ٿه کنے، بسھر اندبن یست فنه بشنهند، حقوقنے مردبن، ُوز تو رد
فھرڻیم (فھرڻی ام^۴، وېچ ڊفیس ام. پِد کمپیر واسته دم رنکر ٽس ترلو-ترم تئیت ادے، په بیچاره

کھل اند ڈاد. بعدے و م رد لود، مثال، یست یئر زرگر ، وے نوم شه مون، یو یئر مس دربارہ تو اس مو پیښت. پدھ چس، خڈای تو بین تیر ریبیزد حلوا. ات پے غنٹ گه وے یئداو نخاتور د ٹناؤ ٹبد؟

اک-دے طریق تیئے پدھ کمپیر دم رنک تر یئے گه پوند ره نمون چود. بعدین دھذ الھف گه گھپ ڈاد خو، یه رنک لود، بشند، لو وے رد، بنمنی ٹبگه، یاڈ، کو دوس وے قتے گھپ ڈهم(ڈھ-ام^۰)، ات کار آخر ته تر یئے طرف ٹبنتیزد.

پدھ کمپیرے لود، پدھ ساز کار، ات پیچ گه وے رد دم خو دھلیخ اند چبناک خو ڈکے وے میمون.

پدھ رنک راضی ست. وے بے گه مبڑ یه و م وڈچ کنست، چودے و م تازہ خو پئختے کتاب. بعدے تر اڑرہ(حُجره، حُزرہ^۰) وے کتاب ربود تابج پے بیر.

پرا اس خیر نیست بن و م پئین جبن اس مدرسہ یت، کتاب بولیے و بف ڈاد. و هڈین چوبنست، تر اڑرہ تابج پے بیر لگن تبر کتاب. ات و بف نهن بخ محلہ زدید اند ڈد. پدھ فشتیر، سیدے لود:

فے صاف دوسکٹ کتاب خو رد زئز ام ، لھک یئے چھی اٹھ فهمت. -

پدھ سعد راضی سُت. یو یئر بعد زابنست و م کیل ات مھک، ات یمے زابنست و م دل ات جگھر. بعدین و م لگن فا ربود تابج پے بیر، گرڈھ کھند قتیرین و بف خو قیله یک بن خود خو ست بن بازے چیداو.

پید اند ٹبگه سُت ات شه مون یت. سلومے چود، دپد تر چید. پدھ رنکے وے وبند تر یئے قوشخانہ. یو یئر الھف پُرس-پاس چود، بعدے لاغٹ لود، ادے اس قدیم اٹ پن میمون ارد سر بشند اوقات ٹود، ات تمند مس یوڈ اند کار ایک- دس- آئی؟ پدھ کھایے لود، آه-را سر بشند گوبنست ماش چید اند دم ماش چبناک اند ڈد، ادھ وے یُم (وے ام^۰) تو رد کتاب چود! پدھ شه مون خوشے زار سوڈ. دے جھت لوڈ:

آه-را دس خه ٹب، فلُغ، فے شِج خو کتاب!

پدھ کھای دستار خون بیت کبنت، یمتنے گرڈھ یت، سَقْعَه یت، پھی-مهی ات، دگھ خیداو ارد کاچاربن ریبیزد، بعد سوڈ، وے کتاب مس ٹیرت.

شه مونے تر لگن خو ڈست یاد، گویا و م وڈچ کیل ات مھک ات دل ات جگھر زئز خو خیرت، پنکوڈے، و هڈین نیست! بعدے سوال ڈاد:

آه-را نخا م وڈچ اند کیل ات مھک ات دل ات جگھر نه ڈد؟

یه بے لود:

ئی، ڈد پن، وُز ام و بف مس کتاب چود! کو سام، اس و بف بچ گله پیښ ام، ممکن و هڈین و بف خورجت.

یه نبنتايد تر حویلے، ست تر و بف خبز، پیښتے:

آه-را تَمَبَت (تَمَه بَت^۰) کتاب مزه چوبنست- آئی؟

و هڈین اس بناج خو کھل ار زمہڈ خمبیت. پدھ رنکے اس فھر بیوے و بف پس کیل ڈاد خو تر چید دپد. بعدے شه مون ارد لود:

- آه-را بچه ئى نه! دوسىك بن دے کباب مزه چوپىچ، فُکت كيل ات مهك ات چگهرىن دوند خورج! پد يرى
غىذه . ات دم وڈچ سينه يىت ارقه يىت بېنتونكىن بن ۋىك خو جاي تى ! دهڻىن سر سېر گوبنت ات سر به
مزه!

- دے شە مون اند دے قەھر سيفىد خو بىلندە آواز قتىرە لۇد:

- آه-را تو رد معلوم نىست، ادى دم وڈچ اند دم سر عجايىب جاي بن بن ۋىد دم كيل ات دل ات چگهر! سەشچ
دېپ خو پەخپەن ترلۇد ئە، غەل دېر نە سۇچ، وۇز وېپ ورپىن ام خو دم وڈچ كيل ات دل ات چگهر اس وېپ
قىچ ارد زوئىد ام.
- لپ بشەد، مو تە مىس اس ۋۇ زىياتە آشخوار آزاد كىنى!

- يە سەت پىس وېپ.

ات وھەپن دے قوشخانە تاق بىرلاند بازە چود، يو تاق يېت ۋىد، ات اك وە وخت ادى شە مون قەھر سيفىد
خو يو يىر خېن گەپ ئىندىدا سر خە چود، وھەپن ۋىك وە گەپ بىند. بعدىن اس بناج وتنىڭ رخاست. يە
رىنک ئېنتايد، الھەق وېپ سىكود، چوبىتە وھەپن نىست. فەمتىز، وھەپن رخاست. بعد گىنىت چود تر شە
مون خېز. وە رەدە لۇد:

- آه-را وھەپن رخاست.

شە مون اند دے قەھر لپدە سيفىد. يو بعد چە تىد سۇت. پىرىنلىك لۇد:

- آه-را کباب ات خرج دىچىز؟ وۇز ام تو پىراندە نە نىست!
- تو-ت خە رەنگ هج بى فەم ىنک! نخاتا شىچىچ (شىخ بىخ^۲) تو رد معلوم نە سۇت، ادى تو-ت مو-رد دوند
درىكار نىست، ات مو-رد درىكار ۋىد تو وڈچ!

يە يىر لۇد، آه-را تو دستور ابلە-ى-أم غل نە وينچ، ات وېپ جنجال صدا بىلد سۇت. يو يىر اس قەھر چاقو
زواتى خو ۋادىءە وەم. وەم وعىغۇف بىن همسايدى يېن بىند، وَتتىڭ بىن جەم سەت، چوبىتىن ۋىد شە مونىز وە ىنک
ذادچ. دەپن از بىد اند دے زواتى خو يادىن دے ار مېدونك خو چودىن دے سنگاسار (ژيرآدان^۳).

ات دەد ۋىرادەرەن بىنەب دەپن ئەت دەپن
ادى يەندىن درختىن، وېپ بىرلاندىن خو چود چە پەھلى. بعدىن تا خىر پلەخ بىناۋەد. اگە يېن سەت، وينت بىن-
وم درختىز يېن نىسخ ۋۇ چىلۇد. وھەپن عجايىب چىلۇدىن ۋىد، گەپ ۋىدپەن ۋەردااد. يە يىر چىلۇدە لۇد:

- يىخى!

- چىز گەپ، آه يىخ؟ سوالىز ۋاد يە يىر گە.

چىس، مەم درخت بىرلاند ات دېپ ۋۇ ۋىراد وينچ-آ؟ پىرىو سە خورج وڈچ اند وەم كىل ات مەك، ات پىرى گە
وەم دل ات چگەر. پىدىر تە سلۇد پات بىنا، ات پىدىر تە هە مېت ۋۇ بىن سكە اس طلا بىند خو تكىيە بىر
اند ۋىرپەد. ات پىدىر تە هە مېت ۋۇ بىن طلايى سكە يېن اس خو تكىيە بىر اند ۋىرپەد^۴.

دەد بىچ گەلە يېن دېپ گەپ بىند. سىدە وەم وئىك، وەم تكىيە جاي تى خو ۋىرخ اند خە ۋاد، سېنىت، چوبىتە
حقۇقىز يېت بىسەت-سى طلايى تىنگە وەم بىرلاند. لۇدە:

- ۋىراد، دەپن راست لۇچ، ات تو تە پات بىنا ساۋىءە!

بعدین خو پیچ زناد، دوس سخن بن ېرابنت خو تر پوندین ڈاد.

الهف گه یېن تايد ات، فريپيت ين تر دس جاي، يمند پوند تر ڈو پوند تقسيم سُت. ات دے جاي اند یې سِرن ژير تے نقشِجن ڦُد: ”بي رار هوپن! اگه قئٿئ ته یے پوند تے څه سڀت، خو امرے (عمرے) ته اس دست ٿيٽ، اگه تاقهٽ ته سڀت، تر خو مقصود ته خو فريپيت“. سعد ات سيد ٻن الهف چُرت ڈاد، خفه یېن سَت، اما چوبنتين علاج نِست، يكِلگرپن ڪنار انجوڻد خو ڄدا یېن سَت خو یيو چهپ پوند زابنت، (ات) ٻيو خبر.

پ د سعد تويد-تoid، آخراً ارد یے مېث سحرَب (سحر اب) تر یے بنهر دروازه خبز فريپيت. وينتے، دېٺ بنهر آدم ٻن اند تئر پوبناک دېٺ پے تنه یت، اس بنهرپن درو نښتيد ات پے هر چيز خه کارپن نيسخ. پ د سعد ۽ اس وے چارکه پښخت:

چيز جهت مردمے تئر پوبناک پنيجت، ڦچ از بنهر درو جمع سِد?
پ د چارکه سوال ڈاد:
اهرا تو- ت از ڙود بغږ نِست?
ئي، ُزْ أَمْ نو اس ڏر بنهر تر ڙود فريپيت.

پس مگم مے بنهر کارنگے تو رد لوم. ماش اند ماش پات بناء څفار مېث تر پرا گذشه سُت. دے جهت مردم اند اره مېث غهم ڦُد. وے ندنه پُخ ڦُد ات، نه رزین. دے سبب تے څفارم مېث ٻنهر مردم، اس چارده ساله تا هفتاد ساله ڦچ از بنهر جمع سُود. لهکپن ته بنهر بُرج تے یے شاهين. یه هر چے کهل تے دے ناست، یو ته سُود شاه. بعد ته پ د غهم تيار سُود ات، ماش ته خو تئر پوبناک تر اييوم پوبناک ٻدھل ام. پ د نو پات بناء ٻلوں ڪيٽت ووڻد مېث اييوم.

دهڏ پن غل دے گهپ اند ڦُد ات، پ د سعد از دے چارک دے نوم پښخت. یو یے لود، شريف. بعد سوال ڈاد: ات تو نوم چيز؟ جواب ڦاد: سعد. ات اک دے وخت اند شاهين یت خو دے کهل تے ناست. بعد یو شينت خو وے خو هم صحبت اردي لود: پات بناء سعد!

پيد اند مردم درون جئنگ آدَخ سُت، آدمين پن ڏاڍ دے رد خو کهل خهم، یادبن دے تر قصر، نندپن دے تخت تے، روڊپن دے کهل تے تاج، ٻلوں پن دے چود پات بناء. پ دے حکمرؤنے سر چود، اس دے کار اند دس دېشت، پ د ٿلو تا اک دے وخت پُخ ملک ڦُچي.

شچ سعد پيد اند لهک ام ات، تر سيد کار چس ام.

پ د سيد دے پوند تے دراز بخت تويد، ات فريپيت تر یے بنهر. پ د تر بنهر، یت تر وے ما بين، چوشتے يمند خشروي قصر. دے قصر خبز اند فنه ياش (چوان) بجگله نيسخن. ات ڦُکبٽ اند (ڦُک اب اند) وېٺ حال تر گدایپن اند موئند. یو یے اس یے ڻدھ پښخت:

پ د خشروي قصر چے ند؟ ات تمه حال چيز جهت گدایپن دستور?
پ د ڻدھ یے جواب ڦاد:

اهرا پ د قصر ملکه دلاروم اند. یه دس خُر ادے ووڻد افليم اند و م داڻگه خُر نه ڦريي. اته افسوس، لپ سپر طلب. هر تهم خاييش څه ڪيٽت و م هم صحبت سُود، بাইد هر مېث صد سکه و م رد ده ڪيٽت. ات در باره اک وے پدے، یه سُود تو خسمېنج، غل گهپت (گهپ اب) نِست. ماش ام ڦُک خو مال ات ملک پر ڦاد، یے- ڻو مئست ام و م قصر اندے ڦُد، ات ڦُک ام خو بايري گرے اس دست ڏاڍ خو گدایم (گدای ام) گهپت. شچ یه تر

مائش چورڈ اث نه چاست. ات نه گه تر قصر مأش لھکین. او لوھق ات بی حال ام رپڑج. مو رد گه وخت دس نمايد، وم نوم حقونے یې دلاروم نست ات، دل ڙير.

پد سيدے دے غده گھپ بند خو دل اندے لود: " آهرا اس پول ڦرئداو غل مو ند قينے نست. ات کو یے تاڻ سام، چس ام و م، یه کو اک دس، هر رهنگ ٻڌ ڻه لوقڻ، يا دے گھپ دوند راست نست. یے هفته و م خٻر ٻٿ ام، کو چيز کار ته سُود".

بعد دٻد تر دم قصر. یت تر ٻِپرہ بین خٻر، لودے، سڀ دلاروم ارد لوقٻت(لوقٻت^۲)، یے ڻهه اس ٿر ڦلک يچج تو وينتاو. دهڙ پيره بین بن وے رد سوال ڏاڻج:

توٽ اس ملکه طبات خبر-آ!
گھپ (گھپ اث^۳) نست!
دس ڻه ڦپد، - دهڙ پيره داري بن لود، پد، پد!

پد سيد دٻد تر دم قصر درون، چوبنٽي ٻڌ اس درون صاف ځشروي دے یت صاف شکوه قتے، هر ساخته ڦهر ڦپد اس عقل بڳونه ڪيٽ. وے بن ڦود تر دس محله، وينتے وے ندوے وٺوم ڀنک ٻن ڪتے، ٻڌ پد اندے بالبنتے یه چود خو چه پهله. ساتِك گه (ساتِك گه^۴) دلاروم یت، ٻڌ انديٽ، سلومس چود، ات وينتے، یه حقونے یې اس مئست مس ځشروي دے. تا ڦڳهه ٻيچ بن چق-چق چود، ات شايونه خرج ين ٻِپرہ ارد ڦود. بعدين تر بزم ات رقص ات ساز نيوجهد، تا نيمه ٻنهبيخ. نيمه ٻنهب اندے دلاروم لود، سام دوس-پوس پس خو یې پلايس ام خو تري ڏگهه ته ڦا ۾ ڦاخ ام. یه ازپد اند ٻنٽايد، ات بعده نيم سعت یه گه پوبنڪ قتے یت. الھ گه دے قتے ناست ات، سيدے خورم ياد.

ات حقونے یې اکه ڻخ، اکه بعد نيمه ٻنهب ڻه یت، یه دلاروم نه ڦد ات، وم ڪنيزك. دلارومس خو ڦلک ارد ٻشكود ڻخ بن، تر خو مونند، اک دے تيئي خو دوڦد ات نيم جفت ڪنيزك ڦروه، خو ڦودے ٻِپرہ تر خو قصر. دوس-پوسه هر يك اس ٻِپرہ کار ڄمهدن چود، ڇاده ۽ ٻِپرہ آرا ڀت-تارا، هر يك اردے ٿلقيٽ چود خو حرڪت ين ات پوند تيد ات عادت بن. بڳونه یه نه ڦهر ڦاد سر فهم سٽتاو، ٻڌ دلاروم-آ وم ڪنيزك. ات ٻنهب دے اس نيم نيوجهد، یه ٻونه تير اس دے خو مبمۇن بن خٻر اند تايد ات، بعده نيم سعٽ خو جاي ته خو ڪنيزك باست. تر سحر ارد ڪنيز ۾ ڦه ڦه ٿرحرم، اته یه ڦا ٻُبٽ یت.

پد سيدے مس دم عياره نه فهمت. بجاو ووڻد مٻث چهل روز تر دم خٻر ميمون ڦد. ات چهل روز اندے دم ارد هر سحرڪے صد سكه ده ڪچود.

دلاروم حيرون سٽ، سواله خور دڇاد، ادے ٻِپرہ ته ٻِپرہ اس که ڦيرت؟ وم ارد اس ڪينه ڪتاب ین معلوم ڦد، ادے دس خاصيت اک ٻِپرہ آدمين اند، وهڻبن بخت ڦچ اند وم دل ات جگهر ڻه خورج. خو دل اندے لود، ٻنمني دے خو گمون یه سنج ڏهم(ڏهڙ ام / ڏه ام / ڏهم^۵).

دے چه لوم، ڦيگه دلارومس رماد ڪينه شرابن ڦيداو، بعد دوس-دوس ات تيز-تيز دے سيد ارد شراب گرڏبنٽ ات ده ڪچودے. تانيمه ٻنهب سيد مسٽ سٽ. بعده یه رماد یه ڪش شراب گه وے ره گرڏبنٽ، یو یه و م گه ٻِپرہ خو وے زاره سٽ بې سواب. یه ڪنيزه تابنچڪ وے پرا انجوڦد، یو یه ڦڪ خو خورجن پٽنٽو. دلارومس و م ڪنيز رماد، وے پٽنٽو جن ٻلک ته زنبد، دم ڦچ دل ات جگهر ڦرپد، ٻِپرہ ڦرپد پٽنٽو و ٻِپرہ ار خلته يك. بعد سُود سڀارت ٻِپرہ دلاروم ارد. یه ٻِپرہ ڪيٽ ار شٽا زدلون جاي. وم مقصد ڦد فهمتاو، کو ٻڌ ڻهه ته سحرڪے صد سكه ڦيرت-آنئي.

سحرکے سید اگه سُت، خو ڈستے یاد پر تکیہ بیر، پَدَم پر چیز اٹ نست. فہمتے، خَبَن عترت بن دے ڈاد. بعد قرار اث ات نا معلوم اٹ اس قصر ٹبنتوید خو توید.

نئو دے نئو دے یَت، تَر یَسْ بِنْهَرْ خَبَزْ فَرِبَيْت. وینتے، بِنْهَرْ دروازَهْ خَبَزْ اند ارھی غَذَهْ وَرِيقَعْ ات، غل پن شرہت اند. سید وِبَقْ ارد نزدیک سُت، بعدے سوال ڈاد:

تمه دعوا چیز جھت؟ -

لودبن:

- ماش ام ارھی ڦراد. ماش اند جنجال اس ماش داد رېڏجن کاچار تے. ٻڌه، ڏڌای تو بابت، لهک تو ماش دعوا تَر آخر ڦرئپ.

- ات تمیت ٿُبٽ چے پَخَین؟ - پِپِنْخَتَهْ سید.
- آه-را ماش ام شه مون زریاتبن، - جوابن ڈاد و هڈ.
- ات تمه داد ارد څه سُت؟

- آه-را ماش تھتے خایین چود بخت و ڏوچ اند و م کیل ات دل ات جگھر به کف چیداو. سُت تَر ڙيز ڦهریج ین خَبَزْ، اته ڀپد اند وے رد معلوم سُت، ادے و پَقْبَن و م پَخَبَن خورج. یو یَسْ و م ِرنک ارد لَوَد، ڦه وِبَقْ، وُز وِبَقْ وِرِبَن ام خو ڊېڻ کارچاربن اس وِبَقْ قَيْچ اند زَئَز ام. ڀپد اند وے ند ات و م اند هر چیز څه جنجال سُود خو یو اس قهر و م چئد قَتِير ڏيَد. يه اله پته سُود ات و م همسایه یَبَن یَدَبَن، دے کار و بینين خو گَن بن وے سنگسار (ڙيرآدَخ^(۲)).

سیدے دے بُند خو لودے:

- ناگِن مولا وے گناه بینخبن کِبَت. ات تمه جنجال چیز تے؟
- ماش جنجال یَسْ کینه قالینک تے، یَسْ رهنگ زُبُڏجن قوطیک تے، ات سُلَيْمَون سرمه تے.
- ممکن سُلَيْمَون سرمه یند دوس-پوس گخای بن خَبَزْ اند تَر خ ڦپد، ات کینه قالینک ات رهنگ زُبُڏجن قوطے چے رد درکار؟ حیرُون سُت سید.
- آه-را تو دیف خاصیت غل نه فهمے، - لودبن دے رد و هڈ. - پِمَه، دم قالینک ات دے و پَدَد خو دے نوست ات دم تے، بعد ات دے لود: "بَيْ پِيغَمْبَر سُلَيْمَون، تَرِسْ جَائِي مو ڦرئپ!"، ٻڌه روازد خو تَرَم ته تو یئست.

ات دم قوطے غُقَّک ات ڏو تاف ڏُسْت ڏاد خو یَبَت ات و م دے چود، خرچ تو ند یَسْت. ات دے سرمه یَت خو ڄِم ارد دے مالت، ساوے ته نا نِمایون.

- لپ بشہند! تمه دعوا حل آت اث. دهڙ کاچاربن باید اک وے رد ڦرھپ بن، یو تمه درون لهک سر تھپخ ڦپد ات ڙبَنْتاو اند بِنْوَخ، - لودے ڊېڻ ارد سید، - مو فکرِس. راضی یَبَت-آَنَى؟

دهڻبن راضی سَت. ٻڌه اس زِمَهَّتَهْ یَسْ ڙيرَك سِبَنْت خو لودے:

- ٻڌه شِچ ته م ڙيرَك و پَدَم ، هر تھمے مم اس ڦُک پِرا به کف چود، دهڙ کاچاربن بن وے ند.

بعدے و م و پَدَد تَر ڏر. دهڻبن ڙبَنْت پِس و م.

ات ٻڌ سيدے تبز ات دم قالينک وڏد، دم قوطىے ات ده سرمه ٻے سُلمون ربود خو پهله ندے ، بعده لود:

ٻي پيغمير سُلمون، ٿر دلاروم قصر مو فرئپ!

ڦ قالينک اندايد ٻي هوا خو روپنت ده سيد قته ٿر قصر طرف!

ات ده شه مون پچبن بن وڙيڻد، يو بيو ته اس ڪبني غل وعهد، ادے دهڙ كاچاربن بن مو ند سٽ، اته چوبنبن ده ڻڻه يند ده گرد اث نست. و هڏين فهمت، لپ ڪبن ابلگه ٻين چود ، بعدبن خنيف اث تايد ٿر بنهر، ٿر خو چيد.

ات ٻڌ سيد مڇارا در فريپت تر دم دلاروم قصر. ده قصر اند تر ٻي زدونكے دم قالينک ات ده قوطىے جاي چود، خو ڇمبين اردي مالت ده سُلمون سرمه، سٽ نا نمايان، بعد رون سٽ تر دلاروم محله. يه اک ده وخت اند اوقات(خراك)^۲ خيداواند ڦد. سيد و م روپه رو نوست، بعد تر و م اوقات خيد همراه سٽ. ٻه ٻي وينت، اس و م لگن اند يو اوقات تبز اث تيار درو سد. ات گه وخت هر چه ڏست ڏبد په و م ڏست اند. يه بناج ڀت (ٺويڊ)^۳ خو لود:

چهي گه ڀول اند؟ توٽ آدم-آڻبو-آجن؟ هر تهم تو څه ڦيءَ، به نومه پورديگار، دفيس خو!

سيدے ده سرمه از خو ڇنم ته زدود خو ٻي آت سٽ.

آهه، سيد، ييد ات تو ڦڻج! ڪبن عجائب! توٽ اک ده کار څه رهنگ چود؟- لوده دلاروم. بعده دروغ لوقه وئه رد سر چود:

راست تو رد څه لوم، وز ام بي تو ڀيث ڦينه زار سٽ. خئر ٻي مئست ام ڦئيث ڦد توٽ به نا ڪهند، بي اچدولم معلوم سبب اث، بڊ! وز ام اس ده کار آسيئه سٽ! ات ده جهت ام تو وينت ات خوش ام سٽ!

ڦد اباته سيد نه فهمتے، دم گهپين بن ڦڪ دروغ. يه دلارومه خو خشروبيه ڀت خوناز قته ٻي وئه صاف اله ٻته چود. ڦد ڻڻه ٻي گمون چود، يو و م ارد خوش، اته يه ٻي وئه ڙيوچ. ات يه ٻي خاپين چود، ڇدولم عياره قته فهمت، ادے ٿر هنگ (څه رهنگ)^۴ تر قصر وڙيڻد. بعده اس وئه پيپنخت:

مم(مے)^۵ تاڻ ات توٽ رود ٿر هنگ وڙيڻد؟

ڦد ساڌه سيدے در باره خو قالينک ات، قوطىک ات، سرمه ٻي و م رد نقل چود.

بعده ٻي چند مېڻ دلارومه ده رد لود:

مو ند ٻي آرزو، ٻي تاڻ قاف كوه(کوه قاف)^۶ وينتاو. ڦد کار ٻراڪے ممڪن نه ڦد، دُوند جهت وز ام در باره ٻي سُلمون قالينک بند ات، ات و م وينتاو مو رد ميسر نه ڦد. ات شيج يه تو ند، تو مڏست. سأوام و م ته سوار، يه ته ڏو-اره سعٽ ته ترم ماش فريپت. إلهف يم رد سيل ڪن ام خو بعد وڙڻخ ام.

بشهند، سأوام سيل تر قاف! مو رد مس عجائب! بي قالينک اث خو ڦد کار نه بيفچت!- راضي سٽ سيد.

و هڏين دم قالينک ته سوار سٽ خو روپنبن تر قاف طرف هج.

تر قاف كوه خٻڙين نزديك سٽ، ات وينتبن وئه ته ٻي قول. بعدبن و م خٻڙ اند ناست.

عجَب تازِه بنَخ! لَوْدَے دلارُوم. خو ڈستَے ار و م بنَخ ڏاد، دوسَے و م وشت، بعدَے خو گھپ دوِوم ڏاد۔ -
آه-را یم بنَخ مس شیرگهرم ڦُخ. بِنَاوَرَے مس بافت.
سیدَے لَوْدَ: -
لپ بشوند، یه، بِنَاوَرَے کِنْ آم۔ -
سر پرا تو زبن، مو زهر ڦُرِر! ات ُرْزِس تو بِث، - لَوْدَے دلارُوم.

سیدَے خو پوبنَاک (لَقْبِن^۲) وېند خو زُبُد ار دم قول. دستکَر ڏاد، سُت قریب قول مایین. ات دلارُوم
قوطِیک ات سرمه ربود فالینک تَرَ، خُبُث مِس یم تَرَ ناست خو لَوْدَ: "بِی پیغمبر سُلمُون، تر مو قصر
مو فرئِپ!"

پِد سید اس بنَخ اند تَبَنْتَوید، چوبنَتَے نه دلارُوم ات، نه وَے خس-خار. فهمتَے، دلارُومَے تر کُور وَے یاد.
خو پوبنَاکَر (لَقْبِن^۲) پِنويَد خو بِي تعین مقصد اب تر پُونَد ڏاد. توید-توید ات تر یَے بحر چلپک فِریپت.
بعد چُرت اند ڏاد، ادَے اس زبا بیلند کوه، نه کهم نه زیاد، قاف، ات اس پرا بحر، معلوم نِست، و م گناهه کهد
اند. ڇدُوم اس دېق یو ڦهر ڦِبَد ٽِرِجیسَت؟ پِد اند قریب سُت تَرَ یَے ڏارخت خُبُث، بعدَے خو زارَد اند لَوْدَ، کو
دوس مم بیر اند بسافَخ اُم، لهک مو ماتَرَ بِسَت. نوَے خو چَے پهله چود ات، بُندَر، ٿو چِبُودین دم
درختَے خو چَق-چَق پِن سر چود. یه بِيوَے لَوْدَ:

يَخِک! حَبَن عجایب کار!
چِيز عجایبَے کو لَوْف!
پِدَه چَس، مم درخت بیر اند نوسچ بِيو اس وېق ڦِرادِبِن (ڦِرادِهِر^۳)، مأش اُم پِرواس وېق څه وینت.
ئَى، مو بِیاڏبِن نِست!
بِيدَه چَس، پِد سید، وَے سعد ڦِراد، یو پات بناه څه سُت. ات دَے یَے دَے ساَذَه گَے قتیر ملکه دلارُوم
عربَ ڏاد. شِچ پِد دِس حالت اند ڏاڻَاج ادَے، نه فهمت، چِير ڪِبَت.

پِد یَے گَه چِبُودَے پِبِنْخَت:

ات چِيز چِيداو دَے حال قَتَے ڦِهِر ڦِبَد؟
پِد ڦِهِر ڦِبَد اس مم درخت خاصیت استقاده ڪِبَت. مم درخت اند دِسَگه خاصیت پِن. مم پُوستهک خو پاڻَار د
څه مالَے، ڦِهِر ڦِبَد بحر مایین ڦِهِر ڦِجِيداو. مم پِرکِبِن پِن چونَرَه دوا. ات اس مم خُبُنچک اند یَے ڻِلکِب
مانبِنک خورَد څه ڪِنَے، وَے قَتَے ڦِهِر ڦِبَد آدم پِن گرِبَنْتاو مرگَب، ات اس مرگَبَے ڦِا وِرِبِپِتاو ٽِرَ آدم. يَكُم
بار یو مانبِنک هر چَے تَرَه انگُخت، یو ته گهِر ڦِبَد مرگَب، دویِم تاَف دَے انگُخت، ڦِا ته سُود آدم.

دهڙ چِبُودک پِن پِن دَے گَهپ ڏاد خو روَبَت پِن. سید وېق گَهپ بِند خو خوش سُت. بعدَے چود خورَد یَے
مانبِنک، ات زابنَتَے خو قَتَے الْهَف پِهِرکِبِن ات، دوسَگه پُوستهک پِن. یَے پُوست کهندَے یَے مالت خو
پاڻَين ارد، بعدَے بحر ٽِر تِير هر رهنج پُونَدَتَے یَے قدم ڏاد خو نِرِجِيد. ٽِر دَے یَے گَه چِلپک فِریپت،
چوبنَتَے یم اند یَے بنَهَر. ٽِر بنَهَر دِبَد، ٽِرَم لِپَدَه آدمِبِن پِن فِکْرُونَرَه. سیدَے اس بِيو پِبِنْخَت:

ڦِراد، مَر تمه بنَهَر اند چِيز گَهپ؟

يو یَے دَے رد لَوْدَ:

آه-را مأش پات بناه خفه یے زار. وے زرین فریب چارڈن ارد ست ات، به نا کھفند پے غور دھرڈ مبتلا ست. شج یہ یے چیز اث نه بنینت. دے جھت ماش ولايت طبیب ین، نه اس یے گه جای یتچن یے چھیے ېمہ یے سال اند و م ځب چید نه ڦهرڈاد.

سیدے چرت ڏاد: "آه-را مو جه چونی ارد دارے یست، کو سام یے تاف آزمود کلُم (کن ام^۲)، یست یه ځب سود". بعد روون سُت ٿر پات ساه قصر.

فریپت خو لودے، مو ٿر پات بناه خبز یاسپت، وز ڦهرثیم (ڦهرثی ام^۳) وے رزین دھرڈ ځب کلُم.
بادین وے ٿر پات بناه خبز. پات بناه یے لود:

- اگه وم دھرڈ ات دوا چود، وم ته ڏهم تورد، اگه نه ڦھرٽ ڏاد، باید دم تے یث اس مو بنھر اند تیئے.

سید سُت، وم غوربن اردے وم درخت پھرکن مالت، ات یه ځب سَت. پات بناه-ی-ارڊن لود، یو سُت خوش خو رِمادے بعدے ووقد مېث سور چیداو. ووقدُم ڦیگه سُت سور، ات دم ملکه یپن ڏاد سید ارد.

یو سُت پات بناه دوماد.

بعدے ڏو-ارهی هفتہ سیدے اس پات بناه اجازت زابنت خو توید پس خو کاراب. وے ند مقصد ڦُد، سود دېچ یاشپن اس دلاروم فعل ٻن خلاص چیداو. اس هر آدم پنے وم بنھر نینونه پېښخت ات، فھمته ات، ٿر وم بنھر طرف سواره توید. بعدے اره مئست ٿر وم بنھر ڦریپت. خو ڦارجے لهکچود ٿر کاروون سرای، ات ځبٽ راستاواث یت ٿر وم قصر. دهڙ پیره یپن ٻن وے ٿر قصر دپداو نه لهکچود. یو خو مابنک قتیر پے وېچ اند انگخت، هڏبن سَت مرگب. ڏادے وېچ بُنج خو ایے وېچ چود ٿر باع. بعد ځبٽ سلوونکن قته سفید پے دلاروم محله. دې ٿرم، یه یے دے وینت خو لودے:

آهه، بی درک سید! چیز جھت ات تو بی مو اجازت اث ٿر مو محله دې؟

آه-را به تربیت آدم ته سر ٻرا سلوم کنست. تو دے اس دېچ کاربن نه فھمے، مجبور ام، تو تے يا ویز ڪرئبن ام یا سوارے کن ام!- جوابے دم رد ڏاد سید.

کنیزکن! کو دے بی بنرم ات بی ادب غډه ازو دند زوئذب!

دهڙ کنیزکن ٻن نو ٿر دے خبز ڦریپت، ات یو یے وے مابنک قته وېچ مرگب گرڏنست. ڀد دلاروم دے کار وینت خو خو جای تے اندئع اث رپد. سیدے اس و م حیرونے استقاده چود، یت ٿر و م خبز، مابنک قته یے واسته یت و م ڏاد، یه مس گھنیت مرگب. ڦک جایے و م محله بشنند اث سِکود، ڦرو دے دم خو قالینک ات، خو قوطی ات، سرمه. دېچ ڏگه کنیزکنی مس گرڏنست مرگب. بعدے یاد ڦک دېچ ٿر طولیه (طبله^۴). ازم یت، خو ڄمپن اردے مالت سرمه خو ټبتوید ٿر بنھر. بنھر اردے الھن نئر، فھمته یمند دهڙ کم بغلپن ڇدولم جای اند زندگے کن ٻن. بعد یت، دلاروم ات ڻو کنیز یه لهکچود ات، دېچ ڏگه مرگبپنے یاد خو بچاره ٻن اردے تقسیم چود. دم دلاروم ات کنیز ٻن تے یے ڻو-ارهی مېث ٿر بازار ویز کرئنست. سپیوم ڦیگه یے دلاروم ڦا گرڏنست آدم. پېښخته:

- و م و ڏوچ دل ات جگھر ات ٿر که چود؟ نه و ڙبے ته وېچ-آ؟

یه یے یے چیز اث نه لود. ڀدے ڦا و م گرڏنست مرگب. ڻو-ارهی مېث ڦا و م تے ویز ڪرئنست. بعدے ڦا گرڏنست و م آدم. مس تاقے یه وتنٺ لود:

- آه-را و م بخت و ڈچ دل ات جگھر تر یهخدون. فھرئیے وېف زئستاو. ات مو بگرگه مرگب مه گرڏين، وز ام فهمت، خر هنگ خطا کاربن چود. توبه! بگرگه خو امراند (عمر اند^۲) اچرد (پے چے رد^۳) گندھے گئے نه ڪن ام. تا شِچخ ام گمۇن چود، سکه بن ته خُبٽ تر ماش خزینه یدبن. ات فهمت ام، و هڈ ته گلله مئنٽ قتير پيڻا سپن. تے، تر زدون سأوم، خو کاچاربن ته ونے (وينے؟^۴).

سیدے لولد، تے ڊفپس.

و هڏين سَت تر زدون، دېدين، حققونے اب بخت و ڈچ دل ات جگھر بن تَرم. سیدے وېف زابنت. بعدين دے ڦڳهه ناست اووقات خيد، مے تاف ساقئے ڦُد سيد، ات ڦد دلارومے ڦو-ارهي چينے سڀت خو بڀخود سَت. بعد اس ماتے ڏاد و تئيث تر خوڻم. يو یئر الھٽ تر و م چوبنت، خو زارد اند لولد: "ڊف ملکه یبن تا مجور نه ڪنے، لهک یئر ڦو تاف خو امراندے (عمراندے^۵) مرگب دستور کاربن، زندگے قدر نه فهمپن. ناز ات ٿرڏين نيسخ، اس خلق احوالپن بي خبر. تهم ام وز خَبَن عبرت درس دم ارد ڏاد. ات خُبٽ ام مس اس دم عيارے دوس ُبنياردے (هوبنياردے^۶) سُت. ڦد ته اس دے مو درس تا آخرے امر (عمر^۷) آيا رئست.

بعدے ڊسگه سبهق، بنُمني ته اگه سُود، فهمته، اس مے ترُود چير گښت". بعد سيدے خو خس-خار زابنت خو نوست دم قالينک تے خو روپنست تر خو ۾ون خيز.

يئر هفتہ ٽرجيد ات، سيدے چُرت ڏاد، مگم خو تهت ات خو ڦراد مس وينت. بعدے خو تيارے چود، خو ضلوليے کاچاريں زابنت خو ڦا نوست و م قالينک تے خو روپنست تر خو وطن. تر خو چيد ڦريپت، ڏدب، و سه تهت اس خو پَخْبَن هجرؤن اند کلور سُدُج. ات يو یئر وے ڄمپن ارد مالت ڦرخت پهرك، يو سُت بینا. اس دے کار هم سيد خوش سُت ات، هم دے تهت.

ووڏد مېث ٽرجيد ات، يو یئر خو تهت ارد لولد، کو سُود، سعد احوال مس فهمت. يو یئر بُند ادے فلوڻے ملک اند و سه پات بناه نوم سعد، یست يو اک-و ڦېد. اس الھٽ آدم ٻنے و سه ملک جايداد پُرس و پاس چود خو ازبد اند خو قالينک قتے روپنست تَرم. یت، نوست راستاف ار دے پات بناه قصر باغ. اس قضا، پات بناه سعد خو باغ اند خو تايسنانه گپيئه يك اند نوسچن ڦُد ات، اک دې چُرت ڏاد، ادے ٽر هنگ خو تهت ات خو ڦراد احوال فهمت. ات به نا ڪهڻد سعد و سه رو په رو دے باغ اند پيڻا سُت! يو یئر و سه وينت، خو ڄمپن ارد شِچ باور نه گښت. الھٽ خو ڄمپن ڻُست ڏاد، گمۇنے چود ڦد و سه تر خِبَن ياند، شينا بنَشَن خو پے بیش ڏاد، نَى، حسے چود، ڦد ڦُكت حققونے. بعدے ڙئپنست تر و سه خبز. دهڏين تر یکدگر ڏاد، خوشے زاريں سَت. ناستين، خو کار ات باريں هميگر ارد لولد. مصلحتپن چود، سيد روپنست تر خو تهت خبز خو دے ڦڳهه-ى-ارد و سه قتے تر سعد خبز گښت چود. ڀد اند سيد ٿيس روز ميمون نوست، سعد ارد دے لولد، ڀده، ماش تهت ته رست تو خيز اند، انه مو رد اس مے ترُود شِچ تمه وينتاو آسون، سام تر چيد، ات بعدے ڀيچن ڦد مېث ته خو ۾ون قتے گښت ام.

دهڏين ڀده ڊسگه تر تخت ات بخت ڦريپت.

تمه مس ناگ ڦريپت.

ات یو دند یم سوگ تيار سَت. (شَك مرگب مس لينگ ات لهخ تر چيد ڦريپت^۸)

17.02.2017

۲۰۱۸ جولاي

ڦڻج پد یا نه ڦڻج، معلوم نست، اته معلوم ادے یے حمال (جوالے م)، یعنے یے ويزکرئنسیج ڦڻج. یو نه دوند یا ش ڦڻج ات نه پیر. اس مال ات ملک وے ند یے ھلک چید ڦڻج ات، یے به زبب ین. هر سحرکے یو تر بازار خو میٺئے رَنیلک ات ڦهبن قتیر یت، ات خس- خارے هر چے ردا ٻکرئیست. دے کار ڪتے یو هر مېٿ خو ات خو ین ارد خرج پپڈا چود ات خو روزے ٻرڄمپت ات لودے شکر ڏڻای ارد.

یے مېٿ وے ین خایین ڦ سنتاو تر حمولم. یہ یے زابنت خو لُق پهرا (لُق لپھرم)، ونسورج، صهبون، اس زیرفون اند تکیه بُخ صهبون مالتاو ارد، نژارڙیر، خو پاڏ ات پئرنک سئوداو ارد، وپے ربود ار یے کينه تیتك خو ڏادی و م گرے خو زابنتے خو روون سَت تر حمولم.

تر حمولم یت، ترم غل یے چھی اث نست. یه خوش سَت، خو لُقني اس خو تیڙد، ربودے ويف دے حمولم دھلپچ پوبناکن جای تير، دم تیتكے مس خو لُق ات پهرا ڪتے ربود ويف تير تے، اته ڪٻڻ دېد تر حمولم درون، ڪھڻد ار زئنداو جای، اس ڙيرين سنهنجکن. یہ یے تابنجڪ زابنت، اس شيرگهرم قولچڪ اندے ڏاد خو رد بنڌ قيمب، بعد سنهنجڪ تے ناست خو پس خو یٿ درو پلايسٽ سَت.

ات بندے، تر حمولم دھلپچ هر چيز خه ڇيئن او از (هر چيز خه اند ڇيئن اث چرنگست صدا سُت م)، بعد یے دمے چوبنت، ار ٿڳاف حمولم بن ڏو-ارهی ڪنڀک یے ڻله تهس، یه اس مس خه ڦد، وپڻد. بعد یے دم گه یے وينت، ادے دم پات بناء فالبيں ینے و م سڀوم ڪنڀ و م ڏست اردے انجوچ ات، خمبنتے و م ار ٿڳاف حمولم (پد سڀوم ڪنڀ و م ڏست اردے انجوچ ات، ار ٿڳاف حمولم و م خمبنت م).

پدے بشهند تر و م چوبنت، و م قيج اس و م تهس غلڊے، و م کھل ات مھک ٿپو اند دستور، و م پاڻبن بن هر رهنگ گت- گتک تئر سنتبن، و م غئڻ یبت، ٿلو نا زنئند شيرچاي چينے، و م غوربن بن هر رهنگ ڪينه ڙخ ڏاڻچ پاپون، ڪٻڻ مس دوند تازه یت فارم نست. ات و م ُسک پے آسون، یه ممکن گمون اند ڦد، ادے یه ڦخت اث ملڪه!

دهڻ حمولم خدمتگار کخايين بن و م گرڳونبه بنهپرک گهښت. و م ڪنڀک بن قتيربن و م کھل زناد، و م دهم بن ڏست ڏاد، و م زونبن بن مالت، و م انگينتبن بن تا ناخونبن بُخ تازه چود، و م پئرنڪن ات و م پاڻبن بن اس بير نژارڙير قتير سئود، چودبن ويف بُنرن.

" یا ڏڻای، پد چيز گهپ؟ پد چھي، دس پس دم اث پُق ات ٿُق؟ ٿر هنگ (ٿر هنگ م) سهمجن قالِب ات ٿر هنگ بشهند پس دم اث دهڻ پلايسپن، خبن عجائب! "- خو زارڏد اندے لود پد جوالے ین.

پيد اند پد بِنَاوِرِي تيار چود خو ٻئتايد تر دے حمولم دھلپچ. چوبنتے و م کاچاربن بن ار دھلپچ پاڳه سڀچ ڏاڻجن. و هڏبن هم دوس غڙد سڀچ ات دوس ڪست.

- چھي یے مو کاچار (خس- خار م) ار پاڳه پتئوچ؟- پڀنځتے یه اس یے ینک، یه حمولم کارکن ٿه ڦد.

- آهرا دے کارے پد پات بناء فالبيں ین چورج- جوابے ڏاد یه، - پد فالبيں ینے تو لُق پهرا وينت خو پڀنځتے "مهڏبن چے ند؟" و م رد بن لود: "آهرا یے جوالے ین اند". یه یے بعد ڏاد اس سنهنجڪ تے

دېف بر غه، دڏ بن وئښت ار پاڳه. وُز ام اس ٿگاف دے وينت، اته خو کار قته ام سرگرڙون ڦڻ. ات توست
اده ڄڀٽ یت.

- ٻڌ جوالے رنے بے آه تيڙد، خو ڃق-ٻهرے پنويد خو ازبد اند بي چرت اب ٽئتايد. بعد روون سٽ
تر خو چيد.

ڦڳه و م چار یت، يه یئے دے کار خو چارارد نقل چود. بعد ۽ وے رد لود:

يا ته تو خو جوالے گرے بهسے، يا دے ئى اس مو ته طلاق ڏھڻے. اڳه خايين خه ڪئے، اس مئے ترورد وُز
تو ٻون ڦيم(ڦئے ام م)، خو جوالے گرے ته لهڪرے، بعد ته أخمهند خو ڪنے فالبيئي، تا اک ام ٻچ، لهڪ تو
پات بناه-ي-اند وے فالبيين ساوے. ات وُز مس تو دولت اند دوسڪ خوش اب زندگي ڪئم.

- آه کhai، ڇڏai نه تو رد عقل نه ده چورج؟ کو دوس چرت ڏھڻ، نخا(نخواه؟ م) وُز ڦهرڏيم پات
بناه فال بین سٽاو؟ مو ند نه سواد، نه علم ات ڊونش. څرهنگ دے حال قتير وُز ڦهرڏيم(ڦهرڏي ام م) پات
بناه فالبيين؟

- مو رد ڏڏ چيز؟ وُز ام خو خايين لود! تو خه نه ڦهرڏي پات بناه فالبيين سٽاو، ڏه مو طلاق، ات وُز
سأم یئے ڇدولم فالبيين ڦريم(ڦري-ام م) خو ۽ وے رد چار ام. مو ند مو زارڻ اند لپ اب هر رقم هج اب خايين
بن. بعد وُز ام بي زب مس نست. توست و م پات بناه فالبيين ٻون وينجآ؟ و م ات ڏبو ات چن اند فرق نست،
ات مو رهنج ته نازنين، جوالے ٻون! اس ٿر اند ام فهمت، ادے وُز ته ڏگه جوالے ارد برابر نه ڀد ام!
ڇڏai چون- يا تو ته سر ڪنے فالبيين، يا دے ئى- طلاق!

جوالے چوبنت، وے احوال ڪروبن سٽ. يو و م ڙيوچ ڦڻ، خايين نه چود و م طلاق ڏھداو ات ، ات و م جدا
سٽاو.

دے جهت سٽ، خو زنبيلك ات ڦهنيک ٻنے پرڏاد، خريدے(خريتے م) چود رمل چارگنجه تخته ڀك،
ٿيون ڇلڪ مکعب اس برنجي اند، ويٺ رويء ٻين ته بین اس بيو تا خاير خال- خالک خه ڦڻ، ات فال كتاب
حافظ ديولون. یئے سفڊ سلله ڀك ڦيست، یئے ڦصين جومه یئے تا زونبچ پنويد، تر خو ميڻه تيڙد ڦي
ويچن تسمه ڀك. سٽ تر یئے معلوم بنهر ڪناره، تر یئے ڇلڪ دوكونه یئے ڏڪونک ميزد، نمديڪي یمنه
پٽنټو خو نوست، ڊيف خو فالبيئي خس-خاره دستارک ته ربود خو پرايند. غل دوند ٻروات اڀي زونه
خو نه ڏاد ات، وئين ٻن تر وے خيز ڏو-ارهـي چارك یت. سلوم ٻن چود خو لودبن:

- آه فالبيين، ماش ام پات بناه ڀند وے ساريون بن. ڦڳه-ي-ام تر بنهر دروازه ڦريپيت ات، ٻڌ صاف
تارک سٽ، ات یئے مرگب ماش اند خو ويڙ قتير بپد. و م ته نقره ويڙ ڦڻ. هر څوند ام تر تارکي و م ٻنکو،
نه ڦرود ام. ٿرآم مس اس سحر اب و م ٻنکو، یه نه ڊيٺست. کو یئے فال چس، خو لوڻ ماش ارد، یه کو تر
که سڀٽخ.

ٻڌ جوالے خو بي سوادے قتير مس نه فهمت، دم رملئي ته چيز نِشچ ٻن، ڊيف مکعب ٻن ته څرهنگ
پٽنټوين ات، ات دم فال كتاب ته څرهنگ چس ٻن. خو زارڻ اندے لود: " دوسڪ پول اس ڊيف زئم ات، بعد
تر یئے ڇدولم طرف ڊيف باز ام، ڦود ٻن، ڦودبن، اڳه نه ڦودبن، لوم كتاب ام ڀيت چود، یمنه ٻن نِشچ، تمه
تقديرئے تمه پوند غل ڀيت نه چورج!"

بعد ۽ ويٺ ارد لود:

- آه-را ٻِدھ سڀت ڏو ببن داغ چورج مَبن ات مِبُوح خريدپت(خریت پت م)، بعد سڀت تر وے بیارينج بنھر دروازه خِبز، اس وے خِبز انڊ بیو-بیو مَبن ات مِبُوح ار خو غئُف پٽنٽوپت ات سڀت یگون چاریک فرسخ تر پرا، تمه مَبن ات مِبُوح ته نو تيار سُود ات، وم مرگب ته ڦرپت.

وھڏين خوش سَت، دے فالبين ارد ٻن دھكچود ڏو-ارهی اس مِس اند تنگه، لُودبن ڦراد، اگه دم مرگب ام دے ڦود، تو بهبن ڦيداو ته نه رِنس ام .

بعدبن سَت، اس بازاراند ٻن دوسِڪ داغ چورج مَبن ات مِبُوح پن خريد(خریت م) چود خو روون پن سَت تر خو بیارينج جای. اس بنھر دروازه پن ٻٽنٽايد، مَبن ات مِبُوح پن خود ات قدم ٻن ڏاد، ڀٽن، تا یے وپرونه یېٽ پن ڦرپت. چوبنت پن وے وپرونه چيد خِبزاند یے باڳ، ات وے باڳ درون اکه ويٺ مرگب بي غمب(بي غم اث م) وابن خيرت(چررا ڪٽنٽ م). ڦد حيوان مِرخونج سٽخ خو ٻِنکورج خو رد وابن، بعد یېچ ترپد.

دهڙ ڦرپت پن خوش سَت، وم مرگب پن ياد، سِپارت پن وے پات بناه خزينه نوکرپن ارد، ات ڄُبٽ پن وژيٺ دے فالبين خِبز.

يو یے ويٺ اس ڦرنڊ اث وينٽ. خو زارڙ اندے لود: "شِچ ته بغپر مو رد لُوقپن -آه-را توٽ څرهنگ بپدرک فالبين؟ یے چيز اث نه فهمه، ات سأو، فالبيٽن تو کار نِست! ات دٻٽ ارد بعد چيز جواب ڏهم(ڏه ام؟ م؟)"

اک دے چُرت اند ڦد ات دھڏين تر دے خيز ڦرپت. چوبنت وھڙ پن خوشے زار. ڦلُغ باد پن وے رد چود خو دھک پن چود وے رد ڏيُون طلابي سکه.

- ڦراد، ڦد اده تو مُزد تو فال چيٽنٽاو جهٽ! غل ماش داغ چورج مَبن ات مِبُوح تيار نه سُت ات، ماش ام خو مرگب یے وپرونه خِبز انڊ ڦرپود!

ڦد جوالے مس خوش سُت، ات تر ڦڳه دے خو خس-خارے پٽنٽود ار انبونک، وے یے زابست، خو ڏوكونے چود چُست خو وژيٺ تر خو چيد .

بعدے خو ڦون ارد دے کار لود.

- ُوز ام نه لود نه تو رد ، سأو، فالبيٽن کے! لُودے وے رد وے ڦون، - ڦده، یے مېٽ ات فالبيٽن چود، ات نيم سال ارد ات خو رد خرج ڦرپود!

څرهنگ اک اد کار جوالے گرے قٽير برابر یاڏد؟ مگم څمار پٽنٽ فارچ تو ند ڦبد، بعد تو یے هفتہ ويڙ ياسے، ات تهم ته دلوند گه پول ڦريے! یے گنج اند ات بي غمب نوسچ، خو فالک ته چسے پٽ پول ته ڄُبٽ خو پاڻ قٽير تر تو خيز یاڏد. دے رد فقط دوس اث فراست درکار، بگرگه ڦد یے چيز اث کار نِست.

- ڻون، مے تاف رواج سُت، اته گمۇن ام، ڦُك وخت ته یسگه کار بي گرے نه یاڏد! بيدے سُود، وژيٺ ام تر خو داد ات باب کارنگے، مے کار اند فنه خطر ات، بي وقتے بلا! ڇڈاي چون، یے مېٽ ات چوبنت ادے ار یے گرڏاڻ ام ڏاد!

- ئى! لُودے وے ڦون،- تو شِچ اک دے کار تے خو خَبَن کے، زباکاواکے یند جايگه نِست!

دے یے گه مېت یو ڦاروون سُت تر خو دوکون. نو ترم دېد ات، وتنٿٽ ٻن تر وے خېز یت بنهر ریس ات، مشرب ات ، جایداد حاڪم.

پدے دېٺ وينت، دوس اث دے رهنگ زبود. گُمونے چود، ممکن تر پات بناء فالبيں غور پد مرگ ڦئداو کار فريپت، ات دېٺ باينت، لهک مو دوکون چُستبن (چُست ٻن م). یو غل دے چُرت اند ڦاد ات دهڻين دے رد سلوم چود. وتنٿٽ عليک لود خو تياره سُت وٻِغٽنٽاو.

ڀنهر ريسے لود:

- ڦراد، بس گھب ښڌج-آ، ادے یے مئست تر پرا یيو اس پات بناء خزينه ٻن ٻن دزد ٻن ڏاد. تا ٿرڀ ٻن غل وٻِغٽ نه ڦوروچ. پات بناء-ا-ارد ٻن دے لود، ويند وے قهر سيفيد، مو یت (مو-ي-ا-ت) مَشربيَه ڦيوه تر خو خېز، بعد ٻن لود، ادے ماش اند چهل روز وخت دے زر ات زبور ڦئداو ارد. دے نه ڦود آم، ماش ته سپاربن جلاڏ ڏست ارد .

ماش آم ڦکه جا ښکود، دے پات بناء خس-خار اند وے درک نست. تر پات بناء فالبيں خېز آم مس ڦد، ات اس وے غل یے چيزاب خبر اس دے خزينه کاچاربن نست. ٻيارے ماش ارد یے ساربان تو نقل چود. کو سعى ڪن، دے ڦرود ات ماش ته اس تو یے چيز دريغ نه ڪن آم!

ڀنهر لود خو زارڏ اند چُرت ڏاد: ”ڀده، بشنهنڈ کارے مو ڙون مورد ڦرود! ڦوز آم کهد-آند ات پات بناء خزينه کهد-آند! يا پيرشاه، ناگ یم کار بشنهنڈ اث تر آخر ڦراپت!”

يو ته غل دے چُرت ڦيد ات، ڀنهر ريسے گُمون چود، ڀد فکر اندے، څلوندک پول باید دے رد دهک آم. بعد دے رد لود:

پمه تو رد پنجصد طلائي سکه، دے ڦرود ات، ٿا ته دونگه، يا لپ دے یېت مس تو رد دهک آم!
- بزېب! - جوابے ڏاد ڀنهر لود، بنُمني ڀد ٻت، یست یے چڊوم نیندونه دے کار ارد ڦريم(ڦرى آم) .

دے گھپے یو دے جهت لود، لهک دهڙ تېز دے اس دے خېز اند تېبن(تے ٻن م)، ات یو دے کار تے چُرت ڦيد.

دهڙ دزدين ٻن دے ريس دهم تر ڦد، نِغٽنٽ ٻن، ڀد ته تر که سُود ات چير ته ڪينت. ٻِٺ دزدين آدمي وينت، دهڻين سٽ تر دے نو فالبيں خېز، یو یت دے دوکون اند اس دے زبا خو ٻِٺ گھپ ڦکب ٻُند. بعد یت تر ٻِٺ دزدين سردار خېز، ات وے رد دے لود:

- ڀنهر ريس ڦد تر نو فالبيں خېز، یو یے وے-رد لود، بنُمني ڀد ٻت، ات ڦوز ته تمرد دزدين نیندونه لوم.

دهڙ دزدين ٻن حيرون سٽ. ڀد سردارے پينچ دزد گه خو قته زابست خو سُت دے نو فالبيں کار فهمتاو. دهڻين تا ڦڳهه بخ دوس ڏار هنگ اس وے دوکون تر یے کاروون سرای ناست، ات بنلوم سُت ات، یو ٻِنستويه خو روون سُت تر خو چيد. پوند اند ڀد فالبيں ڊبد تر بقال دوکون، خريدے خور د چود یے ببن(بنوک م) خرما. وٻِغٽ مس پنٿنود ار خو انبوونک. بعد ٿا ڏاد تر پوند. ات دهڻين بيست-سى پى اند اس وے

ذر دے خو انجوڻد خو وے دهم تے یبن تايد. يو تر چيد فريپت، تقوٽقے ڏاد دروازه تے، وے ڊنے وے
رد چود ڀيت. سلومس چود، بعدے پيٺخت:

- لوف آه-را، چير ات تو ٿر چود؟ تو رسوق ڀيت-آ جُست؟

يو ڀي دے کار وم ارد لود.

- بي درک اُم تو رد نه لوفچ، ادے فالبين ساؤ!- لودے وے رد وے ین.

- ئي، قراراب شيج نيث!- جواب ڏاد ڀ جوالى.- مو کار صاف رسوا سُت! توت مو تر گنده کار
رهنمون چود! بنُمني ته ڀد رئيس ياڏ، سوال ته ڏيڍ: " دزدين ٻن کههي؟ خزيـنه ٻن ٿه ڏاد، و(خزيـنه م)
ڪاچاربن ٻن کهد اند جاي چورچ؟" ، ات ُوز ته وے رد چيز لوم؟ ات اك ـاد کار ته تر پات بنـاه غـورـه
فرـاـپـتـ، يـوـ تـهـ قـيـوـدـ موـ تـرـ خـوـ خـبـزـ، خـوـ لـوـفـ تـهـ: " خـالـبوـخـکـ! ڇـدـومـ مـلـكـ اـنـدـ اـتـ وـيـنجـ جـوـالـ فالـيـنـ
گـهـرـڏـدـ؟" بـعـدـ تـهـ ُـوزـ چـيـزـ جـوـابـ وـےـ ردـ ڏـهـمـ (ـڏـهـ اـمـ مـ)؟

- ات کهل تو سڀدين تے چيز جهـتـ؟ - سـوـالـيـ ڏـادـ وـےـ ینـ. - تو فـكـرـ کـےـ خـوـ لـوـفـ: " آـهـراـ موـ
تهـتـ اـتـ موـ بـاـبـ يـنـ فالـيـنـ ڦـدـ، اـتـ موـ بـاـبـ تـهـتـ مـسـ بـنـاـ فالـيـنـ ڦـدـجـ، دـونـدـ جـهـتـ اـسـ وـےـ مـاـشـ اـرـدـ فـاـلـ کـتـابـ
مـيـراـثـ رـبـدـ.

وـزـ اـمـ فـُـکـ وـخـتـ فـاـلـ وـمـ تـےـ چـوـبـنـتـ. اـتـ دـمـ هـفـتـهـ ڀـدـ مـاـشـ اوـلـاـدـ اـنـدـ مـاـشـ سـرـ قـيـمـتـ کـتـابـ بـهـ نـاـ کـهـفـنـدـ ڏـادـ اـرـ
ڪـخـارـ خـوـ ٿـڏـ، دـےـ جـهـتـ شـيـجـ ُـوزـ اـجـگـهـ کـتـابـ چـيـنـتاـوـ نـهـ ڦـهـرـڏـيـمـ. اـتـ دـےـ گـهـپـ شـيـجـ لـهـکـ، بـيـدـ سـوـدـ، مـاـشـ
خرـماـ خـهـ خـهـ اـمـ.

- ڀـدـهـ، بـنـُـمنـيـ ُـوزـ اـرـ رـئـيسـ چـهـنـگـ وـاـبـنـ اـمـ، يـوـ تـهـ موـ رـدـ موـ تـهـ اـتـ بـاـبـ غـلـ لـهـکـ، مـوـنـهـنـ تـهـ موـ رـدـ
دـيـپـتـ! تـهـ بـعـدـ لـوـفـ: " ياـ پـيـرـ شـاهـ! ڀـدـهـ يـوـ اـرـ ڀـيـڏـ ڏـادـ!"

اـکـ دـےـ گـهـپـ بـخـ ٻـنـ فـرـيـپـتـ اـتـ، مـيـثـ مـسـ صـافـ تـارـكـ سـتـ اـتـ، يـوـ دـزـدـينـ سـرـدارـ تـرـ ڊـېـفـ رـؤـخـ خـبـزـ قـرـيـبـ
يـتـ خـوـ اـکـ دـےـ گـهـپـ بـنـدـ. بـعـدـ گـمـونـ چـودـ، ڀـدـ فالـيـنـ فـهـمـتـ، يـوـ پـيـشـ دـيـشـ، رـؤـخـ خـبـزـ اـنـدـ. اـتـ دـهـڏـيـگـهـ
دـزـدـينـ مـسـ ڦـسـ وـےـ ڀـيـثـ پـيـشـ دـروـ سـفـيـدـ سـتـ.

دـےـ وـخـتـ اـنـدـ وـےـ ینـ زـاـبـنـتـ يـيـ خـرـماـ، ڏـادـيـ پـيـ غـئـ، يـوـ ڀـيـ لـوـدـ: ڀـدـهـ يـيـوـ. بـعـدـ يـوـ زـاـبـنـتـ ڀـيـ خـرـماـ،
وـےـ ینـ لـوـدـ: ڀـدـهـ دـيـلوـنـ! وـےـ ینـ فـاـ ڙـاـبـنـتـ ڀـيـ، يـوـ ڀـيـ لـوـدـ: ڀـدـهـ اـرـهـ! بـعـدـ يـوـ زـاـبـنـتـ، يـهـ ڀـيـ لـوـدـ: ڀـدـهـ
خـثارـ! ڦـاـيـيـ يـهـ زـاـبـنـتـ، يـوـ ڀـيـ لـوـدـ: پـيـنـخـ!

تـرـ پـيـنـخـ وـےـ ینـ فـرـيـپـتـ اـتـ، ڊـېـ دـزـدـينـ سـرـدارـ اـنـدـ ڊـگـرـگـهـ طـاقـتـ نـهـ رـبـدـ خـوـ زـبـدـ اـرـ ڊـېـفـ درـگـاهـ. دـهـڏـيـنـ بـنـدـ،
هـرـ چـيـزـ ٿـهـ گـيـپـتـ اـسـ دـيـشـ تـےـ وـيـئـتـ، دـهـڏـ دـزـدـينـ ٻـنـ ڀـيـتـ تـرـ دـيـشـ دـيـشـ (ـيـشـ دـيـشـ سـرـ ٻـگـلـ مـ)، ڀـدـ سـرـدارـےـ
ڊـېـفـ اـرـدـ لـوـدـ:

بـجـگـلهـ، قـرارـابـ غـلـ اـکـ ڀـدـ ڦـيـپـتـ (ـيـثـ ٻـتـ مـ). ڀـدـ بـنـاـ لـپـ زـورـ فالـيـنـ، دـےـ ینـ مـسـ ٿـلوـ اـسـ دـےـ کـھـمـ نـسـتـ.
شـيـجـ سـامـ، يـسـتـ ڦـدـ، دـےـ قـتـيرـ يـيـ چـيـزـ مـصـلـحـتـ باـفتـ.

ڀـدـ جـوـالـ خـوـ کـھـلـ اـسـ ڊـېـ زـوـاستـ خـوـ، قـيـوـدـ: :

- چـهـيـ تـرـ مـاـشـ حـوـيـلـ؟

- ڦراد، بخِسپن (بسخپن م)، ات مو-ند تو قتیر ضلولو گھپ، دے جهت اُم مجبور سُت ار تو حويلے زبن اُم! ياردم مو رد کئے، وُز اُم شِچ تو ڏست اندا!

- آهرا تو-ت ڏڻ چھی؟ سوالے ڏاد ٻد جوالے.

- اته تو گويانه فهمي، وُز اُم ديف چهل دزدين سردار. تو-ت ربيس ارد نه لود، يو بُنماني لهک تر تو خبز ياڻد ات تو-ت هه وے ردمائش جاي دفپسي. آهرا مأش دے پات بناء زر ات زبور جاي تو رد لوف اُم، تو ڦهرڻي وے جاي ربيس ارد نينون ڏنداؤ، ات مأش جاي وے رد مه دفپس، لهک مأش زنده رس اُم.

ٻد دزدين سردار وے رد صد سکه دهکچود، يو ڀي وے رد وعده ڏاد، ادے ديف جاي ته حقوقني بٽ ڀي بندھـي-ارد نه لوفـد، يو سردار اس دے چيد اند خوش اث بـنـتـوـيد، ديف خو هـمـراـهـ يـپـنـ اـرـدـ اـشـارـتـ چـوـدـ خـوـ اـزـ ـبـدـ اـنـدـبـنـ دـهـڻـيـماـقـ ـگـهـبـنـتـ. ٻـدـ جـوـالـيـ خـوـ دـلـ اـنـدـ لـوـدـ: "خـبـنـ رـاستـ گـھـپـ اـمـ ڏـادـ حقوقـنـ اـثـ دـيفـ جـايـ ـيـهـ بـنـدـهـيـ-اردـ لـوـفـدـاوـ نـهـ ڦـهـرـڻـيـمـ (ـنـهـ ڦـهـرـڻـيـ اـمـ)ـ،ـ دـونـدـ جـهـتـ يـوـ موـردـ مـعـلـومـ ئـتـ!"

ات وے ڀن اس دے کار صاف خوش سـتـ.

دے ڀي گـهـ مـبـثـ،ـ ٻـدـ جـوـالـيـ غـلـ تـرـ خـوـ دـوـكـلوـنـ نـهـ فـرـيـچـتـ،ـ چـوـبـنـتـ ٻـدـ رـيـسـ اـتـ،ـ مـشـرـبـ اـتـ،ـ جـاـيـدـادـ حـاـكـمـ ٻـنـ يـمـنـدـ وـرـيـقـحـ.ـ يـوـ ڀـيـ سـلـومـ چـوـدـ خـوـ دـيـفـ اـرـدـ لـوـدـ:

آه ربيس، تمـهـ ٻـتـ ڪـبـنـ بيـ ٿـمـرـ!ـ نـوـ رـخـ ڏـادـ اـتـ تمـهـ ٻـتـ ڀـوـدـ اـنـدـ خـئـ،ـ تمـهـ رـدـ بـشـهـنـدـ خـبـرـ،ـ سـڀـتـ تـرـ بـنـھـرـ ڪـنـارـهـ،ـ تـرـ فـلـوـنـ گـزـ،ـ تـرـمـ ڀـيـ نـخـبـنـچـنـ كـيـنـهـ چـيـدـ.ـ وـيـ چـيـدـ بـيـرـ اـنـدـ ڀـيـ زـدـونـكـ،ـ اـتـهـ پـاتـ بنـاءـ خـزـينـهـ ڪـاـچـارـينـ بـاـيـدـ تـرـمـ ڦـيـنـ.ـ اـتـ دـزـدـينـ جـايـ جـهـتـ دـمـ موـكـتاـبـ تـرـ ڀـيـ چـيـزـ اـثـ اـشـارـتـ نـهـ ڦـدـ خـوـ زـارـڙـ اـنـدـ لـوـدـ:ـ آهـ رـاـ يـهـ موـكـتاـبـ موـقـتـيـ اـسـ موـبـيـ سـوـادـيـ درـقـهـرـ،ـ دـےـ جـهـتـ ڀـيـ چـيـزـ اـثـ موـرـدـ نـهـ لـوـفـدـ!"

دهـڦـنـ اـسـ حـاـكـمـ بـاـبـنـتـ ڀـسـ نـوـكـرـيـنـ اـتـ،ـ جـوـالـيـ ٻـنـ اـتـ،ـ ڦـارـجـ اـتـ مـرـكـبـنـ،ـ اـتـ خـبـثـ ٻـنـ روـونـ سـتـ تـرـ وـيـ ڪـيـنـهـ چـيـدـ طـرـفـ.ـ تـرـمـ ٻـنـ فـرـيـپـتـ،ـ اـتـ ٻـدـ حـاـكـمـ مـسـ خـوـ نـوـكـرـيـنـ قـيـرـ ڀـيـتـ.ـ ٻـنـكـوـدـنـ،ـ وـيـ بـيـرـ زـدـونـ ڏـيـسـ ٻـنـ ڦـرـودـ،ـ فـانـوـسـپـنـ (ـالـٻـكـيـنـ ٻـنـ مـ)ـ ٻـنـ زـابـنـتـ،ـ ڦـبـڻـنـ تـرـمـ،ـ وـيـنـتـ ٻـنـ پـاتـ بنـاءـ خـزـينـهـ غـلـ يـمـنـدـ!

ٻـدـ رـيـسـ پـاتـ بنـاءـيـ-اردـ دـےـ گـھـپـ ڦـرـيـپـتـ.ـ پـاتـ بنـاهـ ڀـيـ دـےـ جـوـالـيـ تـرـ خـوـ خـبـزـ قـيـوـدـ،ـ بـعـدـ دـےـ رـدـ دـهـكـچـودـ پـاتـ بنـاهـ ڀـيـ خـلـاتـ (ـچـيـنـ مـ)ـ اـتـ فـنهـ گـهـ سـوـغـاتـ.ـ ٻـدـ رـيـسـ مـسـ دـےـ رـدـ هـفـصـدـ تـنـگـهـ گـهـ ڦـوـدـ.

ڀـيـ چـنـدـ مـبـثـ دـےـ کـارـ اـرـدـ ٻـرـجـيدـ اـتـ،ـ بـهـ نـاـ كـهـفـنـدـ دـمـ مـلـكـهـيـ-اـنـدـ دـمـ پـرـڻـيـسـتـ بـپـدـ.ـ يـمـتـيـ ٻـنـ غـلـلهـ المـاسـ ٻـنـ ڦـدـ،ـ اـتـ وـمـ ٿـرـخـ اـسـ ڀـيـ وـلـاـيـتـ ڇـارـجـ كـهـمـ نـهـ ڦـدـ.ـ هـرـ ٿـوـنـدـنـ وـمـ سـكـوـدـ،ـ نـهـ ڦـرـوـدـنـ.ـ پـاتـ بنـاءـيـ-اردـ ٻـنـ دـےـ وـاقـعـهـ لـوـدـ.

فرـمـونـ ڏـادـ:

- سـيـتـ تـرـ دـےـ نـوـ فـالـبـيـنـ خـبـزـ،ـ تـرـؤـدـ وـيـ ڦـيـتـ،ـ لـهـكـ يـوـ وـمـ پـرـڻـيـسـتـ ڦـرـپـدـ.ـ اـسـ دـےـ مـاـشـ فـالـبـيـنـ ڏـسـتـ شـِـچـ بـشـهـنـدـ کـارـ نـهـ يـاـڻـدـ.

دهـڻـ فـرـاـشـپـنـ ٻـنـ ڦـوـدـ دـےـ جـوـالـيـ رـاستـ تـرـ پـاتـ بنـاهـ حـرـمـ،ـ تـرـ مـلـكـهـ مـحلـهـ ڀـيـنـ.ـ چـوـبـنـتـ،ـ ٻـدـ پـاتـ بنـاهـ مـسـ ڀـيـچـ،ـ اـتـ مـلـكـهـيـ-اـتـ،ـ وـمـ كـنـيـزـكـيـنـ اـتـ،ـ نـوـكـرـيـنـ ٻـنـ وـرـيـقـحـ.

پـاتـ بنـاهـ ڀـيـ لـوـدـ:

- مو رزین اند دم پرڈیست بېڭ. کو بىكىر، وە جاي تە ۋېرىيە يى؟ چىز ونە؟

دە جوالىرىھنگ دوسېت زۇدۇ، ات خۇزارۇنىرىئە چۈرت ڈاد：“اە-را خېن بېن مو انجوقدۇ! خېن قىن حالت
اند ام وئىنت!”

ات پات بناه يى، يى تاق گە تر دە چوبىت خو لۇدى:

تېزدە چىز، تو تە چىز ونە؟

پە جوالىرى ترۇد-تەزم چوبىت، يى چىز ابى نىست. ات دېوال تىرى يى كۈرۈخ. بعده پات بناھى-ى-ارد لۇد:

- ناكىن پات بناھ جەت قربۇن ۋېيم(قى أم م)، اته ۋۇز بغير اس دېوال اندا كۈرۈخ دىگە يى چىزابى نە وئىم
نە ون أم م).

نو وە اواز بىلند سەت ات، پە ملکە يى وەتىتىت لۇد:

- پە راست لۇقىدۇ، پە راست لۇقىدۇ! ابىبىم أم پرا اس تر قول سىتتاو وە پرڈىست زابىت خوربود أم ار
دېوال كۈرۈك!

يە زېبىت-آزېبىت سەت، وە پرڈىستى يەس وە برج كۈرۈخ اندا زابىت خو ۋەدە.

فُكىب بېن حىرۇن سەت، ادە پە حققۇنى يىت فالىبىن! پات بناھ يى ۋاگە دە رد خلات(چىپن م) دەھىچۈد ات
لې ابى سوغات.

بعدە فرمۇن زواست، ادە وە پەراكە فالىبىن رۇختىت بېن ات، اس دە پات بناھ فالىبىن نىڭىن. دە جوالىرى
پېن قىيد تر قصر، اس دە كار ات دە معالىين بېن دە خبر چود، ات پات بناھ فرمۇن نسخە بېن دە رد
سېپارت. پە يىت تر خو چىد.

پە، رېنگ، مو بېن نىڭىد پات بناھ فالىبىن، ات مو گەپ ئىند شىچ پات بناھ قتىر! ار غور پە گەپ نە دېڭىد! لې
سەھمەن كار، مە پېپىش!

ات وە يۇن خوش سەت:

- آھە، عجب ساز كار! پە، مو كىريا تر حمۇم سىتتاو يىت!

بىنۇنى يىت ئىش(بىنۇنى-ى-ابى تە شىچ م) تر حمۇم سام، لەك فەم بېن، پات بناھ فالىبىن رېن چەمى ات، يە
حەنگ!

وە يۇن وە يى گە مېبىت سەت، ئۇ كىزىكە إجارە چود خو تايد وېقىر تر حمۇم.

اس قضا، پرا اس وە تر حمۇم دېد يە پەراكە پات بناھ فالىبىن يۇن يى كىزىك قتىر. ات گىرات- فر شىچ وە
اند وە پەراكە دىستور نە قىد. يى، يى حمۇم كنج اندا خو كىزىك قتىر خو زىناد. ات يە نو پات بناھ فالىبىن
يۇن دە دېد، دە حمۇم خەنەتگار كخاى بېن بېن وە رد سلۇم چود خو پىس وە ابى بېن درو پلايسىت سەت. يە
اس دەھلىخىك اندا ار حمۇم خەنەت، چوبىتى يى كنج اندا يە پەراكە فالىبىن يۇن نىسخ، پۇئىكە وە تىزىد خو سەت
وە خو كىزىكىن قتىر ئۇ دە تر يى گە كنجى حمۇم. يە پەراكە فالىبىن يۇن تىعىين ابى وە چوبىت، فەمتىر، پە
جوابلىرىن قىد، اته شىچ سىخ پات بناھ فالىبىن يۇن! يە يى أول خايىش چود دە ارد دىس يى چىز بشەند جواب

ٿيڻ، اته ڦا ٻئے چُرت ڏاد، اد ڏم چار اند شِج راستاو اث پات بناه ڪتے گهپ، ات ُر چيز زياته بلا خو رد ٻِڪراٽ. بيدے سُود، خو جاي تئے قرارِك اث ٻِث ام خو خو کار ام.

ات ديف حموم مردم ديف چُرتئه لهک ام ات، ُخُبٽ ٻِد ام، مئ جوالئه کار چس ام، یم تر که فريبيت.

پات بناه ٻئے وينب، ٻِد فالبيان خو کار ارد ۾ ستاد ڦُدج. بعدئے فرمون ڏاد بشنهنڊ ڦارج، بشنهنڊ لجهوم ات ُخته بيت(ُخته-ي-ات م) ٻِدھنڊ ڪتے وئے رد دھک بن. ات هفته اند ۽ اره مېٿ پات بناه خبز اند ڦد.

ات ٻئے مېٿ پات بناه خو فراشين ات نو کرپن قتيٽ سُت ڏيو. ملڪين ات، وزيرپن ات، فراش باشئه بيت، لپسڪر سردار ات، پات بناه طيب ات، ٻِد فالبيان ات ٻِگه ملازمين بن وئے ٻِدھنڊ (دهم تئے م) روون ڦد. ڏهبنڌت اند ٻِد پات بناه سُت گير، اس ڦارج تئے خهڻد، ات اک دئے وخت اند وئے ڦارج ٻِدھنڊ تئے نوست ٻئے ڙديشك. پات بناه واسته ٻئث (واسته-ي-اـث م) ڀت تر وئے خبز، قهپ وئے چئے ڏئد سُت، یو رُوبنت. پات بناه وئے دهم تئے سُت، یو نوست، ٻِد ۽ ٺا وئے چئے انجيڻد سُت، یو ڦاگه رُوبنت. مئ سڀوم تاف پات بناه وئے رد صاف ڦريپ سُت خو ڏاد ۽ وئے قهپ. بعدئے اس خو آدمين قيوٽ. ڏهڻين خو ڦارجپن دوپنت خو ڀت بن تر وئے خبز، اس ڦارج تئے بین خهڻد خو وئے خبز اندين ورافد. ٻِد پات بناه ٻئے لود:

فالبيان، کو مو رد ڦريپ دئے یه.

يو ڀت، خو ڪهله وئے رد خهم ڏاد. پات بناه ٻئے وئے رد لود:

تو مرد ٿئه شِج معلوم سُود: "ٻِد، ار ٻِئـڈ ات تر آخر ارد وئبنت. ڏـوـاـرـهـ تـافـ توـ بـخـتـ تـوـ رـدـ يـارـدـ چـوـدـ، اـتـ مـئـ تـافـ تـهـ بـنـاـيـ چـيـداـوـ نـهـ بـافـتـ." الـهـ چـُرـتـ ڏـادـ، بـعـدـ گـوـيـاـ خـوـ حـالـ پـاتـ بنـاهـ رـهـ مـعـلـومـ ڪـبـنـتـ، خـوـ لـوـدـ:

ڙـديـشكـ بـُـخـ ٻـئـےـ تـافـ زـُـبـ، ڏـوـ تـافـ زـُـبـ، اـتـ اـرـهـ يـوـمـ تـافـ اـرـ پـاتـ بنـاهـ بـينـ ڏـادـ!

پات بناه ٻئے گـمـونـ چـوـدـ یـوـ درـبارـهـ اـکـ وـئـےـ ڙـديـشكـ، یـوـ اـرـ وـئـےـ بـينـ ڻـهـ، وـئـےـ ردـ تـهـ لـوـقـدـ. خـوـ بـپـنـيـ بـيـتـ چـوـدـ، ٻـِـدـ ڙـديـشكـ رـُـبـنـتـ. پـاتـ بنـاهـ يـتـ ٻـِـدـ دـئـےـ هـمـراـهـ گـُـلـنـ ٻـِـنـ حـيـرـوـنـ اـثـ رـُـپـ. بـعـدـ پـاتـ بنـاهـ لـوـدـ:

ڊـسـ گـهـ فالـبـيـنـ ٻـئـےـ چـدـلـومـ پـاتـ بنـاهـ يـنـدـ (پـاتـ بنـاهـ-يـ-اـنـدـ مـ) غـلـ نـهـ ڦـُـدـجـ!

اس دئے وخت اند تر ڏم فالبيان ٻِن ٻِد مردم ڦُڪ خبر فريپت. دس کار ملڪ اند نه رپد، وئے ٻِد نه وينت ات نه ٻـنـدـ. بـايـ گـرـدـ وـئـےـ نـدـ دـوـنـگـهـ جـعـمـ سـُـتـ، یـوـ تـاـ وـئـےـ آـخـرـ ۾ـ اـمـرـيـخـ (عـمـرـيـخـ مـ) وـئـےـ ردـ بـهـسـ ڦـدـ. اـتـهـ اـسـ ٻـئـےـ کـارـ یـوـ دـوـنـدـ بـناـجـ ڦـيـرـتـ (ڦـوـيـدـ مـ)، لـهـکـ ٻـئـےـ چـهـىـ وـئـےـ سـپـرـ فـاـشـ مـهـ ڪـبـنـتـ. دـاـيمـ دـسـ فـكـرـ اـنـدـ ڦـدـ، آـهـ رـاـ ڇـوـنـدـ ٻـخـ تـهـ بـخـ تـهـ يـارـهـ ڪـبـنـتـ. ٻـئـےـ مـېـٿـ ئـىـ، ٻـئـےـ گـهـ مـېـٿـ تـهـ وـئـےـ کـارـ مـمـڪـنـ ڇـتـاقـ سـُـوـدـ. بـعـدـ چـُـرـتـ ڏـادـ، خـوـ چـيـرـ ڪـنـ اـمـ، لـهـکـ موـ اـسـ درـبارـ بهـ ٻـئـےـ بـوـنـهـ ٻـئـثـ (بـوـنـهـ-يـ-اـثـ مـ) آـزـادـ ڪـنـ ٻـنـ. " بـيـدـ سـُـوـدـ، دـسـ کـارـ ڪـنـ اـمـ، لـهـکـ لـوـقـنـ، اـدـ ٻـِـدـ دـوـسـ اـثـ سـُـبـُـكـ سـُـدـجـ، اـتـهـ دـئـےـ جـهـتـ دـئـےـ رـخـصـتـ اـمـ. بـعـدـ تـهـ ُـرـزـ ڦـيـزـ اـسـ فالـبـيـنـ خـلاـصـ سـأـمـ".

ٻـئـےـ مـېـٿـ دـٻـدـ تـرـ پـاتـ بنـاهـ خـبـزـ، وـئـےـ تـاجـ اـسـ وـئـےـ كـهـلـ تـئـےـ زـابـنـتـ خـوـ ڏـادـ شـِـجـ (شـِـجـ مـ) اـرـ زـِـمـهـ. ٻـِـدـ پـاتـ بنـاهـ غـلـ اـسـ دـئـےـ کـارـ تـرـ خـوـ نـهـ يـتـ اـتـ دـئـےـ نـوـكـرـ وـئـےـ تـاجـ چـوـبـنـتـ، خـوـ وـئـےـ رـدـ دـئـےـ لـوـدـ، اـدـ ڏـامـ پـاتـ بنـاهـ ٻـئـےـ زـمـونـ، توـ تـاجـ تـيـرـ ڻـنـدـلـ چـُـسـتـ سـيـخـ.

ٻـِـدـ پـاتـ بنـاهـ ٻـئـےـ لـوـدـ:

- حَبْنَ مَرْدَ ات! دُوسَ گَهَ دِيرَاتَ خَهَ چُورِجَت، بِدَ غَنْدَلَ موَ ژُرُسْجَت!

بعدے فرمون ڏاد، ڦا پن نو خلات دے رد ڦوڈ خو ٻنويد ٻن. ات انبوونک اند ٻن سکه ڀپن مِس دے مَرَ ڏست ربود.

پِ فالبین از پِ نېنتويد، خو دل اندے لود: " مَرَ تاف مِس مو کار نه سُت! ات دُوسَ گَهَ ترَے دے یَسْ تاف گَهَ مَگَمَ یَسْ گَهَ فَلَ (فعل ؟ م) کن ام، اگهَ نېنُون پات بناء-ي-ارد خه ڏهم (ڏه ام م)، گُويَا وُز ام ٿيون، ممکن بعدے دے آساين اث مو لهک ٻن".

ات بَيَ مِبَث، پِ ترَ حَمْوَمَ ڦَادَ، خو زَارَدَ اندَ لَوَدَ، پِدَهَ مو درَكارَهَ وَختَ بَنَا يَتَ. بعد شِلَكَ اثَ اسَ حَمْوَمَ اندَ زَبُدَ خو ژَئِنْتَهَ ترَ پات بناء قصرَهَ طَرفَ. پِ مرَدَمَ دَهَ حَالَتَ اندَ دَهَ فالبِينَ دَهَ وَينَتَ، لَوَدِينَ، آهَ-را پِ بَنَا سُبُكَ سُدْجَ.

يو تر بَيَ چِيزَ-اَبَ-اَبَ (چِيزَ-اَبَ-اَبَ م) خو وُبَنَ نه چُودَ اتَ، ژَئِنْتَهَ-آهَ-اَبَنْتَهَ يَتَ، دِبَدَ ترَ پات بناء قصرَهَ، دَهَ ڦِيرَهَ بَيَنَ بَنَ مِسَ اسَ حِيرَوْنَهَ خو جَاهَ تَرَ اَندَعَ اَبَ رَبَدَ، اتِ پِدَهَ دِبَدَ ترَ پات بناء محلَهَ، ازَمَ اندَ دَهَ زَوَاسْتَ ترَ درَگَاهَ. اتَ وزِيرَنَ اتَ، ملَکَهَ بَنَ اتِ پِدَهَ پات بناء قومَياتَ اتَ، ملازَمَ بَنَ اتَ، نوکَرَنَ بَنَ مِسَ ازَمَ اندَ بَيَ ٿَمَرَ اَبَ دَهَ تَرَ ٽَئِنْتَايدَ ترَ درَگَاهَ. ٽَيَدانَهَ زَمَهَهَ یَسْ تافَ خَبَثَ دَكَ خَودَ، سُتَ زَمَينَ جُمَبَهَ، اتَ دَهَ پات بناء-ي-اَندَ دَهَ محلَهَ وَدَلَومَ وَئِبَتَ.

پِ دَهَ پات بناء یَسْ خو خلات (چِيزَ م) اسَ خو تَيَزَدَ، رِمَادَهَ ٻِنْوَيِدينَ وَمَ دَهَ فالبِينَ اردَ. اتَ پات بناء نديمَ لَوَدَ:

آهَ-را، قبات اسَ کارَ! دُوسَ گَهَ دِيرَاتَ خَهَ چُورِجَت، غَلَهَ يَبَثَ گَنَدَهَ کارَ سُدْجَت. پِدَهَ فَهَمَتَ، تا تَهَ اسَ خو رَنَبَدَ، تا تَهَ خو پوبِنَاکَ ٽَيَزَدَ، تا تَهَ تَرَ قصرَ فِرَاضَتَ، یَسْ بَدَبَختَهَ سُوَدَ. دَهَ جَهَتَ شِلَكَ اَبَهَ اسَ حَمْوَمَ تَرَوَدَ خَو وَختَ اندَ خَو فِرَيَپَتَ!

پات بناء نديمَ گَهَپَ قَتَرَ رَاضَى سُتَ. فَرَمَونَهَ ڏادَ:

سَبَتَ، سَرَ بشَهَنَدَ ڦَارَجَ دَهَ رَدَ ڦِپَتَ، لهَکَ سُوَدَ خَو حَمْوَمَ کارَنَگَهَ سِچَ خَو بَهَ دِلَهَ تَيَارَ ڪَبَتَ!

اتَ وزِيرَنَ بَنَ مِسَ دَهَ رَدَ سَوَغَاتَ ڦَوَدَ خَو سِپَارتَ بَنَ.

پِ دَهَ ڦَارَجَ تَرَ سَوارَ تَرَ حَمْوَمَ طَرفَ تَيَزَدَ اتَ چُرَتَ تَهَ ڦَبَدَ- ڦَا دَهَ کارَ نه سُتَ!

ٿَفَارَ مِبَثَ دَهَ نَدَ وَختَ خَهَ ڦَدَ، اَكَ وَيَهَ نَدِيَهَ خَو حَسَ-خَارَ وَجَدَ، بَعَدَ اَرَهَ يَوَمَ مِبَثَ نَدَ اسَ وَيَهَ سَحَرَوْنَهَ خَو ٻِنَهَهَ چُودَ بَيَ ڦَارَجَ تَرَ سَوارَ، خَبَبَهَ، خَو ٽَبَنَهَهَ يَتَ، خَو زَرَ اتَ، خَو قَيمَتَ ڦُلَکَ کارَچَارَنَ بَنَ قَتَرَ نَوَسَتَ یَسْ گَهَ ڦَارَجَ تَرَ خَو اسَ بنَهَرَ درَوازَهَ ٽَئِنْتَوَيدَ. سُتَ تَرَ دَسَ بنَهَرَ اَدَهَ، تَرَمَ اسَ وَيَهَ یَسْ چَهَى اَبَ خَهَ نَهَ فَهَمَتَ. بَعَدَهَ یَسْ سَادَهَ چِيدَ خَو رَدَ خَرِيدَ چُودَ خَو يَمَنَدَ رَبَدَ.

... اتَ بَيَ مِبَثَ امَ اسَ تَرَلِي بُسَ (ملَى بُسَ م) ٽَئِنْتَوَيدَ، چَوبَنَتَ امَ، یَسْ بَرَدَمَ مَوْسَفَدَ تَهَ غَلَ پُونَدَ اَرَدَ قَدَمَ ڦَبَدَ. یَسْ ڏستَ اندَ وَيَهَ جَهَ ڦَدَ چَارَگَنْجَهَ رَمَلَ، اتَ یَسْ گَهَ ڏستَ اندَ شَفَافَ پَاكَتَ (خَلَطَهَ م)، اَرَمَ بَنَا يَسْ کَتابَ اتَ انبوونَکَ. يَوَ اسَ بازارَ طَرفَ هَجَ يَتَ. " آهَهَ، - چُرَتَ امَ ڏادَ وَزَ، - مَمَکَنَ يَادَهَ دِبَقَ پِرَڻَداوَ، بَعَدَ اسَ پُونَدَ اَنَدَ گَهَبَنَتَ. دِبَقَ پِرَڻَداوَ بَنَا دَهَ رَدَ بَيَ درَکَ کارَ ڊَقَبَسَتَ."

پِپَنَخَتَ امَ وَيَهَ:

- آمکی، ېد چىز كتاب تو جه؟

- لۇدە:

- آمك، فالبىنے كتاب، دركار تو رد-آ؟

جواب اُم ڏاد:

- آمك، مو فالبىنے يَت كلور راه بلدى (ره نمون چيداو م) بيو اث!

ات يو يې لۇد:

- ئۇز اُم كار اس جوالى گرے اند سر چود، مو گۈمون مىس تو ند دستور ڦى....

- اك إد اند تە ئۇز اُم اس خۇڭم اند مىس اگە سُت .

20.02.17

٢٠١٨ ۵ اگسٽ

ڦڻج نه ڦڻج، مم دنیا تیر یے تاقه اب چارک ڦڻج. وے ند نه ین ڦڻج ات نه زریات. خس خار وے چید اند بی حساب. وے بیر زدلون اند زناڙبن ات (گچن^۲) گُزه بین ات بوجین بن اند هم روغن ڦڻج ات، هم یا بوج ات، هم پښت ات، هم شربت ات، هم برنج ات څونداگه بد ات بلا. وے طویله (غجد، طبیله^۳) درون ڦڻج وے اند بشهدن مصراے مرگب، اته هر وختے وے رد سیل ٿه فارچ، وم تے سورا ڦڻج خو گردېښے چورچ.

یے مبٹ اته یو یے خو محركه تنبونین زناد خو سفید پے خو یشید تر خير وېچ چيداو. یم تے بین وے ند ٿو مرکبک (بننگرک^۴) ات فهبنک وېچ تے ڦیسچن ڦد، لق بن تر خير چید ارد. یو یے خو تنبونین تر فهبنک چود خو گرہ یے مس وېچ نه ڏاد، لهک فهبنک تے خس ڦی بین. بعد خهڏد خو سُت پس خو کار اب. به نا ڪهند خبن بنوچ انوید خو وېچے یاد. وهڏن وئښت ار همسایه حوالے.

وے همسایه یے بیچاره یت (بی چاره-ی-ات^۵) تهنگ احوال چارک ڦد، وي اند بغیر اس ارهی پیتره رزینپن یے چيز گه نه ڦد. یو یے چوبنت، اس آسمون چارک تنبونین بن وئښت، خو دراز دومهن دستور ٿلٽ، یو وي رد برزین ٿه ڦد، ڏادے شیچ (سیچ^۶) خو فرنستے وېچ پنويد. بعدے لود: شکر، خڈای رسق ٿه ڏید، اس یے چے یې ٻیت نه پیښخت!

اته ٻد چارک تر ڦڳهه دے سفید پے خو یشید، خو تنبونین زئستاو، چاست: وهڏن نست! یو یے بعد ار خو همسایه حوالے چوبنت، ممکن ادے ارم بن وئښت. حقلونے یېث، وهڏن ارم، اته ڄلُق اب ٻن وريڻخ، دوند جهت ادے وے همسایه پے تنه بن! یو یے وے قیود خو پیښخت:

- آه خالک، تو-ت چيز جهت مو تنبونین پنوچ؟ اک شیچ اب وژبب دېچ مو ردا!
- آه خئرک، مو ند نه تنبون ڦد ات، نه بشهدن لهق ات-مهق، جوابے ڏاد همسایه، - ٻده خڈایه دېچ مو رد
بابنت، ُوز اُم دېچ پنويد. تو شیچ لهک دېچ پے مو. اته دېچ امباچ اس مو ارهی رزین اند یيو زئ خور د
ین.

يو راضى سُت. چود بن سور خودے چارک خدھر رزین سَت نِوپنځ، ات وے همسایه بنوچے. نکاح
بنځی خلیفه ڦود، چودے دعا خو وهڏن سَت چار ات ین.

بعد اس ڄِلک اب سور، وے ڀگه (یے گه^۷) مبٹ، پرا پس خو کار ات-بار سِتاو یو یے خو ین ارد لود:
- آه ینک، ماش چید اند ڦک چيز اب یست. ٻده تو یت، ٻده خانه یت (خانه-ی-ات^۸) کاسه. بشهد چید کارے،
چید اند ڦک سُود بشهدن، اباتگه پوند زئزے، فیرت ماش تر زیلوں. ُوز اُم تويد پس خو کار اب، اته چید
کار ٻده رپد یے تو.
- اے-را تو پروا مهک، - جوابے ڏاد وے ین، - مے چید ارد اس مو غمخوار دے آيا ڦرورج سُود!

يو چارک تويد پس خو کار اب. اته وے ین وے چید اس بیر تا تیر یے تاف کله ڏاد. وينتے، ڦک محله بین
اند قالین بن پتتلوچن، بير زمهڻ (تهکاوے^۹) اس خرج پُر، زناڙبن (گچ بن^{۱۰}) ات گُزه بین ات بوجین بن اند

روغن ات، شربت ات، برنج ات، پنست ات، باجک ات هزارگه خس-خار. یے ڏو طبلک دستور ڏارگن گزه یکے مس بشهدن تعین چوښت، بُويے چود، تبز، مزه یے چوښت-تبز، فهمتے سرکه. اهه، مو چارے شسلک(کباب^۲) چیداو مس ڙيوچ!- چرتے ڏاد خو دل اند. اس درون تا ٿگاف، تا بير زدون ٻڌي چرخ ڏاد، ڦڪري وينت، فهمتے، چيز کهد اند. ساتِک گه سفهد پے ڊشيد، چوښتے- اله جاي يو لوھك ڏاڻجي ٻرئغم. بعدئے چرت ڏاد- خرهنگ دے ساز ام. خهڏ ار ٿگاف، دبد او بير زمهڏ(تهکاوے^۳)، ازمي سيفت تابچبن اند پنست پے ڊشيد، انه گزه-ي-اند گه سرياغ(روغن^۴). پنستے چود سرياغ قتير الہلش، وے یئے تبود، چودے خمبُر دستور خو چودے وبٺ ٻنجاچبن ڦڪ لوھك. پرا اس خير نيسٽے دے کار چود تيار خو لودے خورد:

- ڦده، خبن کار ام چود. اس زمستون چک مأش چيد خلاص سُت! انه ٻرئغم-مِرئغم درون بنَخ يهخ څه چورجت پد ڊشيد رسوا سُنجت!

بنلوم سُت ات و م چار یت. یو خوش ڦڻ، ادے وے تاقگر نيسٽاود وخت تيار سُدڄ. خئر وے رُن وے قتے. خرج مس یست، شعم مس یست، چق-چق ارد همراه مس یست. چيزگه درکار؟

- آه ڀونک، قبول، کو لو، ځُبٽ ات تاقه اب قين نه سٽ-آ؟ مو تے یت در گيل نیست-آ؟ نُر ات چيز کار چود؟ - ئى، لودے، دوند قين ام نُر نه سٽ. ڊشيد ام لوھك چود.

آه- را دے یئے گه مېٿ خير اس کوه نو یئے ڦند اندويد، ڀد چارک تر درگاه نېنتويد، چاست. اس ڊشيد رگلوڻ روغناڻ تيزد. وے مزه چاست - پنست ات روغن. یو حيرون سُود خو خو رُن ڦيو. پنخته:

- آه- را یم چيز گهپ؟ - تو-ت حق اس مو پنختاو. ُوز ام خاينن نه چود، لهک تو مو رد برکت بهش ڪنے، انه مو کار جهت مو سٽاونس. انه تو خايني فهمتاو، مگم جواب ڏهم(ڏه-ام^۵). بيار ام اس سحر تا ڦڳه ڊشيد ساز چود. دوند جهت سفهد ام، چوښت ام، یو اله جاي ٻنجيچ، بعد ام زابنست سرياغ ات پنست خو تبود ام خو چود ام وے لوھك. لهک زمستون اس چک خلاص ڦي ام.

وے چارک رهنگ دوس اب تعغير چود(زبُد^۶)، یو سُت او بير زمهڏ، چوښتے، پنست ات روغن درک یست. وے قهر سيفيد، ازم اند نېنتويد، یت، خو رُن ڏست اردي انجوڻ خو یادے وم تر وم داد خېز.

لودے:

- آه خال، ڊسگه رُن مو رد درکار یست، زے خو رزین، انه وژبب مو تنبونبن. - چيز جهت ڀد تو رد خوش نه یت؟- سوالے ڏاد وم تهت.

يو یئے دے قصه لود.

يا پير شاه، مدد!- ٻندے دے خو لودے یو وم تهت. - پس مگم دم امباچ مو مايني رزين شڃ فهرء، یه عقلے دار دے، انه خو تنبونبن غل پے مو لهک.

پد چارک راضی سُت، لودے:- خئر، گھپ نست، مگم آزمود کُنم(کن اُم^۲).

پد دیوم رزین یت خو انجوقدے و م خدھر جای.

سحرکے پرا اس چید نسبتیداو یو یے خو ین ارد لود:

- آه- را پدھ چید تو ند! و م خدھر دستور غلط کار مھک. پنست ات رو غن خیداو ارد، اته لوھک چید ارد نئی. خوندا جون گنے قتیر اُم ُز دوس-پوس خرج ات کاله جمع چورج، لھک تنگے ندے پے یے چے زار مه ٹی اُم. شیج پدھ چس اُم، تو ته خرنگ ماش زندگے تر پلند و بدھ.

- ای-را تو نه غم کے یت، نه پروا،- جوابے ڈاد وے ین، - مے چید ارد اس مو بیدے چھی کار فھرڈپدھ؟!

یو یے و م رد لود:

- تر غجید مس کله ڈه، تر م مو مرگب، وخت اندوم رد چوشچ دھک ات وابن و بدھ. بنخ ربیداو مس و م نسک پرایندے (پرا-ی-اندے^۳) مه رنس. یه به قوت مرکب، دم ذات بشہند، ات فکھ جا مو بی مننت اث یئست. دے جھت ماش باید بشہند و م چس اُم.

وم چار تیزد پس خو کار اث. وے ینے فکھ جا چیدے کلھ ڈاد، بعد سَت تر طولیه (غجید، طبیلہ^۴) اس مرگب چیبینتاو. چاست. خُشوی مرکب، اته و م پاٹبن ین غزد، اس چھل ات سرگن. خُبٹے خو رد لود:

- خَبَنْ کَلَّاْتِهِ پَدْ مو خدھر یَخ! به جائے دے ادے اس مم مرکب تازه کبنت، یه رو غن ات پنست دشید ارد مالت! شیج ته ُز دم مرکب تر بشہند حال فهم(فه اُم^۵)

بعد و م مرکب إلهف ڈست ڈید خو لوقد:

غم اث مھک، شیج ته ُز تو تازه کن اُم خو تو پوست ته یلت-یلت کبنت! بعد ته تو صاف بشہند جای اند بر جای کن اُم!

یه یے ربود دبک پالچکے تیر، چودے و م اند بنخ کش. چلک ات تھئے ٹود، ار چلکے چود شیرگھرم بنخ، اته ار تاثچ(تھھ) کش دے. ار تاثچے پتتئود ینا، یه بنخ سَت ٹور رهنگ. ببله بینے (ببله بین-ے^۶) تیزد ار خو ڈست، دم چلک اند بنخ ات و بسورج ات چھغزک ات چنگکے زابنت یے گھڑیر نزارک قتے، یت خو و م مرکبے ڈاد بیناورے، چودے و م اس کھل تا پاڈ ات تا و م صُمب ین تازه. سَت، یے تاثچ اندے ینا ٹود، چودے و م ڈابنخ رهنگ. و بسورجے زابنت، و م یالے و ببُنَت. دو سکے تر درگاہ خیر اند و م انجوقد، یه سَت فاق. إلهف خو دھم ڈاد خو ببد تر چید، بیرجے و م رد و بدھ، تازھ اس اطلس ات وون کاله یے^۱ چود بیرج پھم(و بدھ^۷). تکیه یے ربود، و م مرگب ٹود خو ابیزدے. خُبٹے (خُبٹ-ے^۸) بالبن ین(بن) فارسے تے "ها"^۹ ڈاد تا خو ناست یمترے خو سرے چود وے رد حکایت ین لوقداو، لھک یه پے یے چیز پشوچک سود.

^۱ کاله-ی-ے، بعد اس واوول ی و ے، بے واوول تنھا ے^{۱۰}

دے کارنگے-ی-اند ڦېگه سُت. و م چار بیت، دېد تر خو حولے. چونتے طوله (غَيْد^۲) دڻے پیت. چُرتے ڏاد: " ٻِد کو چیز گھپ، مگم چس اُم، مو مرگب خرهنگ". دېد تر طوله، چونتے، وے مرکب نست!

- ماش مرکب کھی؟- تیز اب تر چید دېد خو پیښتے اس خو ڦون.
- کو نه ڄفت پن و م آ؟

- ئی! وے ڦونتے وے رد جواب ڏاد. - چھی ڦھر ڏبد و م یئداو؟ ات مے دوند وخت اس و م یے چھی بشہند نه چوپنج! یمه اس سحر تا ڦېگه یُم (ڦېگه-ی-اُم^۳) پس و م اب پلایست. تو-ت تر غَرڈ غَيْد چورج و م بر جای، یه بیچاره چھل ات سرگن اند غرق، به یے گُد عذاب اُم و م تازه چود. و م صُمب ٻن شج ٿه چس، و هڏ جلالت بن! بعد اُم چود و م ڏابنخ رهنگ خو تر درون محله یُم (محله-ی-اُم^۴) ار بیرچ و م ائزد!
- آه کخای، تو ته چیز لوقے؟!- وهغست سُت دے چارک اند. - کو تو کھل کش نه سُدچ آ؟

يو ڙئبت-آ-ڙئبت دېد تر درون محله، چاست، وے ڦونتے راست لوقچ. یه وے مرکب بیرچ تیر ابیخ ات تر خویرم!

وے چارک اند دوس گه ڦبد، وے زرقه ٻِنچافت. بعدے لود: قبات اس کار!

و م خو مرکبے اس فھر شلاق قتیر چود اگه خو ٻُسْخے و م ڏاد خو ایے چود و م تر غَيْد. بعدے و م خو ڦون ڏست اند انجوڏ خو یادے و م تر و م تھت خبز. لودے:- آه خال، مو-رد ڊسگه ڦون برابر نه یاڻد، مو تنبون ٻن دھک ات مم خو رزین زئز.

- بغبر یے چیز گھپ ڦا سُت؟- سوالے ڏاد و م تھت.

يو یے و م کار وے رد ڦکب نقل چود.

ڦا گه یے وے همسایه لود:- آه- را غل خو تنبون ٻن مه پرجیف، زئز مو سر ڦشتهر رزین خو رد ڦون. یه اس ڏېڻ ڦرب عقل دار دے.

چونتے علاج نست، ڦا گه یے لود:

- خئر، کار ڊسگه ٿه ڦبد، مگم یے تاف گه آزمود ڪِنم (کن اُم^۵).

بعد و م وے ڦشتهر رزین قتیر و ڦفحت تر خو چید. تر چید و م رد لوقڏ:

- تو ند تو عقل ٿلو رسا. چید کار مگم خو تے زئزے. تو-ت وینت-آ، ڏېڻ ڏیلوں اند ڏېڻ کار خرهنگ تیار سُت؟ یے چیز کار چے چید ٿه ساوے، پرا وے نتیجه دوس پوس چُرت ڏھڻ!

یه یے جواب ڏاد:

- ُر اُم اس و پڻ فرق. ڦھر ڦیئے مو رد پوره یېث (پوره-ی-اُب^۶) باورے ڏئداو.

ٿو-ارهی مېڻ یه لپ به حتیاط ڦد، یے چیزاند ابئے خطانه چود. اته یے مېڻ و م چار و م رد لود:

- ٹر ڈیگہ تھے میمونپن ماش تھے یہیں۔ تر خیر نیست ارد مگم بشہند اوقات (خراک^۲) پیخے، لہک بنرمnde وہ پر اندازے (پرا-ی-اندے^۳) مہ ساوام۔ خو صلائقہ یت (صلائقہ-ی-ات^۴) مهارت شج نبیلوں ڈھڈ، لہک فهم بین۔ تو نہ پیخ انگیست ات بینچ هنر!

یو یے خوب ٹوڈ و م رد برنج، گوبست، روغن، پیاز، زردک، مین، زیره یت (زیره-ی-ات) مورچ ات خوند گه خار-ات-بار، هر چیز گه ضللوں ٿه ڦد، بعد خوب تو ید پس خو کار اب.

یہ یے تر وے آدوفہ الہف چوپست، لودے خو زارڈ اند، کو چھی یے مصلحت ڈید اوقات پئختاو اند، بعد بستاید تر حولے۔ الہف حولے یہ چرخ ڈاد، یہ چیز تر ووم خاطر نہ ہیت۔ غل ته چُرت ڈید:

پا خدای، چهی ته کو مورد پاردم گست؟ پر مصلحت ڈھنیج کھد اندر فریم (فری ام)؟

چه نیز خود ات به نا که هند شر بیج صدابت.

آه، خاله شر بیج، تو صدا اُم بنڈ، تو ت بتغیر مو رد پار دم جے جید؟

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تو قبول خاله، تو ت دلوند بشهدن آدم! اس راست، تو ته مو رد پاردم کنے یا؟

یو پریج ٹاگہ مس وق-وق چود۔

آهه، حق مو گھپ-آ؟ دیسگه قبد، تو جون بندہ! دے خرچ-مَرج پئختاو جهت کاچار فُک ته تو رد ڦھم! تو پیئخ، اته ڦپگه-ئی۔ ارد دھک مو رد. تو قبول، ڇبن به زبب ٿڀ ات ڦند ات عسل ڪتير خاله-يت (خاله-ئي-ات) مو ندا!

یو سریجے ٹاگه و م جواب اند وَق-وَق چود. یه دے خس-خار ٹیرت خو گرڈپنت ار چام. ٹبگه ره و م چار پیاده، پیشخت، کار خر هنگ.

پہ پر جواب ڈاد:

لہ ساز ا- خو ش، سُٹت و ھ جار آه- راتو بی غمٹ (غم اب^۲) خو کار کے، تر مو کار اچٹ خو الھش مھک، وخت دے یت ات تھم پپنچ!

میمون زن و استه و استه حمع ست خر چ خداو و خت مس، فر بست

فه شیج خو خر چ! - لغد روم دوم حار.

دستارخون وېڈ، لگن-پىگن رېبىء، پېھى ات گرۇھ قەھر، الياك ات، سەقھە-ئى-ات بىد-ات-بلا مىس رېبىء، چې ات چىد مىس مەرنىس، اته وۇز تىش (وۇز تە شىچ^۲) فرمۇن ڈەم، لهك دم سىبر گۈنىت يلاو قىبن.

یو چارکے تیز اب دستارخون کارنگ تیار چود خو پت تر خو رن خیز خو ٹاگہ یہ لود:

- خو پلاو شج تبز اث فه!

وے ین سَت تر چاه خِبز خو قیودے ارم:

- بِنِرِبِیج خاله! تبز دے دم مأش پلاو پَدُود سِفَن!

اته یے چھی ائے وم رد جواب نه ڈاد. وم چارے پیښت:

تو ته اس چے پلاو طلہبے؟

لودے:

اس خو بِنِرِبِیج خاله! مڈارے یه مو رد لود، یدے مو رد ته یه یاردم کِبنت خرج پئختاو ارد.

- بِنِرِبِیج خاله؟ یه چھی؟ ات وم هفت ات اندول کو ٿر هنگ؟- وم چار حیرون سُت خو ار چاه چے خهڏد سُت.

- صبر ڪن، شج ته خهڻخ اُم ٿُبٽ ار چاه، کو چس اُم، یه یے چير چود- لودے یه.

یه چاه نر ڦوندک قتیر خهڏد، چوبنٽے، دهڙ کاچاربن بن ار بسخ درون قریب خو دستور. خو ڏست قتیر الھڻ ارم وشت، هر چيز ٿه جهر تیر تے گلچه یک دستور. وے زئزد خو ٻئنستیزد خو یاڻد تر خو چار خِبز.

- ای را پد بِنِرِبِیج خاله خو رد بی درک کخای ڦُخ. یه راست نه لوقڈ، اته دے امباج اُم وم ڙيرک اموٽ زابنت. خای مو قتے شج خفه سُود ات خای ئی!

يو وم چارے چوبنٽ، یه ڙيرک ڙِرنِكٽ، دوسے وم تازه چود، چوبنٽے یه جلاست ڪست، هر رهنگ طلا. وے دل ارد گھبنت، پد اس حد زيات وزمن، اس زبا یے دوس گه وم تازه چود خو بشهندے وم چوبنٽ، یمٽے جمشید نقش ڏاڻجن. فهمتے- پد طلا. وتنئٽ وے حال صاف بشهند سُت، لودے وم رد:- سه، چای دم کے، بعدے ڏو- ارهی مئست ته یاڻد رمضانون، اته تهم ته پد بشهند اث درکار سُود.

ڙئنٽے، سُت تر بازار، ازمے یے دم تے پلاو ات کباب ڦود، ربودے خو مِبُونين پرا. وے مِبُونے صاف بشهند اث نُرجيد.

ات وے ین گُمونے چود، رمضانون ڇلوم خه چارک نوم. یو یے در باره یے وم سکه گه وخت فکر خه چود، وے دل خوش سُت. اته اس وے یے دے، وے ین فکر وے طلا جهت ٿر هنگ، بی خبر. یه یے گُمون چود، یه زيرد ڙيرک رمضانون نوم چارک اند، باید وهڏ وے رد وم وڙبب بن. گه وخت اس خو حويلے ٻئتايد خو اس هر ڇلوم چارک، ادے یم ڦه یو ٿه نُرجيد، پیښتے:

- آ خال توٽ رمضانون-آ؟

لپ دے وخت بُندے:

ئی!

اٽه یے مبٽ وېچ حولىے پرا فه یے حلوا پرڈھنیج نرجیست. يه سوال ڏید؟

- آه خال، تو-ت رمضانون-آ؟

- ۈن!

لوقىچ:

- آه خال، خىن ام تو ڦود، گىر شىج سأو! - ۇز تەش (ۇز تەش) تو رد تو كاچار وڙب ام، ماش جه امونت خە، ۇز ام دىگە اس مردم پېپنختاو خسته سىخ! تو امونتى موات چود!

يو دوس حىرون سود، اما لودى خورد، كومى دروازه پراى-اند صبر كىن ام، ېد تە چىز زوئىد. يه یے وم طلاپىن سكە یې ڦود خو سپارتە وە خو" خال رمضانون ارد". يو یە فهمت، ېد غللە ھپوك، وم سكە یې زابىت خو اس خوشى یې خو حلوامىس تابنج قتير رنوبىت خو بى ثمر اث تويد.

ېد كخايى چوبىت، يو یە خو حلوارنوبىت، زاستى وە خو ڦودى تر خو چيد. اس وە اندى یې مىزد ناو- ٿىس آدمىكپن- جىنجىچ دستور. هر يك اردى ڏاد نوم، بعدى سپارت وېچ ارد كار. ېد یە جىنجىچ سات كنizك، ېد یە گە- غلوم، اره يۇم اوقات پىئىج، ٿفاري- پىرە، پىنچۇم جئىت گھر ات خەط ياسىج، خارىم- انبارچى (گدام دار)، ووقدۇم- ارمىند وە رىس، وېنىڭ- ارمىند نوکر،... خو ېد ازبىد- تر بد تر حساب مىس نە يادىد.

اٽه ېد اند ڦېگە سُت، وە چار بىت تر چيد. يو یە دەقىقە تىق-تىق چود، یە چەمى وە رد بېت نە كېبت، ات نە گە تر دەقىقە خېز يادىد. يو یە بىن، وە ۈن تە غل ھر چە رد ڏە فرمۇن ڏيد:

- تو-ت پىرە يا پىداو، دەقىقە چىز جەت خو صايىب ارد بېت نە كېنى؟!

يو یە دەقىقە تىق-تىق چود، اٽه ۋاڭكە یې چەمى-ئە وە رد بېت نە چود. وە قەر سىقىد خو دەقىقە یې ڏاد خېنىت پىپەر، وە ىلەن ڦروبىت، يو بعد دېد تر خو چيد. چاست، وە ىرنى چورچ خو آراستە، نو خۇشوى كرتە یې پۇيىج، خېمىنەن چورچ رەنگ، ڦۈرۈپنەن ڏاڭچ اسىمە، شىدىن ات بىن بىن راشت، ناخن بىن-صدىق. قالب چىسە، لوقىچ-پرى! أبىنە، پرى! اٽه پۇستك تىر به كرر-ات-فرر اث نىسخ.

يو یە قەر قتير سوال ڏاد:

- چىز جەت تو مو رد دەقىقە بېت نە كېنى؟

- خو گرگۈوبىنە بشەند چىس! - جوابى ڏاد يە، - نە وېنى نە دە دوند كنizك ات پىرە- مىرە درون ۇز نە سأم تو رد دەقىقە بېت چىداو؟!

- آه كخايى، تو تە چىز لوقىچ؟ - وە قەر لپ دە سيفىد. - يا تو-ت بغېر ڏېپون سىخ؟ ېد چىز گەپ؟

- آه چارك، تېزت سُت! دوسيك خو گرگۈوبىنە مىس چىس! ۋە كە جايىن تو رد ورېقچ ات ورافچىن كنizبىن ات خەمتگاربىن ات پىرە يىن ات خۇندىگە آدمىن، هم تر حرم، هم تر چيد، هم تر حولىے!

يو چارکے چوشت، حقوقنے، اس یونجن(یورجن م) تود ات باجک قتے حلوا جینچک بن بن میزج،
بعدين ربورج فکه جا، اس درون تا ڈجپخ.

- خُن عجایب! وُز ام خو تنبونبن اوپرلُون چود پے دشید، لهک قاق سِبِن، رنوپت ام فقط صاف دوسک
اث، سِخ نول تے کار، وېچ گرہ ڈھداو، ات نتیجه اک دِس۔ ڈکٹ شچ مو شہنپن! اته دے حلوا یت(حلوا-
ی-ات^۲) اس که ڦوڈ؟

- بے ساخت-ارد-ات تو حق! - آئے سرے تیزد وے ٻون، - وُز ام عیب دار، دُوند جهت ادے لپے زار پس
تو یث(تو-ی-اث^۳) پلايس ام! تو گھوننے، وُز ام گندہ کار چود-آ، تو رد ام دے دُوند آدمپن پیڈا ٿه چود؟
بعد اس څوند هفتہ پوند تیر پیره نیستاو تو خال رمضانون ارد ام مِس وے امونت گرڏپت!

- ڇڊوم خالک رمضانون؟ ڇڊوم امونت؟ - سوالے ڏاد و م چار.

- آه- را یے که زيرد ڙيرک ادے ماش بِربِيج خاله جه ٿه ڦد.

- یه سکه ڦد! چيرت چود تو و م فتير؟

- آه- را ماش چويلى پرا فه خال رمضانون خو حلوا قتير ٻرجيداو اند ڦد ات، وُز ام وے وينت. وے امونت ام
زواست خو وے رد ام سپارت. یو یے اس خو بي ُوبنے خو حلوارنوپت خو تويد. وُز ام چوست، حلوا
 بشہند کاچار. بعد ام چرت ڏاد- ماش اند مِس خدمتگار ات دے رهنج تیر آدمين مِس ٿه ڦي پن، گندہ
 نیست.

وم چارے فهمت، ادے یو یے طلاین سکه اس دست ڏاڻ، دے کار جهت صاف دلگیر سُود.

- مَرِ تاف ته وُز تو، وېچ پراکے دستور تو تهت ارد نه وژب ام! بهس، بلغتے یپن ات غُنچ پیت بن لهک
مو تے اچگه بار مه سِبِن! تنبونبن مو رد درکار نیست، سام یے گه خو رد زئم! ساو، هر جا خه ساوے،
څمار طرف تو قبله! خذای ارد مِس معلوم، مو رد ات تو ِگه درکار نیست!

بعدے و م ڏست اند انجوڻد خو اس چید اندے و م زو است.

یه سَت تر یے وبرونه خو ناست. چوبنستے یے گد یت خو درو جقت پے و م(و م تے^۴). پد ڦنکے آی وے
چود خو لودے:

- ای او- او خالک! بی درک اث ات تر ڦود یت پس مو، وُز ته ِگه تر یس گندہ آدم جای نه وِڙفخ ام!
یو گد تويد. بعد دوس گه وخت ٻرجيد ات، یے پش و م خُز اند پیڈا سَت. یه زبد پے دیوال، خو گه-گه درو
مهود سَت.

- آی مهو- مهو خاله! تو-ت مِس پس مو یت-آ؟ وُز اچگه دِس گه بی درک چارک چید وینتاو خایین نه کِن
ام! ساو، اک دے گھپ تر وے غورپن ڦرئپ!

پد پش مِس ناپدید سَت، اته دبوال تیر تے ناست یے غهج، خو سرے چود قر-قر.

- آی غهج خاله! تو چیز خو قین کنے؟ اک ید بی رحم چارکے تو بابنج پس مو یا؟ بنیمون سُدج اس خو کار-آ؟ ُوز ات یو ته اچگه آش نه ساؤام!

پد غهجے و م صدا بند خو روئست.

اته اک دے وخت اند یے بِنْثَرے اس پات بناء کاروون چدوم ٿفینخ ڙروبنچ، یا یے چیز گه سبب قتیر، بعد یه رحیسخ، ات و هڏ سار بلوپن بن و م بِنْسَچ. وم تیر طلا ویز ڦُدج. ات یه راستاو اث یِثچ دے وبرونه براست خو گیر سخ. پد ٻونکے وینچ و م خو لوقچے:

ای بِنْثَر خاله! دے رهنگ دراز مهک قتیربن تو بابنج پس مو! دے رهنگ ویزے تو چورج، خو بعدے بابنج پس مو! یو یے اس ڦُکٹ خو کاچار ات خو بی درک ویز قتیر بی زار چورج. ای بِنْثَر خاله! قسم تو رد خهم، تو خاطر جهت فقط ُوز فھرڏی اُم تر وے خیز ڦیقداو. ُوز اُم لود، اچگه باید دس گه چارک مو ڇم مه وینت. هر چے یے پس مو څه بابت، وېچ ارد اُم ئی لود! اما توست دے رهنگ ویز قتیر بینچ پس مو، خر هنگ تو رد ئی لوقداو بافت؟ توست وېچ دستور سبک مَغز نیست، مو رتد ته شرمندہ گے یاڻد، اگه تو قتیر څه نه وژفح اُم!

یه بعد سوار سَت و م بِنْثَر تے خو روون سَت تر وے خو چار چید.

یو و م چار خو پڻیندک تے نوسِخن ڦُد، چوبنتے وے ٻون سوار اث یت. قریب دے سَت ات لودے وے رد:

عجب بی تاقت چارک ات تو نه ڦُدج! مات ات مو چود: بیو ات پس مو څه بابت، یو غل نه تویج ات، ٺا یے گه بازے! به خدا، فقط م بِنْثَر خاله خاطر جهت اُم ُوز ڦیقد، اگه ئی ترُود اُم اچ وخت اث یے پیڻ مس نه ڏاڻجت!

یو و م چار قریب دے یاڻد، بشهندے و م بِنْثَر چوبنت، وم ویز لپ خَبَن عجایب. وے ویز ڏشت ڏید، ارم طلا سکه. ممکن اس طلا، - گهښت وے دل ارد. بعدے خو ٻون ارد لود:

خَبَن بشهند، څه ڦیقد ات! فه، ُوز تو خمبین اُم، خو تے، ساؤام تر چید.

یو یے اس بِنْثَر تے و م خمبینت خو روونسے و م چود تر چید، اته بِنْثَرے وېڏد تر خو حولیے. تفتیش چود و م ویز ڦاگه. حقوئی اث یو طلا. دوس چُرتے ڏاد، خو رده لود، ادے بیدے سُود، لهک مو ٻون دے کار مه فهمت. دېڏد تر محله خو و م رد لوقد:

اه ٻونک، تو-ت بغبر مات-ات. ما فيه سَت، ساؤ دوس اث بنا fax. بعدے یے گون ارهی سَعَت اس آسمون ته بنرڻا ڻبد، اته وابنت ته کباب، بعد ته ُوز تو اگه گلُم، لهک سپر خو کرے.

وے ٻون سَت بِنْسَچداو.

پد چارک ٻَنْتَیزد تر حولیے، وے طلا اس بِنْثَر تے زئزد خو ڪښت ار بیر زمهڻکے وے جائی. یاڻد، نَم بِنْثَر کيرو، پيخد بنرڻا یت (بنرڻا-ي). ات (كِښت کباب. ساتِک گه یے و م بنرڻا سِفِنٽ پے دشید، رگُوپن

بیر اندرے ربود هر رقمہ جاگه، حویلے یندے وپڈد الھف دستار خونین، بعدے بسرا ڈشید تے چود چے پھلے، اته کبابے شیچ (سیچ^۲) ڈاد ار حویلے۔ ڈکار تیار سُت ات، خورنے چود اگه. لودے:-
آه جون، تو قبول، تبز دے اندھ خو ساؤ، یه بسرا نو ڈاد، رکھوئین بیر اند غل شیرگھرم، کباب مس حویلے
اردنہش!

بے ٹبنتیزد تر حویلے۔ وے گھپ صاف راست! گرڈھ گھ و م ارد دھکبنت، یه خو سپر گبنت خو ٹا سلوڈ بنئقداو. یو چارک ڈو-اره مبیث اند نا معلوم اث و م بیٹھ پلوست ات پیلچک ات ڈگه بد-ات-بلا ٹر وے وبرؤنه خبز بیست خو گلور گبنت. بعد سلوڈ تر بازار، اس ڈو نفر دوس بیٹھ گوبنت خرید (خریت^۳) گبنت خو
قیرت ٹر خو جای، دم بیٹھ گوبنت قتے ٹر خو زدون الھلش گبنت.

اته دھڈ دے پات بنah ساربیونبن دم بیٹھ بسکیداو اند ڈد. وہذبن چید پس چید دبد ات باس-خاس ین چود، کو
چھی یے وینج وپٹ بیٹھ. اس فک آدمین ین سوال چورج:

- بیٹھ ات وینتج-آ؟
- هر یکے جواب ڈاڈج:
- ئی!

فریپچ ین ٹر دے چارک جای. تفتیش ین چورج، هر چیز ٹھ گوبنت وے چید اند یست. پیپنخت ین:- چیز
گوبنت ات اس که؟ - لودے:- بیٹھ اند ات اس بازار. پیپنخت ین:- چیز جھت لپ اث?
- میمونے جھت!

بیوین بابت ٹر بازار، یو سُت، یت، لودے ڈد راست لوقڈ، اس ڈو نفرے بیٹھ گوبنت خرید چورج. اته
بیوے لوقح، ٹر بنومکے ٹلو وپٹ چید خبز اندے بیٹھ وینتج ات. دے چارک ین ٹر پرا وپڈا، یو یے
خورن ارد لود:

- مو یپن ٹر پات بنah خبز روون چورج، ڈز تھ سام خو بی گنایے تھ حسابت ام، اته تو ند ماش ڈفے لهک
فک وخت تو ڈبم پراندے ڈب. اس مو مه رنس.

یه یے وتنٹب وے چید ڈفے اس وے گسک (مُرغک^۴) ڈتھ خو ربودے خو کھل تے خو پس خو چاراب
روون سَت. سوال ین ڈاد:

- آه بخ ، دے ڈفی ات (ڈفے-ی-ات^۵) چیز جھت پیڈچ؟
- مو چارے مو رد لود، اس ماش ڈفے تے خو ڈبم ٹر پھلے مھک!
ماش او لاد فک وخت خو قومیات به دل گبنت ات وے گھپ زند.

وم چارپن ڈود ٹر پات بنah خبز. قمچے یپن مس وے ڈاد، یو قرار. ڈوزیرے تاق ڈھ چوبنچ، درگاہ یند
چدوم ڈنک، وم کھل تے ڈفے یت، وریقچ. پیپنختے:

- پد چھی؟

لود بن:

دے چارکِ رن!

وزیر یت تر پات بناء خیز خو لودے:

عالم پات بناء! دے ین درگاه اندیر، لو ڦپن و م ترود ڦپن، بعد باس-خاص کے اس و م، کو یہ ته چیز لوقڈ.
پات بناء یے فرمون ڏاد، و م ین ڦود.

سوالے چود:

- تو ت اک دے چارکِ رن-آ؟

لودے:- ون!

- خبن به زیب! خبن بشہند گخای! اگه راست مو رد ٿه لوقے، ُز ته تور د صد سکه طلا دھک ام!

- عالم پات بناء ، پیپنخ!

- ڊسگه بِنُثُر، ادے مَار (بِنُثُر لجوم^۲) اس ووربر اند ڦُد ات، و م بِذُهند طلایے سیم قتیر گل بُرے، کھد اند پے تو ندے ڏاد؟

- اک تهم ام خرابه ین اند نیسخن ٿه ڦُد، چوبنت ام تر مو خیز یت یے بِنُثُر، و م مَار اس ووربر اند ڦُد ات، و م بِذُهند طلایے سیم قتیر گل بُرے. بعد ام ُز و م تے سوار سَت خور وون ام سَت تر خو چار طرف.

يو پات بناء خوش سُت، يده بِنُثُر خبرے بُنُد، بعد گھبنت تر وے چارک خو لودے:

- يده، تو ت خو خَبَن چود ات تو ینے ُكُب مأش ارد لود! سه شچ، و م بِنُثُر ڦه!

يو یے لود:

- اي به تخت ات تاج شاه! اجازت ڏھڻ، لوم تور د، ادے مو ین دوس سُبُك رهنگ!

يو وزیرے واسته بیث تر پات بناء غور لود:

- عالم پات بناء! پد ته راست لوقڈ، عقل دم اند ٿه ڦُنجت، ڊفے یے خو کھل تیر نه ربور جت.

پات بناء یے ڦا و م ین ارد سوال ڏاذچ:

- اک اد کار ٿه وخت ڦُد؟

لودے:

- اک وے مېٹ، یه بىشُرِ خه بیت پس مو، لهک یئست مو تر مو چار خېز خو وے قترے مو آپن ڈید. اک وے مېٹ ادے بارون جای تے اس آسمون نېرفا ڈاد ات کباب خه وئبنت. ای را، عالم پات بناء، تو مت مس بغېر اک وے مېٹ تر درگاه ڦڻج، تو پیچ تے مس زخمے پین جای، ممکن تمہ اند یوڈ اند آسمون کباب سِتخون پن قتر ڦڻ....

پات بناء دوس گلگبن بیچ ڦد. ٻڌ نېسلونه وے تے رٻڻجن ڦد اس ڄلکے دوره دھرڻ. بعدے یو چرت ڈاد، لهک ٻڌ کخای یے چیز گه زیاتے گھپ مه ڈید ات کار چتاق مه سُود، گھبنت تر وزیر خو لوده:

- آه- را تو گھپ راست، ٻڌ دوس سُبک ڦڻج. ٻڌ ڦڻج ارد جواب ڏېت. دھڻبن آزاد!

یو چارک خو ۾ ن قتیر وڙفخت تر خو چید. یو یے وے دفعے نئند وے جای تے، خو خو ۾ نے قیود تر خو خېز، خو لودے وم ارد:

- ُوز ته تر خو جای فقط یے شرط قترے تو لهک اُم- اس ُر ان گھپ فقط مو قتیر دُوند ڏه!

یه یے شینت خو جوابے ڏاد:

- ُون، راضی ام، گھپ فقط تو قتیر!

اک ٻڌ اند ٻڌ چارک اس بلا خلاص سُت ات، چوبنت اُم، تر مو برقي نېسلونے ڪُنک اب پئغوم، یعنے اس ام اس ()، یت:- ات سوگ تیار مس سَت!

19-02-2017

۲۰۱۸ جولائی ۱۰

جون بِحَكَ

فُد ڀِد کار-آ، نه ٿُد، معلوم نِست، اته معلوم ادے ڦَم دنیا تیر یے رِنِک، وِم گَھپ ٿُد خیین، صاف روشت مورچ، ات ڦَد ٻِن وِم اند ووڻد رزین، بیو اس یے گه (پِگه) مخہردے. یه ووڻُدم وِبُث خُشروی بن مابین اند خُشروی دے ڦَد. وِم نِوم ڦَد جون بِحَكَ. وِه ڌِبِن بنهر اند وِے کناره یند (کناره-ئی-اند) زندگے چود. وِبُث چید اند ڦَد ووڻد ڊِقَے. بنلوم دے سُت، هر مِبِث بیو اس وِبُث خو کریاتے ڊِقَے یبن چُست چود. ات یے مِبِث، دِم جون بِحَكَ کِریا ڦَد، یه یے ڦَفَے یبن چُست چود ات، تر ووڻُدم ڊِقَے خِبَز سَت، خمبِنَتے وِے یت (وِے-ئی-ات) م) ڦَلْف ڏَهَد وِم ارد ڦِناو ڦَد خو یو بِبَت ابِث رِبَد.

"به غَير اس ووڻد چار ڏَهَد ارد غَعْ ماش چید اند یے چِيز گه نِست،- فکرے یے چود په،- بشہند کاچار مس ماش چید ارد نه ڦِرے یے، دے جهت دزد ٻِن ات گَداپِن ته ترُود اچ وخت نه یَدِپِن".

بعد لِپِ خوتے ڏَاد خو بِنَاڻَد.

اته بنهب نِيم سُت ات، وِم نهنج اس هر چِي ٿه و هغداو ات اس ڊِرُبِنَت چارِك اواز اگه سَت. "ٻِد کو چهی ڦِبَد، بنهب اندے ڀِش تر ماش حَويِلَيَت، بعد چوشتِچ، ڊِقَے بِبَت خو ڊِبَد تر ماش چید؟"- وِم نهنج بِنَاڻَد ٿوید. یه انداید ، چوبِنَتے، تر وِبُث چید دے ووڻُدم ڊِقَے ڦَه ڏِبِّچ یے سهم اجن ٿِبُو.

ٻِد، لَوْدَه یه رِنِک،- ناگِن تو ڏَسْت ُخُبِنک سُود، جون بِحَكَ! تو ٽَه ڦَفَے ڦَلْف نه ڏَادِچ، ات اس روئے تو تر ماش چید ڏَد اولوهق ات بِي نفس مِمْوَن!

ٻِد غُل دے گَھپ اند ڦَد ات یو ٿِبُوے تر ٻِد ڦَفَے ڊِرُبِنَت ابِث لَوْد:

-ای آدمِين، ناگِن تمه پئخ ات مهسَرَي یبن ٿُخ ٿِبُو، نخا تمه اند، مِمْوَن ارد جای نِست؟

یه رِنِک لَوْد:

-ناگِن تو ڏَسْت ُخُبِنک سُود، جون بِحَكَ، ناگِن تو شهل سَأَو، جون بِحَكَ! خاَرِ ڊِقَے یت ڦَلْف ڏَاد ات، بیو ات چِيز جهت لهک چود، جون بِحَكَ؟ سَأَو شِچ، دے ٿِبُو ارد وِے محله، وِے ند پِئَنَج ڊِقَے ٿه، بِبَت کَرَه!

ٻِد جون بِحَكَ انداید، بِنَاڻَد ات لِرِحَه قَيِيرَه ٻِگه محله یند (محله-ئی-اند) وِے ڊِقَے بِبَت چود، وِے ٿِبُوے ترِم بر جای چود خو ڙِئِنَت-آ-ڙِئِنَت یت خو ڦَا بِنَاڻَد.

ٻِد ٿِبُوے نهره ڏَاد:

-ای آدمِين، ناگِن تمه پئخ ات مهسَرَي یبن ٿُخ ٿِبُو، تمه اند مِمْوَن ارد خِرَج نِست-آ؟ نه گَرَدَه تمه اند، نه سریاغ ات، نه شیرچاَي؟

جون بِحَكَ نهنج دے بُند خو وِم اردے لَوْد:

-ناگن تو ڏست ُجِنک سود، جون ِبَحْك، ناگن تو شهل ساو، جون ِبَحْك، ناگن تو خو کھل خه، جون ِبَحْك! خابر ِدَفَرَه يٰت ُقْلَف ڏاد ات، ييو ات چيز جهت لهک چود، جون ِبَحْك؟ ساو شچ، دے ڏبو ارد خرج دهک!

ٻِيچاره جون ِبَحْكَه چوبست، هلاج نَسَت، خاگنه یٰسَه وَسَه رد تپزاب پئخت خو ڦودَه. بعدَ الْهَفْ چُرت ڏاد، فاق چایه کوکنار توغم ٻِن قتير الْهَلَش چود خو دههَه دهم ڏاد خو وَسَه پرا یٰسَه ربود. پِد ڏبوَه وَسَه خاگنه گرڻپنت گرڻه تَه خو وَتَنْتَه پِتَنْتَه ار خو غَلَف خو ابابنتَه. وَم چایه چود ار تاپچَك، ڏو تافَه وَم پُف چود خو تيڙَه دههَه وَم ڦَپَه.

بعدَ ڦا نهره ڏاد؟

-اي آدمين، ناگن تمه پئخ ات مهسَه بین ُخُغ ڏيبن، تمه اند مِمُون ارد بغبر بيرِج نَسَت؟

جون ِبَحْك نهنه ڦا لود:

-ناگن تو ڏست ُجِنک سود، جون ِبَحْك، ناگن تو شهل ساو، جون ِبَحْك، ناگن تو خو کھل خه، جون ِبَحْك، ناگن تو خو بخت مه ڦرَه، جون ِبَحْك! خابر ِدَفَرَه يٰت ُقْلَف ڏاد ات، ييو ات چيز جهت لهک چود، جون ِبَحْك؟ ساو شچ، وَسَه ڏبو ارد بيرِج وَبَدَه!

ٻِد جون ِبَحْك ڦا اندايد، نمَدَه وَبَدَه، بالبن ات تکيه يٰت لِفَه ڦود، چودَه بيرِج دَه رَد ساز. بعد نبنتايد خو يٰت ڦا چَه بشَفَد سَت. ات دَه ڏبو اند ڦا دَه زرَج ڏاڻَج اوَر ِلَنَد سَت:

-اي آدمين، ناگن تمه پئخ ات مهسَه بین ُخُغ ڏيبن، چهى اس تمه مِمُون پهله یند بشَفَت؟

دم نهنه ڦا سر چود:

-ناگن تو ڏست ُجِنک سود، جون ِبَحْك، ناگن تو شهل ساو، جون ِبَحْك، ناگن تو خو کھل خه، جون ِبَحْك، ناگن تو خو بخت مه ڦرَه، جون ِبَحْك، ناگن تو جوانه مرگ ساو، جون ِبَحْك! خابر ِدَفَرَه يٰت ُقْلَف ڏاد ات، ييو ات چيز جهت لهک چود، جون ِبَحْك؟ ساو شچ، وَسَه ڏبو پهله یند بشافَخ!

يه يٰت، وَسَه ندَبَن وَسَه ڄِمِين چُست. خو ڙارڈ انَدَه لود: " هر چاي لپ دَه کوکنار توغم پِتَنْتَه داو درکار ڦُد!" يه يٰسَه پَهَه سِتَن اندَه خو ڏاد خو اس ماتَه تر خورم ڏاد.

بعدَ ڏو سعَت ٻِد ڏبو اگه سَت، وَم جون ِبَحْكَه زابنت، رَبَودَه وَم ار قنار درون خو ڏادَه تر دهم خو از بد اند نَبَنْتَه داو.

يه وَتَنَّتَه اگه سَت، فهمتَه، يه ڻَلَه بلا یند ڏاد ات، اس وَسَه ندَه بنا خلاصَه نَسَت. الْهَفْ چُرت ڏاد خو، بعدَ لود:

-اي بشَهَنَد چارک! هر وخت تر دريا خپز قریب خه ساوأم، اس مم قنار اند مو زِوئَه، لهک ُوز خو پیچ زنیم!

-پده، وُز اُم برجای سَت، تايد اُم.

بعد ہبھت سیفہد پر درخت، چودے خو جائی۔

پڏ ڏبوئے ڏاد دم بوجين خو تر دهم، گمونئے چود، ٻڌ جون ٻڌڪے لپ ٻન્ધ ٻرابنج، دے جهت وے ويز وزِمِنَدَي سُدُج. إلهَف جای توييد، بعدَ سوال ڏاد:

-جون بُحک، توٽ بَغیر بسخ لیٽ برابنج، دے جهت مو ویز وزمن خه سُت؟

ات یے چھی یئے جواب نہ ڈاد۔ وے ند وے قہر سفید، وم فقارے ربود زمہڈ تیر، وم غنٹے پیت چود،
خو ڈستے یاد ارم، خپتے، ارم ژیرپن دلوند. فہمتے، یہ رخیشخ. پد ڈپو وڑیقد، گد دستورے فکه جا خو
پیراکے پوند ارد بلوی چود، ات تر سحرکی اردے وم ڈرود. ٹائے ربود وم ار فقار درون خو وڑیقد تر خو
پوند. توید-توید ات تر یے قله فربیت. دبد ترم، فقارے ربود زمہڈ تیر، بعدے ازم اند دم جون بُحک
زرواست. جون بُحک چوشت، پد اس ڈج فلمے-ات، اس درون قصر. یس بشہند قصر، اس وم هر پات
نساہ-ی-اند مسر نست.

پد ٿبوئے لود، تے شج، مو قصر چس. اس خو ڦر ان دستور خابن ٻن تيرے زابنت وبنیج ٻن، بعدئے ڦک محله ٻین وم ارد ڊفیست، ات ڏو ڊفے ڀے وم ارد ڀپت نه چود. ات اک وېڻ محله ٻپنے یه څه وینت، ترم ڦک چیزاب ڦد. تر یے محله یے یه وینت الماس ات، طلا یے سکه ٻین ات، لعل ات مرجون ات فنه گه قیمت ڙیربن، وېڻ نوم اب مس وم ارد معلوم څه نه ڦد، تر ڊگه محله یے وینت کاله یت څُشروی بوت ات موزه ات ڊسگه کاچاربن، تر ڊگه ڦد هر رقم هج اب خرج، تر یے گه ڪخار ات ڏپک ات ڦربک. یه یے سوال ڏاد، ات ڊېڻ ڏو گه ڊفے زبا ڀند چیز، لودے دے فهمتاو تو رد درکار نیست.

بعدے پد ٿيو وبنیخ بن اویزوون چود خو خابن بن ارد خو جون ٻڙک اردي لود:

-اگه تو خاییں کئے مو رِن سِتاو ات مو قتے زندگے چیداو، پِد مال فُک اب توند، اگه خاییں نہ کئے ، تو
-تے یاخ تے داغ ساؤے۔ مو ند دایم دس پیبنھاد، ادے اس وے پے چھی نہ فھرڈپد خو پیخ گرڈپتاو!

جوں بُحکمِ الہٗ چُرت ڈاد خو لودے:

اچ چیز، وز ام راضی تو رِن سِتتاو، چِلوم غَخ فهْرِثِبَد اس دِسگه به زِبب چید ات اس دِسگه بایے گرے
خو پیخ گرِثِبَنتاو؟

بعدے خو زارڈ انڈ لود: "کو چرنگ دے کار تر زبا پتئم؟" دوس گه چرتے ڈاد خو دے ڈبو اردے لود:

-اھرا ماش اند یسگه عادت، باید سور ارد ڏو-ارهی هفتہ تیارے کن ام. یمه اس ٿر اند ُز دے کار سر ام.

ڏبو خوش سُت، ڀه ڀ راضی یت، ڏو-ارهی هفتہ یے چیز اب نست. وم اردے لود:

-تو باید فهم، ڏبو بن ته ووقد مېٹ اند یے تاف اوقات خبن، بعد ته ووقد مېٹ بناشخ ٻن ات ووقد مېٹ بن اگه. شج مو بنئداو وخت یت. یه ٻٺ، ُز کن ام تر تو زون خو کھل، بعد ته بناشخ ام. تو مس فھرڻي تر خورم ڏئداو. بعدے ووقد مېٹ، اگه ام دے سُت، چس ام، چير ته کن ام. یواد اند دس بشهند هوای ادے، تو رد ته مس اوقات خیداو ووقد مېٹ اند آیا فارت.

جون ٻڌک راضی سَت. یه بالبنتے ناست، ڀه ڏبوے خو کھل ربود وم زون تے خو وے دم تے یٺ تر خورم ڏاد. ڀه جون ٻڌکے الھ صبر چود، لهک ڀه ڏبو خبن تر خورم ڦپ. بعدے وے کھل چود تر بالبنت، اس وے خابن ٻن اردے تیزد ڊٻڻ وبنیع ٻن خو سَت وے محله یبن ڦاگه بشهند اب چینتاو. اول سَت تماشا لُق ات پھر، الھ چوښت، بعد وم بیاڻ ڏاد زر ات زپور، سَت وېچے تماشا چود. سکه یبنے خو ببن تے گرڻپت، نه فهمت چير شج وېچ قتے ڪپت. به نا کھفند وم بیاڻ ٻن ڏاد وه ڏو ڏپ، وېچے یو وم ارد بپت چیداو خابن ٿه نه چود. یه سَت، وے یيوے بپت چود خو بد ترم. چوښتے، یو ڦچ زدون. ات ترم ٻن ڦچ ڄشروی ڳڻبن. ات ڦنجل حلقة یبن قپير وېچ پے پاڻ ات، طوق ار وېچ مهک. وھڏپن دے وینت وم، حیرون ٻن سَت. ٻلند اواز قتے یبن پیښخت.

یخِک، څرهنگ ات تو تر ڦود ڏبد؟

یه یے گُت اب خو سرگذشت وېچ ارد لود، بعدے پیښخت، وھڏپن چھی ات اس که یت څرهنگ ٻن وٺنج ار دے ڏبو زدون.

وھڏپن لود، تو تر ماش ڦنجل ٻن ات طوق ٻن چس. هر ڇدوم اس ماش ام شاه دختر، ات ماش تھت ٻن ٻن هر تھم خو ملک اند پات بناء. ڀه ڏبو ماش دهم تے نوست ات، ڄٿتے یت تر ڦود ڦو. خابنے چود، ماش لهک وے رد چار کن ام. یيو اس ماش راضی نه سَت. ات یو یے وے جھت ڦود ماش تر ڦود، تر مے زدون خو چودے ماش بند.

-دس ٿه ڦپ، یمه، وبنیع ٻن مو جه، شج ته تمه بهند بپت ام، ات تمه وتنئیت ازواد اند رخیث ٻت. غل ڏبو تر خورم، دے جھت تمه پوند بپت! - لودے ڀه جون ٻڌک.

-ماش پوند لپ دراز، ممکن تر خو جای ته خو نه ڦرئپ ام ات، ڀه ڏبو ته اگه سُود! - واویلاپن چود دهڙ ملکه یبن، - ات مے تاف ته ماش تر دے ڏست ٿه ڏئی ام، زنده ته نه رس ام.

-غم مهک ٻت، - لودے یه وېچ ارد، بهدے اس بهند وېچ خلاص چود.

ڀه جون ٻڌکے چوښت، وے زدون اند یے گُد مس ڦنجل قتے ڦیسچن. بعدے چرت ڏاد: " مے بیچاره مس آزاد ام، یست ڦپ در کار رد سُود".

نوے اس وے مہک تسمہ بیت چود ات، وے پوست درو سِچیفت سُٹ خوازم انڈ نبنتوید یے به زبب ات بشہند ات زور غِدہ۔ جون بِحَک ات دھڈ ملکہ بین بن حیراون سَت، کو ڈ چھی ڈب؟سوال بن وے رد ڈاد، یو اس که بیت خرہنگ ار دے حالت وئیسچ۔ پد غِدہ دوس تر خو پت خو لودے:

-وُز اُم فلُون پات بناه پُخ. مو ندپن خار گه فِراد، مأش اردے مو تهت میزد ووقد قصر، بعدے خایین چود هر بک مائش، کتخنای حداو، ات به نا کهفند اُم وُز وئست تز د رثیو حهنگ بن.

-اک اد کار خر ہنگ سُت؟- بیسخت بن اس وے۔

جواب ڈاد:

یے بنہب سُت دس کار. وُز اُم تر قصر درون، وم اندب ووقد دِفَعے خه ڦد، بنافِجن ڦد. هر دِفَعے خبز اند ڦد پیره شمشپر قتیر. ات نو بنہب اس نیم ٻُرچید ات، دے ووقدُم دِفَعے پیره خورم یئست. به نا کهفند ڦد ٿبو بد، ڏادے مو قھپ، پٽنٹوودے ار بوجین خو یے کربه پکے قتے نَبَنْتَوِيد اس قصر درون. دے کارے دس تبز چود ادے، ڦد پیره خبر اث نه سُت. بعدے ڦود مو ترُود. الھُرْ قمچے لچ مو چود. پیشخت اُم- دے سبب چیز؟ لودے: "فال اُم چوبنت، معلوم سُت مو مهرگ اس تو ڦُذچ. دے جهت تو باید ڦک وخت مو ٿست اند ڦی یے، لهک یے چیز کار چیداو مه ڦھرڻے. ات صاف بیدے سُود، وُز ڪِن اُم افسون خو گرڻبن اُم تو ڪُد. بعد ته مو زارڻ اند ڏگه بناج اس مهرگ مس نه رست". بنیئدے افسون، مو یے گرڻبنت ڪُد. بعدے مو مهک تے چود تسمه، پے ومه ویست ڀنھلپ. دس بناج مو ند، مے تاف گه ته مو ٿه وینت، وتنبئی ته مو زینت.

-پا پیر شاه، مدد! - لودے پد جون بُخُک، پد ثبو ته اگه خه سود، وُز تَش (وُز ته شِچ م) چير ام؟

وُز ام بُندُج، پد ملکے لود، ادے پے ماش محلہ یبن انديو یے گه محلہ چُست خه، ترم یَسْت اس بُلور اند یے ڈلک، ات وم درون یے راشت مایرے (ماھی، دری^۲) ار دم مایرے قبیچ یے ڈلک بنبیسنه ین ات بی دسته یت چُست گُزه یک، ات ارم دے ڈبو اند دے جون. پد کوزہ یک تر ماش ڈست دے ڈاد، ازبد تر بد ته ماش کار آسوان سواد.

-دے محلہ وینیخ مس مو جہ۔ لودے جون بُخکی۔

ملکہ لود:

لپ بشهند۔ تر تبزدے پیت وے کر!

جون بُحَكْ وے بُقَرَی بیت چود، دھڏین بِد ترم، فهمت ٻن ادے دے مِلک گھپ راست ڦڻج: ترم اس بُلور
اند ڦُلک ڦَد ات ار وم درون یے راشت مایه ترُوڈ-ترم تیزد. ٻِد ملکے خایین چود وم انجیقداو، یه ڪربن
ات تبز، اس ڏست اند رخیثت. ٻِد جون بُحَكْ کے تبزاب ٻِد ملکه ٻین قیود، دھڏین ڙئینت-آ-ڙئینت یت. ٻِد
اردے جون بُحَكْ لود، ڦُبٽ تبز-تبز خو تاقے ٻین قتیر شج مم بنَخ ازوُد اند ڦیمب ڏھڻا، لهک ٻِد ملک دم
مایه انجیقد. دھڏین خو تاقے ٻین قتیر دم بنَخ ازبد اند ڦیمب ڦاد ات تاق فه ٻین ریبیت تر درگاه، په سَت

فرینست اب کھم ات ٻڏ ملکه دم مایے انجوڏ. بعد ۽ تئی و م قیچ خو ناخون قتیر و رینست، ات دے بنپنه ٻِن گُزه یڪے به کف چود.

اک دے دم اند ٻِد ٺپو مس اگه سُت. یت داو قتیر تر ٻِد خیز، چونتے، ٻِد سُدج، ٻِد گُزه یڪ دے ملک مَر ٿست. خو زارڏ اندے لود: "اس تقدیر ته رخیستاو بنا نه بافت! ات کو یے آزمود کن ام!"

دے ملک ارد درو زارگے ڏاد:

-هر چیز خایین ٿه ڪنے، دھک ام، اته دے بین اند مو جون مو رد و ڙېب!

-سر پرا مبٺ ملکه بین یاس، تر مبٺ چيد فرئپ! اته مو رد ٺپو کھل اند چیز فِکر، ای-ات-تی. هر یک ملکه ته واسته یث مو غور. اند ٻِر کاچار نوم لوقڻ، دے فرئپ ات و م، یه ته اک وے دھکنست تورد، وے ڪتے ته ڀيَد. مو رد ته وے ڊفپسے. ڦُک ات بر جائی دے چود، بعد ته تورد لوم، چيرگه ڪنے. یے گه کارک خو جون ته ونے!

ٺپو ڦَر فرینست دے کار سر چود. وٺ ملکه بین اند ٻِن وٺ داد ات نهن خوشے زار سَت. لودبن، ناگن ملک ڦُک وخت صواب ڦِرپ.

ٻِد ٺپو ۽ آخرون ملکه یاد، یے نینونه یے مس اس و م ڦُود، خو لودے :

-چیز کار گه تو ند؟ تو ت مو رد لود، ُز ته خو جون ون ام.

ٻِد ملکے لود:

ُز ته اس خو گھپ نه گھرڻ ام. يو وو ساؤ، مَر تاق به راست اس ڦُج پنجاه پَي اند ترم دے گه ور هفخ. بعد ته مو اشارت ونے.

ٻِد ملکے فهمت، تاق بیر اند ڙيربن. بعد ۽ اس تاق خو کھل ات ڏست زواست، دے ٺپو اردے لود:

ٻِد، چس خو جون!

دے گھپ قتیر ۽ دے بنپنه ٻِن گُزه یڪے شِچ (سیچ م) ڏاد ٻِد ڙيربن تے. ٻِد ٺپو وے وینت، يو ڏاد ڙير تے خو غِرٽ سُت. نو يو ڦُر بنت ات ٻِد ٺپو دُد گھبنت خو اندويد پَي آسون خو سُت تخيرم خو ٻِد.

ٻِد ملکے دم جون ٻِخُک ارد لود:

-ُز ام ٻِسگه خشروی غَچ آسمون ارد بِنکود، ات زمهڏ تے ام ڦُرود. راضی یت-آ، ساؤ مو ڦِن؟ ساؤ ام تر خو وطن، خو داد ات نهن ون ام، هم ته وهڻ خوش سپن ات، هم ماش!

دم جون ٻِخُک ارد مس ٻِد ملک خوش یت یه یے لود:

-ُز ام راضی، اته یے کار ڦتے، ساؤ ام سر پرا مو نهن ات مو یَخ زنپن وینتاو.

پد ملک لودے بشہند، ات دھڈین ڈاد تر پوند. فریپت پن تر جون ٻڌڪ چید، وم نهن ات وم يخ زنبن پن تر
دٻڻ وینتاو خوش سَت. پدے ڦڪت خو کارنگے دٻڻ ارد نقل چود. ارهی-ٿُقار مېث پن خو دهم ڈاد، بعدِن
روون سَت تر دے ملک بنهر.

تر بنهر دروازه یبن دٻد، چوبنت پن، ڦُک پن غم اند.

پد جون ٻڌڪے اس ملک پیښخت:

-آهرا چيز جهت کو مردم یواد اند غهم اند ڦُد؟

ملکے لود:

ممکن مو جهت، ڀمه یئے سال ٻرجید، اس مو نه خهٽ ات، نه خبر.

حقونئے پيٺ مس پد کار ڊس گه ڦُد. پيد ملک تر قصر فریپت، بعد پيره یبن پن دے وينت خو اس خوشے¹
پن خو ووبن ٻنئست، ات پد دٻد راست تر خو تهت خبز. یو یئے دے وينت خو، خو ٿيٻم ارد شج باور نه
کيٽ. ملڪے خو کهل وے رد ڈاد خهم ات، لودے-پده، تهت، ُز اُم به رواج اب اس ڏپو ڏست اند خلاص
سُت خو ۾ ڙيڻد اُم، ازٻد تر ٻد ته تو فهمے یت خذائي! پاٽ بناء خوش سُت ات، دے نهن ارڊپن مس دے
يٽتاو خبر فِرپت، ات یه بې ووبن سَت. دوسپن ٻئُخ وم پيٽ ارد فِرپت، یه تر خو یٽ، ڙئٽستے تر دے خبز،
ڪنارے دے انجوقد ات ڏو به یئے دے چود خو تهم ارد وم ووبن صاف بر جاي سُت.

دے ڦراده ر ارد پن مس دے یٽتاو خبر ڈاد. ڦُک پن دے پاٽ بناء قوميات خوش سَت. پاٽ بناء یئے فرمون
ڈاد، ادے غهم انجيڻداو وخت تيار سُت ات، خوش یٽ سور دوره فِرپت!

پد ملڪے خو سرگذشت دٻڻ ارد فکٽ لود.

پاٽ بناء یئے لود:

پرا اس تو بِداؤ مأش داو سور ڦُد. اته تقدير قتے دے سور وخت خو رد ڦُنج اک شج. لپ بشہند. چڊوم
غَّاخ تو رد خوش، لوق!

لودے:

به غيراس جون ٻڌڪ یئے چھي گه مو رد خوش نِست!

وے ڦراده رِن دم جون ٻڌڪ يخ ڄنبن وينت خو سَت پن وٻٽ تے کاته. پد پاٽ بناء فرمون ڏيد، بعدے
ووقد مېث لهک سور سُود.

ووقد مېث دے بنهر اند ايُوم ڦُد ات، ووقد ڦڳه یئے پاٽ بناء چود سور خو، خو ٻچپن اردے ڈاد جون
ٻڌڪ ات وم يخ ڄنبن. بعدے سورِن دهڙ نو ملکه یبن سَت تر خو چارپن قصرے یبن. دهڙپن تا پيرے ڀچ
آساينش اب زندگے چود.

تا اکوڊېخ يم سُوگ فريپت، وُز اُم اس بالنتے اندويد، چوبنست اُم تر تاق. ڦڻبو پيڻجاي ڙنج تير گهنيت تر ماشين(موتر م) پيڻجاي، ڙنج بارون قتيير درو ڏئد، ات خديرايو نزديك دے سُت.

ممکن، ڀهه چهه ته مم سُوگ ٿه بنائي، سُود ته خوش ات مو رڌ ته فراپت اس مَڪن کار صواب.

يُود اند يم سُوگ تيار سَت، ات مَڪن جمله آخراند اُم ڏاڻ نقطه.

20-02-2017

٢٠١٨ اگست ١٧

خَچِير (قاطر^۲) ات گُزه

(ویدیوی ات سلوگ و رقبن دے روشت ویدیو لینک تے ٿق نبٽ) [ویدیو](#)

مو خایین از تمہ اک اد ادے مو سلوگ بنئیداو فتنے مو مه شهنديٽ. فکرے ڪنبن ُز اُم صنف اول اند ُخريونے زف بنائيٽ. هر تهم بيدى مم سلوگ ٿه لوڻد، ُز مم جاي تے وے ند ربيم. انقاد چيداوا آسون ات اصلاح چيدوا قين.)

ڦڻج نه ڦڻج ٻيٽ بپچاره چارك ڦڻج. بے مېٽ، يو سحراب اندیود، خو ماښکه زابست خو ٻئنٽويٽ تر بنهر گدائے چيداوا. الھف گچه ڀين ات بازاربن گرد ڏاد، لودے کو به نوم خذائي ات پيغمبر، يا به نومے چارده اس اهلے ڦُس، يا به نومے دوازده الوم، يا به نومے پنچ تے پاک مو رد ٻيٽ چيز دھک ٻٽ، يے چھي اٺي وے رد ٻيٽ چيز نه دھک چود. اک دے احوال قتي ٻيٽ تا خير نسيٽ ٻيٽ نبُرٽ، نتيجه نست، يے چھي ٻيٽ سُخک مس وے رد دھک چيداوا زارڏئه نه ڦروٽ. بعد وے تاقت تاق سُت خو كفر لوڻداوے سر چود. خذائي ات پيغمبرے الھف نمو چود، دے تير وے گرم نه پئخت، نه چارده، نه دوازده، نه پئنج اس دٻڻ نومے مردينه ڀين بن اس وے قهر خو جاي چيد نه ڦهر ڏاد. ڦڪي وٻچ سرگن ات ٻجين قتير الھلش چود.

بعد لود:

-آهرا شج ُز خایين نه ڪن اُم، خذائي نوم تے ٻيٽ چيز مو رد دھكين. خذائي- ٻٽ بي درک! وے ند مم دنيا تے نوم دوند ٻٽ، اته ٻئنون نست! تمہ شج شيطون نوم تے ٻيٽ چيز مو رد دھك ٻٽ! چے ند دس زهره، يو ڀاڻد خو لوڻد-“ اي بپچاره چارك! ٻمه زے شيطون نوم تے ڏيوٽ اس مس اند تنگه!”

ات اک دے وخت اند دے گچه ڦه ملا نرجيداوا اند ڦڻ. يو ٻيٽ اس وے چارك وے ماښک پرجوڻد خو وے قتير وے درو ڻئد سُت.

لود:

- اي کافر! تو چيز جهت خذائي ات پيغمبر نمويٽ؟

ات اک اد اد ٻيٽ اولوھق ڻڻه تر دے ملا خبز ڀاڻد خو لوڻد:

- آه ملا، دے بپچاره گدائے گھر چيز ارد تو عذاب ڪئے؟

- ُز دے به نومے مولا بُسُچ ڏهم! خُر ٻٽ روئيٽ راست اث کافرے ڪبت! نه بُند ات نه ٻٽ چيز لود!

- آهرا توٽ مس دے دستور مرجونج ٿه رٻڇجت، ممکن توٽ مس اک دے گھپ ڇاڻجت. ٻٽ گھپ اس دے زارڏ درون اند ٻٽ، ٻٽ ته دے اس بي حالے ٻيٽ نا فهمے لوڻد!

- آهرا تو چيز ڀوٽ اند تقل ڪئے؟ دين لاغ بازے ٻٽ، ڊسگه کار پوند باید انجوچجک سوٽ!

ات دے اولوھق قهر مس سفید. بعد لود:

- يس خه ڦٽ، ُز تهش(ُز ته شج^۲) به نامے شيطون دے رد پول دھک اُم!

بعد اس خو جبک اند زو است ڈو-ارہی تنگه خو دھکجودے وے گدایے گھر ارد.

پد ملا وزیقد تر مسجت، ات پد اولھق ات آواره غذہ خو کارتے روون سُت. یو یے نو څمار پینځ پی زابست ات، بندے، هر تهم خه وے قیود. تر زبا یې چوبنت، یې چارک تر وے خبزهچ یت. بعد لود: ای آواره گرد، توٽ مو ردنر ڈو-ارہی تنگه دھکجود. ڈز ته وېف امباچ تو رد هزار گه وژبب ام. هر تهم مو پوند اند پے مو ندے څه ڈپ، یو ته بی سوغات نه تیزد. پمه، اک مئ نخته-ی-ات لجوم زئ، بعد ته لوم، چیر ڪنے.

پد غذہ حیرون سُت خو وے نخته-ی-ات لجوم زابست. پد چارکے بعد لود:

- دے نخته وېڈ ار مو مهک، ات لجوم اند انجه خو یاس مو تر بازار. ات اس ڈیس سکه کھم مو مه پرڈه!
- پد بیکاره غذہ خو جای تی اب حیرون رپد. ات پد چارکے امر چود:
- هر چدوم کار تو خه رمیم، کے شیج بی غم اب!

پد آواره غذہ یے دے نخته وېڈ هر دے مهک، اس دے لجوم انجوقد خو پیچے گردېنت تر بازار پوند، بعد روون سُت. یې تافے تر زبا چوبنت، ادے وے دھم تے یې خشروی خچیر تیزد. پد فهمت، پد شیطون ات، خو قالې گرڈېنج خو سُنج خچیر، ات دے پوشکاک گهېنج بڈھند. دے کار فتنے دے آواره-ی- ات بیکار غذہ-ی-ارد خایین گښت پول پیڈا چیداو. دھڈن فریبیت تر بازار. اک دے وخت اند وے جا یے ملا میں تر بازار پېڈ. وے ندوے داو یسگه ڈد، ادے یې بشند مرکب یا خچیر خورد خرید (خریت^۳) گښت خو اس مے ترؤد تر مسجت سوارا سود. لهک وے بنالگردن مس فهمپن، ادے وے ندوے ظاهر مس مسلمونے قایده قتیر. چوبنتے دے غذہ-ی-اند خشرویے زار خچیر به زیب بڈھند فتنے. بعد اس وے پېښځت:

- اهرا تو خچیر اند دے بی خوند؟
- لود:

ڈیس سکه طلا دھک خو پد تو ند!

پد ملا یې چوبنت، دیس خچیر جهت بیست-سی مس خه دھکپن، بافت. ملا یے دے تئث انبلونکے ڈیس تنگه قتیر ربود دے غذہ-ی-اند دے بینتے دے خچیرے زابست خو اس بازار ټښتويد.

تر چید فریبیت، خو پیچے قیود تر خو خبز، لودے وے رد، چس څرھنگ به زبب خچیر ام خرید چورچ. ساو، گزه-ی-اک اند ڈنځ ډه، دے پاڻپن دوس تازه ګن ات زنے، ات وښورچ مس مه رنس، خو فتنے ډه خو دے یال ات دے ڈنځ وښهر.

پد دے پیچے دے خچیر اند دے پاڻپن اس زون اند تا صمب ښ زناد بعدے وښورچ زابست خو وے درو وښښت سُت. پد گزه دے خچیر ٹسک پراندے ڈد. بناکھند دے خچیر ٹسک فورخ سُت خو ار دے گزه درو دې سُت. پد ملا-ی-ات دے پیچ پن خښې حیرون سَت، ات چوبنتپن وے پرا پاڻپن ښ مس څلک سَت خو

و هڏينهن مس ار کزه درو دېد. و استه-و استه دے خچير سينه-ئي-ات دے تنه ستبن ڦورخ ات ھلک ات ٻرك
خو و هڏينهن مس ار کزه برجاي درو سيد سٽ. ڀد ملا ڀي خو ووبن ٻنئست خو، خو پُخ اردے لود:
- دے ٿم انڌ تبزدے ڪٻڻ قهپ ڏهڏ، از بد انڌ تر زبا دے تهڙام!

پد ملا-ی یے خبیث انجوقد دے کزه، اته دے پُخے خو ڈست ارد تئپت وے ڈم، هر څوندین دهڈ سعی چود، دے خچیر اس کزه-ی-اند تھرېن، نه بیفت. دوسګه یېن زور ڈاد، ات پد خچیر دُم زدُبست خو رپد دے پُخ مے ڈست. دھدین چوبنت بعدے یے ڈم ار کزه، یو خالے، یے چیزاب ارم نست! دے ملا-ی-اند دے چُرت وپرون سُت، دلوند جهت ٿر مسجت سِستاو وخت یَت. یو یے خو څلات (جلک^۲) پتئود خو سیغدین تے، دے خچیر ڈم زابست، ڈادے ٿر بیست خو راستاو اب توید داڻ چيداوا ٿر قاضے خونه.

دڏ تر قاضے خېز، بعدئے تَرم بلوں چود:

آه-را مو ند یے آواره گرد تے گلله-ی-اٹ داڑ!

پڏ قاضے په پیښت، چدوم آواره گرد، لودے یو وو فلوون ات فلوون بازار خٻز اند دايم ٿه نیئٽ.

فاضے یے رِماد پس وے۔ وے پین ڦوڈ، نئڏدين دٻ پیچ ٿر پیچ۔ بعدے فاضے ملا-ي ارد سوال ڏاڌ:

آہ صایب سواد، لوف، تو ند چیز داڈ دے تو ٿر پیچ نوسچن گڏهه تے؟

مو ند دے تے دسگه شکایت: پدے سودا-ی-اند مو فهند ڈاد! وُر ام اس دے ڈیس طلایے تنگہ تے خچیر خرید چود۔ وے خچیر ام یاد ٿر چید، دوس-پوس ام وے زناد ات تازه-ی-اُم چود، ات بناکهفند یو دپد از کزه خو بپد! دے کار قتے یبن مو پولبن ڏد!

یو کزه څوندک ټد؟ یا ممکن ادے یه ځم (پېرنیچ) ټد نه کزه؟

ئى، يو مائش چۈك ۋەت بىنخ كزە.

آهرا خرنگ خچیر فھرڻيڊ ار ڏست بنخ کزه دٻداو؟ يو ته نه ارم وزد؟ ات توٽ دے رهنگ ملا یه قته دس پا در هوا گھپ دھڻے، يو نه تر ڊفے وزد ات، نه تر دروازه! - لُودے ڀد قاضے. يٻد اندين ارهى- خڙارشاپد گه مِس نيسخن ڦڻ، قاضے گههٽت تر وٺخ سوالے ڏاده: شاپدين، کو لوڻپت، مو گھپ راست.

جوابین ڏاڍ: ڻن، آهرا راست!

آه رائی، یو یے ار مأش ھلک کزہ یے خو تھپت! - فاگہ یے لود پد ملا، - پمہ، مو ند یست اثبات، وے ڈم ٹر مو بیست. یو ار کزہ درو بدد دے سُت، وے ڈم اند ام ڈاد قھپ، بعد وے ڈم زدینت خو ماش جه ربد.
بشهند، زوئڈ، ات دقبس فکٹ ارد وے ڈم! - طلبے چود قاضے.

پڏ ملا یئے پاد خو ڏست ٿر خو بیست، اس خو بیست اندر ڙواست وے جای تے بنپلک چید ارد نهی-اک.
دېٺ شاپدین اند، پڏ اند ناسچن ٿه ڦڻ، دېٺ چرت صاف گھبنت. یيو اس وېقئے لود:

- آه را توست تر ملا مس بشهدن مونند نست. بِنِلَكْ نهی ار تو بیست، يا ار تو درون جِبِكْ ات تَر مسجت ساوے! بجای ٹسبی بین ار تو جِبِكْ حُلَكْ بچه بازے گهرک! توست بغیر ترؤد یېڭ قاضی ات خوندگه شاپیدپن گِرَنگ چید؟

ات بیو اس وېق شاپیدپن صاف ساده-ى. ات بلفته ڦ. یو یې سوال ڏاد:

- آه را خو بِنِلَكْ چید قتیر ته تو خَبَنْ بنوچ څه سېنے، یو ته توفون نه گهرڻد-آ؟ بعد مے بنهر حال څرهنگ سلوڈ؟

پِد قاضے یے دے ملا ره لَوَد، ادے توست اس تُر اند فلُونے مسجت اند ډِگه و مِلا-ى. اند تَر مسجت کار اب نیست!

پِد بیچاره ملا ازېد اند ټبنتیزد، ګمون ګښت پِد ټکب خڈای کار. وے ند بعد ډِگه دین ات خڈای ارد باورے نه رست. یو خو زارڈ اند لوقد: "تا اک ټربخ مو ند مذهب ارد شُبَه څه ڦ، اس تُر اند ام فهمت. دین ات مذهب ټکب شِرف دروغ ڦڏج!"

بعد بشهدن چرت ڏاد، اک. اد حالت وے ند څه، دے قتیر یو اک مے بنهر اند اچگه زندگے چيداو نه ڦهرڻدپ. بعد خو ړن ات خو پُشے زابنت خو توید تَر یے گه بنهر. ات تَر چدوم بنهر- یے چے ارد اب معلوم نیست.

تَر جونے تار ام مس کله ڏاد، تَر مِس وے درک نیست! ات یو د یم سوگ تیار سَت...

12-02-2017

۲۰۱۸ اگسٽ ۳۱

مندرجات

4.....	فڑت ات ار هی ڦراد
19.....	نيکخت ات بد بخت
25.....	بخت و ڏچ
37.....	فالبيں
47.....	ٻِربِيج خاله
59.....	جُون ٻڙک
67.....	خچير (قاطر ۰) ات گُزه

Персидские сказки.

Пересказ на шугнанский язык.

Составитель и переводчик:
Бахтоваршоев А.Ш.

Киев, Частная инициатива, 2017
Ерүн сүгөн,
Озодатъ гардъенчин ас руусэ зив тар
хугънүнэ зив.
Китобэ тайора' чууч Бахтовъаршоев
А.Ш.

Кийев, Хусуусэ ибтикорот, 2017
Мухарири чопи компьютерй ва
саҳифабандй: Бахтоваршоев А.Ш.
Санаи чоп: 23 февраля соли 2017.
Қолиби хуруф: Палатино Лино-
тайп. Ҷузъи чопии шартй: 3,44
Шумораи саҳифаҳо: 84. Адади нашр:
10 нусха.
Нишонӣ барои мукотиба ва баёни
фикр: aligavharv@mail.ru